Ê-sai

1 Về đời Ô-xia, Giô-tham, A-cha và Ê-xê-chia,
là các vua nước Giu-đa, thì Ê-sai, con trai A-mốt,
có sự hiện thấy về nước Giu-đa và thành Giê-ru-
sa-lem.
2 Hỡi các từng trời, hãy nghe; hỡi đất, hãy
lắng tai; vì Đức Giê-hô-va có phán rằng: Ta đã
nuôi nấng con cái, trưởng dưỡng chúng nó, song
chúng nó dấy loạn nghịch cùng ta.
3 Bò biết chủ mình, lừa biết máng của chủ;
song Y-sơ-ra-ên chẳng hiểu biết, dân ta chẳng
suy nghĩ.
4 Oâi! nước mắc tội, dân mang lỗi nặng nề,
tông giống độc dữ, con cái làm bậy bạ kia!
Chúng nó đã lìa bỏ Đức Giê-hô-va, khinh lờn
Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, đã trở nên xa lạ và
lui đi.
5 Các ngươi sao còn cứ bạn nghịch, để lại bị
đánh nữa? Đầu đều đau đớn cả, lòng đều mòn
mỏi cả.
6 Từ bàn chân cho đến đỉnh đầu, chẳng có chỗ
nào lành: rặt những vết thương, vít sưng cùng
lằn mới, chưa rịt, chưa quấn, cũng chưa bôi dầu
cho êm.
7 Xứ các ngươi là nơi hoang vu, thành các
ngươi bị lửa thiêu hủy; dân ngoại nuốt đất đai
các ngươi trước mặt các ngươi, hoang vu như bị
dân ngoại phá tán.

8 Con cái Si-ôn bị bỏ lại như lều vườn nho, như
chòi ruộng dưa, như thành bị vây.
9 Ví bằng Đức Giê-hô-va vạn quân chẳng để
chúng ta còn sót lại chút đỉnh, thì chúng ta
sẽ giống thành Sô-đôm và như thành Gô-mô-rơ
vậy!
10 Hỡi các quan trưởng Sô-đôm, hãy nghe lời
của Đức Giê-hô-va. Hỡi dân Gô-mô-rơ, hãy để
tai vào luật pháp của Đức Chúa Trời chúng ta!
11 Đức Giê-hô-va phán: Muôn vàn của lễ các
ngươi nào có can hệ gì đến ta? Ta đã chán chê
của lễ thiêu bằng chiên đực và mỡ của bò con
mập. Ta chẳng đẹp lòng về huyết của bò đực,
chiên con và dê đực đâu.
12 Khi các ngươi đến chầu trước mặt ta, ai
khiến các ngươi giày đạp hành lang ta?
13 Thôi, đừng dâng của lễ chay vô ích cho ta
nữa! Ta gớm ghét mùi hương, ngày trăng mới,
ngày sa-bát cùng sự rao nhóm hội; ta chẳng
khứng chịu tội ác hội hiệp nơi lễ trọng thể.
14 Thật, lòng ta ghét những ngày trăng mới và
kỳ lễ các ngươi, là nặng nề cho ta, ta lấy làm mệt
mà gánh lấy.
15 Vậy nên, khi các ngươi giơ tay, thì ta che
mắt khỏi các ngươi. Khi các ngươi cầu nguyện
rườn rà, ta chẳng thèm nghe. Tay các ngươi đầy
những máu.
16 Hãy rửa đi, hãy làm cho sạch! Hãy tránh
những việc ác khỏi trước mắt ta. Đừng làm dữ
nữa.
17 Hãy học làm lành, tìm kiếm sự công bình;

hãy đỡ đần kẻ bị hà hiếp, làm công bình cho kẻ
mồ côi, binh vực lẽ của người góa bụa.
18 Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ hãy đến, cho
chúng ta biện luận cùng nhau. Dầu tội các ngươi
như hồng điều, sẽ trở nên trắng như tuyết; dầu
đỏ như son, sẽ trở nên trắng như lông chiên.
19 Nếu các ngươi sẵn lòng vâng lời, sẽ ăn được
sản vật tốt nhất của đất.
20 Nhược bằng các ngươi chẳng khứng và bạn
nghịch, sẽ bị nuốt bởi gươm; vì miệng Đức Giê-
hô-va đã phán.
21 Oâi! thành trung nghĩa đã hóa ra kỵ nữ, nó
vốn đầy sự chánh trực, và sự công bình ở trong
nó, mà bây giờ đầy những kẻ giết người!
22 Bạc ngươi biến thành cặn, rượu ngươi pha
lộn nước.
23 Các quan trưởng của dân ngươi là đồ phản
nghịch, làm bạn với kẻ trộm, mỗi người trong
chúng đều ưa của hối lộ, đeo đuổi theo tài lợi;
chẳng làm công bình cho kẻ mồ côi, vụ kiện của
người góa bụa chẳng đến cùng chúng nó.
24 Vậy nên, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân,
Đấng Quyền năng của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy:
Oâi! ta sẽ được thỏa lòng về kẻ đối định ta, và
báo trả kẻ cừu thù ta!
25 Ta sẽ lại tra tay trên ngươi, làm ta sạch hết
cáu cặn ngươi, và bỏ hết chất pha của ngươi.
26 Ta sẽ lập lại các quan xét của ngươi như
ngày trước, các mưu sĩ của ngươi như lúc đầu.
Rồi sau người ta sẽ xưng ngươi là thành công
bình, là ấp trung nghĩa.

27 Si-ôn sẽ được chuộc bởi sự chánh trực, còn
kẻ nào trở lại đó thì được chuộc bởi sự công
bình.
28 Song những kẻ bạn nghịch và mắc tội sẽ
cùng bị hủy diệt, còn kẻ bỏ Đức Giê-hô-va sẽ bị
diệt vong.
29 Vậy các ngươi sẽ hổ thẹn vì những cây thông
mình ưa; mắc cỡ vì những vườn mình đã chọn.
30 Vì các ngươi sẽ giống như cây thông khô lá,
như vườn không nước.
31 Người mạnh sẽ như bã gai, việc làm của nó
như đóm lửa; cả hai sẽ cùng nhau cháy, chẳng
có ai giập tắt.

2

1 Lời mà Ê-sai, con trai A-mốt, đã thấy về Giu-
đa và Giê-ru-sa-lem.
2 Sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, núi của
nhà Đức Giê-hô-va sẽ được lập vững trên đỉnh
các núi, cao hơn các đồi. Mọi nước sẽ đổ về đó,
3 và nhiều dân tộc sẽ đến mà nói rằng: Hãy
đến; chúng ta hãy lên núi Đức Giê-hô-va, nơi
nhà Đức Chúa Trời của Gia-cốp: Ngài sẽ dạy
chúng ta về đường lối Ngài, chúng ta sẽ đi trong
các nẻo Ngài. Vì luật pháp sẽ ra từ Si-ôn, lời Đức
Giê-hô-va sẽ ra từ Giê-ru-sa-lem.
4 Ngài sẽ làm sự phán xét trong các nước, đoán
định về nhiều dân. Bấy giờ họ sẽ lấy gươm rèn
lưỡi cày, lấy giáo rèn lưỡi liềm. Nước nầy chẳng
còn giá gươm lên nghịch cùng nước khác, người
ta chẳng còn tập sự chiến tranh.

5 Hỡi nhà Gia-cốp, hãy đến, chúng ta hãy bước
đi trong sự sáng của Đức Giê-hô-va.
6 Thật Chúa đã bỏ dân Ngài, là nhà Gia-cốp,
vì họ đầy dẫy tục phương đông, và bói khoa
như người Phi-li-tin, lại giao ước với con cái dân
ngoại.
7 Xứ nó đầy bạc và vàng, của cải vô cùng; xứ
nó đầy những ngựa, xe cộ vô số.
8 Xứ nó chan chứa những hình tượng, họ thờ
lạy đồ tay mình làm ra, đồ ngón tay mình tạo
nên.
9 Kẻ hèn sẽ bị khuất, người sang sẽ bị hạ mình;
vậy Chúa đừng tha họ!
10 Ngươi khá vào nơi vầng đá, ẩn mình trong
bụi đất, đặng tránh khỏi sự kinh khiếp Đức Giê-
hô-va và sự chói sáng của uy nghiêm Ngài.
11 Con mắt ngó cao của loài người sẽ bị thấp
xuống, sự kiêu ngạo của người ta sẽ bị hạ đi;
trong ngày đó chỉ Đức Giê-hô-va là tôn trọng.
12 Vì sẽ có một ngày của Đức Giê-hô-va vạn
quân đến trên mọi vật kiêu căng, ngạo mạn, tự
cao; nó sẽ bị hạ xuống;
13 lại đến trên mọi cây bách cao lớn của Li-ban,
và mọi cây dẽ của Ba-san;
14 cùng trên mọi núi cao, mọi đồi cả,
15 trên mọi tháp cao và mọi vách thành vững
bền,
16 trên mọi tàu bè của Ta-rê-si, và mọi vật chi
đẹp mắt.
17 Sự tự cao của loài người sẽ bị dằn xuống, và
sự cậy mình của người ta sẽ bị hạ đi; trong ngày

đó chỉ Đức Giê-hô-va là tôn trọng.
18 Bấy giờ các thần tượng sẽ qua hết đi.
19 Người ta sẽ vào trong hang đá, trong hầm
đất, đặng tránh khỏi sự kinh khiếp Đức Giê-hô-
va và sự chói sáng của uy nghiêm Ngài, khi Ngài
dấy lên đặng làm rúng động đất cách mạnh lắm.
20 Trong ngày đó, người ta sẽ ném cho chuột
cho dơi những thần tượng bằng bạc bằng vàng
mà họ làm ra cho mình thờ lạy;
21 và vào trong hang đá, trong kẽ đá, đặng
tránh khỏi sự kinh khiếp Đức Giê-hô-va và sự
chói sáng của uy nghiêm Ngài, khi Ngài dấy lên
đặng làm rúng động đất cách mạnh lắm.
22 Chớ cậy ở loài người, là loài có hơi thở trong
lỗ mũi; vì họ nào có đáng kể gì đâu?

3

1 Nầy, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, sẽ cất
lấy chói và gậy khỏi Giê-ru-sa-lem và Giu-đa, tức
là cả bánh nó cậy và cả nước nó nhờ.
2 Ngài sẽ cất lấy những người mạnh mẽ, chiến
sĩ, quan xét, đấng tiên tri, thầy bói, trưởng lão,
3 cai đội, dòng quí phái, mưu sĩ, lương công,
và thuật sĩ.
4 Ta sẽ ban cho họ những người trai trẻ làm
quan trưởng, và con nít sẽ cai trị họ.
5 Dân sự hà hiếp nhau, người với người, lân
cận với lân cận; con nít lấn lướt kẻ già cả, người
hèn hạ lấn lướt người tôn trọng.
6 Khi một người sẽ bắt anh em mình tại nhà
cha mà nói với rằng: Ngươi có áo choàng; hãy

làm đầu chúng ta, và sự bại hoại nầy hãy thuộc
về dưới tay ngươi!
7 Trong ngày đó người kia lên tiếng đáp rằng:
Không, ta không làm thầy chữa lành, và trong
nhà ta không có bánh cũng không có áo; chớ lập
ta làm quan cai dân sự.
8 Giê-ru-sa-lem phải nghiêng úp, và Giu-đa
xiêu đổ; vì lời nói việc làm của họ nghịch cùng
Đức Giê-hô-va, và trêu chọc con mắt của uy
nghiêm Ngài.
9 Bộ mặt họ làm chứng nghịch cùng mình; họ
bêu tội rõ ràng như thành Sô-đôm chẳng giấu
chút nào. Khốn thay cho linh hồn họ! vì họ đã
làm hại cho mình!
10 Hãy rao cho kẻ công bình được phước; vì họ
sẽ ăn trái của việc làm mình.
11 Khốn cho kẻ hung ác, ắt mang họa! Vì họ sẽ
thâu lại việc tự tay mình làm ra!
12 Dân ta bị con nít hà hiếp, và đàn bà cai trị
nó. Hỡi dân ta, kẻ dẫn ngươi làm cho ngươi sai
lạc, và họ phá hoại đường lối ngươi.
13 Đức Giê-hô-va dấy lên đặng biện luận, Ngài
đứng mà xét đoán các dân.
14 Đức Giê-hô-va xét đoán các trưởng lão của
dân Ngài với các quan trưởng nó: Aáy chính các
ngươi là kẻ đã nuốt vườn nho; của cướp bóc kẻ
nghèo đang ở trong nhà các ngươi!
15 Các ngươi có ý gì mà đè ép dân ta, giày vò
mặt kẻ nghèo khó? Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn
quân, phán vậy.
16 Đức Giê-hô-va lại phán rằng: Vì những con

gái Si-ôn kiêu ngạo, ngóng cổ bước tới, liếc mắt
trêu ngươi, vừa đi õng ẹo, vừa khua động tiếng
dưới chân,
17 nên Chúa sẽ làm cho đỉnh đầu con gái Si-ôn
đóng vảy, và Đức Giê-hô-va sẽ lột truồng chúng
nó.
18 Trong ngày đó, Chúa sẽ cất những vòng mắt
cá họ trang sức đi, cái lưới và cái cài;
19 hoa tai, xuyến và lúp;
20 mão, chuyền mắt cá, nịt lưng, hợp hương
và bùa đeo;
21 cà rá và khoen đeo mũi;
22 áo lễ, áo lá rộng, áo choàng, túi nhỏ;
23 gương tay, vải mỏng, khăn bịt đầu và màn
che mặt.
24 Sẽ có mùi hôi hám thay vì thơm tho; dây tói
thay vì nịt lưng; đầu sói thay vì tóc quăn; bao gai
quấn mình thay vì áo dài phấp phới; dấu phỏng
thay vì sắc đẹp.
25 Lính chiến ngươi sẽ ngã dưới gươm, những
kẻ anh hùng ngươi sẽ bị tử trận.
26 Các cửa nó sẽ than khóc và thảm sầu; nó
vắng vẻ ngồi trên đất.

4

1 Trong ngày đó, bảy người nữ sẽ bắt lấy một
người nam, và nói rằng: Chúng tôi ăn bánh của
mình, mặc áo của mình; chỉ xin cho phép chúng
tôi mang danh ngươi; hãy cất sự xấu hổ của
chúng tôi đi.
2 Trong ngày đó, chồi của Đức Giê-hô-va sẽ làm
đồ trang sức vinh hiển của những kẻ sót lại trong

Y-sơ-ra-ên, sản vật dưới đất sẽ làm sự tốt đẹp
cho chúng nó.
3 Phàm những kẻ còn lại Si-ôn, những kẻ sót
lại ở Giê-ru-sa-lem, tức là những kẻ ở Giê-ru-sa-
lem được chép vào sổ người sống, thì sẽ được
xưng là thánh;
4 khi Chúa đem thần công bình cùng thần
thiêu đốt mà rửa sự ô uế của những con gái Si-
ôn, tẩy sạch huyết Giê-ru-sa-lem khỏi giữa nó.
5 Trên khắp nơi núi Si-ôn, trên khắp các hội
nó, Đức Giê-hô-va sẽ dựng lên một đám mây bọc
khói trong ban ngày, và ngọn lửa soi sáng trong
ban đêm. Vì một cái màn sẽ che cả sự vinh hiển:
6 sẽ có trại làm bóng mát tránh nắng ban ngày,
và dùng làm nơi núp chổ đụp cho khỏi gió táp
mưa sa.

5

1 Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu ta một bài ca
của bạn yêu dấu ta về việc vườn nho người. Bạn
rất yêu dấu ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt.
2 Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng
những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa
vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong
rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho
hoang.
3 Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa,
vậy thì bây giờ ta xin các ngươi hãy đoán xét
giữa ta với vườn nho ta.
4 Có điều chi nên làm cho vườn nho ta mà ta
không làm cho nó chăng? Cớ sao khi ta mong
sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy?

5 Nầy, ta sẽ bảo các ngươi về điều ta định làm
cho vườn nho ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt;
ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đạp.
6 Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tỉa sửa, chẳng
vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai gốc
và chà chuôm; ta lại truyền cho mây đừng làm
mưa xuống trên nó nữa.
7 Vả, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân,
ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa
tức là cây mà Ngài ưa thích. Ngài trông họ được
công chánh, mà nầy, có sự bạo ngược; trông
được công bình, mà nầy, có tiếng kêu la.
8 Khốn thay cho những kẻ thêm nhà vào nhà,
thêm ruộng vào ruộng, cho đến chừng nào
chẳng còn chỗ hở nữa, và các ngươi ở một mình
giữa xứ!
9 Đức Giê-hô-va vạn quân có phán vào tai tôi
những lời nầy: Thật nhiều nhà sẽ bỏ hoang,
những nhà ấy lớn và đẹp mà chẳng có người
ở!
10 Aáy vậy, mười mẫu vườn nho chỉ sanh được
một bát rượu; một ô-me hột giống chỉ được một
ê-pha.
11 Khốn thay cho kẻ dậy sớm đặng tìm kiếm
rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu!
12 Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn
sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng
chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ
chẳng xem xét công trình của tay Ngài.
13 Vậy nên, dân ta phải bắt làm phu tù, vì
không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân

nó chịu khát.
14 Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng
thêm, hả miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân
chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa
nó đều sa xuống đó.
15 Kẻ hèn bị khuất; kẻ tôn trọng bị thấp hèn,
con mắt người cao ngạo bị hạ xuống;
16 song Đức Giê-hô-va vạn quân lên cao trong
sự công chánh, Đức Chúa Trời là Đấng Thánh
nên thánh trong sự công bình.
17 Bấy giờ những chiên con sẽ ăn cỏ như trong
đồng cỏ mình, người ngụ cư sẽ ăn ruộng hoang
của kẻ giàu.
18 Khốn thay cho kẻ lấy sự dối trá làm dây kéo
sự gian ác theo sau, và như dùng đỏi xe kéo tội
lỗi;
19 họ nói: Xin vội vã kíp làm nên công việc
Ngài, hầu cho chúng tôi thấy! Nguyền xin mưu
của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên hãy lại gần, hãy tới
đến, cho chúng tôi được biết!
20 Khốn thay cho kẻ gọi dữ là lành, gọi lành là
dữ; lấy tối làm sáng, lấy sáng làm tối; vật chi
cay trở cho là ngọt, vật chi ngọt trở cho là cay.
21 Khốn thay cho kẻ chính mắt mình coi mình
là khôn ngoan, tự mình xét đoán mình là thông
sáng!
22 Khốn thay cho kẻ mạnh uống rượu, có sức
lực đặng pha các thức uống hay say;
23 vì hối lộ mà xưng kẻ có tội là công bình, và
cướp lấy sự công bình của người nghĩa!
24 Vậy nên, như lửa đốt gốc rạ và rơm cháy

thiêu trong ngọn lửa thể nào, thì rễ họ cũng mục
nát và hoa họ cũng bay đi như bụi đất thể ấy; vì
họ đã bỏ luật pháp của Đức Giê-hô-va vạn quân,
và khinh lời của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên.
25 Nhân đó, cơn thạnh nộ của Đức Giê-hô-va
phừng lên nghịch cùng dân Ngài. Ngài đã giơ
tay nghịch cùng nó và đánh nó; núi non đều
rúng động: xác chết chúng nó như phân ngang
ngửa giữa đường. Dầu vậy, cơn giận Ngài chẳng
lánh khỏi, nhưng tay Ngài còn giơ ra.
26 Ngài dựng cờ lên hướng về các dân tộc ở xa
cách, và xuýt mà gọi họ từ nơi đầu cùng đất; và
nầy, họ lật đật chạy đến, kíp và mau.
27 Trong đám họ không một người nào mỏi
mệt, chẳng ai vấp váp, chẳng ai ngủ gật hoặc
ngủ mê; không ai có dây lưng tháo ra hoặc dây
giày đứt.
28 Tên của họ đã nhọn, cung đã giương; vó
ngựa cứng dường đá, bánh xe như gió lốc.
29 Tiếng gầm khác nào sư tử cái; rống như sư
tử con; chúng nó sẽ rống và bắt mồi đem đi,
không ai cứu được.
30 Trong ngày đó, sẽ có tiếng gầm nghịch cùng
nó khác nào tiếng sóng biển ầm ầm; nếu người
ta nó vào xứ, chỉ thấy tối tăm và khốn nạn: sự
sáng sẽ bị che tối bởi các chòm mây.

6

1 Về năm vua Ô-xia băng, tôi thấy Chúa ngồi
trên ngôi cao sang, vạt áo của Ngài đầy dẫy đền
thờ.

2 Những sê-ra-phin đứng bên trên Ngài; mỗi
sê-ra-phin có sáu cánh, hai cái che mặt, hai cái
che chân và hai cái dùng để bay.
3 Các sê-ra-phin cùng nhau kêu lên rằng:
Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Đức Giê-
hô-va vạn quân! Khắp đất đầy dẫy sự vinh hiển
Ngài!
4 Nhân tiếng kêu đó, các nền ngạch cửa rúng
động, và đền đầy những khói.
5 Bấy giờ tôi nói: Khốn nạn cho tôi! Xong đời
tôi rồi! Vì tôi là người có môi dơ dáy, ở giữa một
dân có môi dơ dáy, bởi mắt tôi đã thấy Vua, tức
là Đức Giê-hô-va vạn quân!
6 Bấy giờ một sê-ra-phin bay đến tôi, tay cầm
than lửa đỏ mà đã dùng kiềm gắp nơi bàn thờ,
7 để trên miệng ta, mà nói rằng: Nầy, cái nầy
đã chạm đến môi ngươi; lỗi ngươi được bỏ rồi,
tội ngươi được tha rồi.
8 Đoạn, tôi nghe tiếng Chúa phán rằng: Ta sẽ
sai ai đi? Ai sẽ đi cho chúng ta? Tôi thưa rằng:
Có tôi đây; xin hãy sai tôi.
9 Ngài phán: Đi đi! nói với dân nầy rằng: Các
ngươi hãy nghe, nhưng chẳng hiểu chi; hãy xem,
nhưng chẳng thấy chi.
10 Hãy làm cho dân ấy béo lòng, nặng tai,
nhắm mắt, e rằng mắt nó thấy được, tai nó nghe
được, lòng nó hiểu được, nó trở lại và được chữa
lành chăng!
11 Tôi lại nói: Lạy Chúa, cho đến chừng nào?
Ngài đáp rằng: Cho đến chừng các thành bị
hoang vu, không có dân ở, nhà không có người,

và đất đã nên hoang vu cả;
12 cho đến chừng Đức Giê-hô-va dời dân đi xa,
và trong xứ rất là tiêu điều.
13 Giả sử còn lại một phần mười dân cư tại đó,
họ sẽ lại bị thiêu nuốt. Nhưng, như khi người ta
hạ cây thông cây dẽ, chừa gốc nó lại, thì cũng
vậy, giống thánh là gốc của nó.

7

1 Về đời A-cha, con trai Giô-tham, cháu Ô-xia,
vua nước Giu-đa, xảy có Rê-xin, vua xứ Sy-ri, và
Phê-ca, con trai Rê-ma-lia, vua Y-sơ-ra-ên, lên
đánh thành Giê-ru-sa-lem; nhưng không thắng
được.
2 Có người báo tin đó cho nhà Đa-vít, mà rằng:
Sy-ri kết minh cùng Eùp-ra-im. Bấy giờ A-cha
và dân sự người trong lòng kinh động, như cây
trên rừng bị gió day.
3 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Ê-sai rằng:
Ngươi cùng con trai ngươi là Sê-a-Gia-súp hãy đi
đón A-cha tại nơi cuối cống ao trên, trên đường
cái ruộng thợ nện,
4 mà nói cùng người rằng: Hãy cẩn thận, ở yên
lặng; đừng sợ chi, lòng ngươi chớ bủn rủn vì cớ
hai đuôi đuốc có khói, tức là vì cơn giận dữ của
Rê-xin và Sy-ri, và của con trai Rê-ma-lia.
5 Vì Sy-ri với Eùp-ra-im và con trai của Rê-ma-
lia đồng mưu hại ngươi, nói rằng:
6 Chúng ta hãy lên nghịch cùng Giu-đa, khuấy
rối nó, phá thành và lập một vua giữa nó, tức là
con trai của Ta-bê-ên.

7 Chúa là Đức Giê-hô-va phán như vầy: Sự hăm
dọa ấy không thành, điều đó không xảy ra!
8 Vì đầu của Sy-ri là Đa-mách, đầu của Đa-
mách là Rê-xin. Còn trong sáu mươi lăm năm,
Eùp-ra-im sẽ bị hủy diệt, không được kể là dân
nữa.
9 Đầu của Eùp-ra-im là Sa-ma-ri, đầu Sa-ma-ri
là con trai của Rê-ma-lia. Nếu các ngươi không
tin, chắc sẽ không đứng vững được.
10 Đức Giê-hô-va lại phán cùng A-cha rằng:
11 Hãy xin Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi một
điềm, hoặc dưới vực sâu, hoặc trên trời cao.
12 A-cha thưa rằng: Tôi sẽ chẳng xin tôi cũng
chẳng thử Đức Giê-hô-va.
13 Ê-sai bèn nói rằng: Hỡi nhà Đa-vít, hãy
nghe! Các ngươi cho làm phiền người ta là nhỏ
mọn, mà muốn làm phiền Đức Chúa Trời ta nữa
sao?
14 Vậy nên, chính Chúa sẽ ban một điềm cho
các ngươi: nầy một gái đồng trinh sẽ chịu thai,
sanh ra một trai, và đặt tên là Em-ma-nu-ên.
15 Con trẻ ấy sẽ ăn mỡ sữa và mật, cho đến
chừng nào biết bỏ điều dữ và chọn điều lành.
16 Vả, trước khi con trẻ biết bỏ điều dữ chọn
điều lành, thì nước của hai vua mà ngươi đang
ghét sẽ bị bỏ hoang.
17 Đức Giê-hô-va sẽ giáng trên ngươi, dân
ngươi, và nhà cha ngươi, bởi vua A-si-ri, những
ngày mà từ ngày Eùp-ra-im lìa bỏ Giu-đa chưa
từng có giống như vậy.
18 Xảy ra trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ suýt
mà gọi những ruồi ở cuối các sông Ê-díp-tô, và

những ong ở xứ A-si-ri.
19 Hai giống đó sẽ đến đậu trong các nơi trũng
hoang loạn, trong các lỗ nẻ vầng đá, trên rào gai
cùng các đồng cỏ.
20 Trong ngày đó Đức Giê-hô-va sẽ dùng dao
cạo thuê tại bên kia sông, nghĩa là vua A-si-ri,
mà cạo đầu cùng lông chân, và bỏ cả râu nữa.
21 Trong ngày đó mỗi người có thể nuôi một
con bò cái tơ và hai con chiên,
22 bởi nó có sữa dư dật thì người sẽ ăn mỡ sữa;
vì phàm ai sẽ còn sót lại giữa xứ, thì nuôi mình
bằng mỡ sữa và mật.
23 Xảy ra trong ngày đó, phàm chỗ đất trồng
được một ngàn gốc nho, đáng giá một ngàn siếc-
lơ bạc, sẽ mọc đầy những gai gốc và chà chuôm.
24 Người ta sẽ đem cung tên đến đó, vì cả xứ
chỉ là gai gốc và chà chuôm. vậy.
25 Cũng không ai đến trên các gò là nơi mình
đã cày cuốc nữa, vì sợ gai gốc và chà chuôm,
nhưng sẽ cho bò ăn cỏ tại đó, và chiên giày đạp.

8

1 Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hãy lấy
một cái bảng rộng và viết lên trên bằng bút loài
người rằng: Ma-he-Sa-la-Hát-Bát.
2 Tôi đem theo những kẻ làm chứng đáng tin,
tức là U-ri, thầy tế lễ, và Xa-cha-ri, con trai của
Giê-bê-rê-kia.
3 Đoạn, tôi đến nhà nữ tiên tri; người chịu thai
và sanh một con trai. Đức Giê-hô-va bèn phán
cùng tôi rằng: Hãy đặt tên nó là Ma-he-Sa-la-
Hát-Bát

4 Vì, trước khi con trẻ biết kêu: Cha ơi! mẹ ơi!
thì người ta sẽ cất lấy sự giàu có Đa-mách và của
cướp Sa-ma-ri trước mặt vua A-si-ri.
5 Đức Giê-hô-va lại phán cùng tôi rằng:
6 Vì dân nầy đã khinh bỏ các dòng nước Si-lô-ê
chảy dịu, và ưa thích Rê-xin cùng con trai của
Rê-ma-lia.
7 Vì cớ đó, nầy, Chúa sẽ khiến nước Sông mạnh
và nhiều đến trên họ, tức là vua A-si-ri và cả oai
vinh người; nó sẽ dấy lên khắp trên lòng sông,
khỏa lên các bực;
8 chảy vào Giu-đa, tràn lan chảy xói, ngập cho
đến cổ; hỡi Em-ma-nu-ên, nó sè cánh ra che cả
xứ ngươi.
9 Hỡi các dân, hãy kêu la và bị tan nát! Hỡi
các ngươi hết thảy, là dân các phương xa, hãy
lắng tai! Hãy nịt lưng các ngươi, và bị tan nát;
hãy nịt lưng các ngươi, và bị tan nát!
10 Hãy toan mưu cùng nhau, nó sẽ nên hư
không; hãy nói, lời các ngươi sẽ không đứng,
vì Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.
11 Vì Đức Giê-hô-va dùng tay mạnh phán cùng
ta, và dạy ta đừng noi theo đường dân ấy,
12 rằng: Khi dân nầy nói rằng: Kết đảng! thì
các ngươi chớ nói rằng: Kết đảng! Chớ sợ điều
nó sợ, và đừng kinh hãi.
13 Hãy tôn Đức Giê-hô-va vạn quân là thánh;
các ngươi chỉ nên sợ Ngài và kinh hãi Ngài.
14 Ngài sẽ là nơi thánh, nhưng cũng là hòn đá
vấp ngã, vầng đó vướng mắc cho cả hai nhà Y-
sơ-ra-ên, và là bẫy cùng lưới cho dân cư thành
Giê-ru-sa-lem vậy.

15 Nhiều người trong bọn họ sẽ vấp chân; sẽ té
và giập nát; sẽ sa vào lưới và bị bắt.
16 Ngươi hãy gói lời chứng nầy, niêm phong
luật pháp nầy trong môn đồ ta!
17 Tôi trông đợi Đức Giê-hô-va, là Đấng ẩn mặt
Ngài khỏi nhà Gia-cốp, tôi vẫn ngóng trông Ngài!
18 Nầy, tôi đây, với con cái mà Đức Giê-hô-va
đã ban cho tôi, là dấu và điềm trong Y-sơ-ra-ên,
bởi Đức Giê-hô-va vạn quân ngự trên núi Si-ôn.
19 Nếu có ai bảo các ngươi: Hãy cầu hỏi đồng
bóng và thầy bói, là kẻ nói ríu rít líu lo, thì hãy
đáp rằng: Một dân tộc há chẳng nên cầu hỏi
Đức Chúa Trời mình sao? Há lại vì người sống
mà hỏi kẻ chết sao?
20 Hãy theo luật pháp và lời chứng! Nếu dân
chẳng nói như vậy, chắc sẽ chẳng có rạng đông
cho nó.
21 Nó sẽ đi lưu lạc trên đất, khốn khổ đói khát;
trong cơn đói, nó bực mình, nguyền rủa vua và
Đức Chúa Trời mình. Nó sẽ ngước xem trên cao;
22 rồi cúi xem dưới đất, chỉ thấy sự hoạn nạn
và mờ mịt, chỉ thấy bóng buồn rầu: nó sẽ bị đuổi
vào nơi tối tăm mờ mịt.

9

1 (08-23) Nhưng, cho người đã chịu buồn rầu
thì sẽ không có sự mờ mịt. Trong đời xưa Đức
Chúa Trời đã hạ đất Sa-bu-lôn và đất Nép-ta-li
xuống; nhưng trong k” sau Ngài đã làm cho đất
gần mé biển, tức là nơi bên kia sông Giô-đanh,
trong xứ Ga-li-lê của dân ngoại, được vinh hiển.

2 (09-1) Dân đi trong nơi tối tăm đã thấy sự
sáng lớn; và sự sáng đã chiếu trên những kẻ ở
xứ thuộc về bóng của sự chết.
3 (09-2) Chúa đã làm cho dân nầy thêm nhiều;
và thêm sự vui cho họ. Mọi người đều vui mừng
trước mặt Chúa, như vui mừng trong ngày mùa
gặt, như người ta reo vui trong lúc chia của
cướp.
4 (09-3) Vì Chúa đã bẻ cái ách họ mang, cái roi
đánh trên vai họ, cái gậy của kẻ hà hiếp, như
trong ngày của Ma-đi-an.
5 (09-4) Cả giày dép của kẻ đánh giặc trong khi
giao chiến, cùng cả áo xống vấy máu, đều dùng
để đốt và làm đồ chụm lửa.
6 (09-5) Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta,
tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai
trị sẽ nấy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là
Đấng Lạ lùng, là Đấng Mưu luận, là Đức Chúa
Trời Quyền năng, là Cha Đời đời, là Chúa Bình
an.
7 (09-6) Quyền cai trị và sự bình an của Ngài
cứ thêm mãi không thôi, ở trên ngôi Đa-vít và
trên nước Ngài, đặng làm cho nước bền vững,
và lập lên trong sự chánh trực công bình, từ nay
cho đến đời đời. Thật, lòng sốt sắng của Đức
Giê-hô-va vạn quân sẽ làm nên sự ấy!
8 (09-7) Chúa đã giáng một lời trong Gia-cốp,
và lời ấy đổ xuống trên Y-sơ-ra-ên.
9 (09-8) Cả dân sẽ biết điều đó, tức là Eùp-ra-
im cùng dân cư Sa-ma-ri, họ đem lòng kiêu căng
ỷ thị mà nói rằng:
10 (09-9) Gạch đã đổ, nhưng chúng ta sẽ xây

bằng đá đẽo; cây sung đã bị đốn, nhưng chúng
ta sẽ thay bằng cây hương bách.
11 (09-10) Vậy nên, Đức Giê-hô-va sẽ khiến kẻ
đối địch ở Rê-xin dấy lên nghịch cùng dân sự,
và khích chọc kẻ cừu thù,
12 (09-11) dân Sy-ri đằng trước, dân Phi-li-tin
đằng sau, hả miệng nuốt Y-sơ-ra-ên. Dầu vậy,
cơn giận Ngài chẳng lánh khỏi, nhưng tay Ngài
còn giơ ra!
13 (09-12) Nhưng mà dân sự chẳng xây về Đấng
đánh mình, chẳng tin Đức Giê-hô-va vạn quân.
14 (09-13) Cho nên chỉ trong một ngày, Đức Giê-
hô-va sẽ dứt đầu và đuôi, cây kè và cây lác của
Y-sơ-ra-ên.
15 (09-14) Đầu, tức là trưởng lão và kẻ tôn
trọng; đuôi, tức là người tiên tri dạy sự nói dối.
16 (09-15) Những kẻ dắt dân nầy làm cho họ sai
lạc, còn những kẻ chịu dắt bị diệt mất.
17 (09-16) Vậy nên, Chúa chẳng đẹp lòng về
bọn trai trẻ của họ, và chẳng thương xót đến kẻ
mồ côi góa bụa chút nào; vì họ đều là khinh lờn,
gian ác, miệng nào cũng nói điều càn dỡ. Dầu
vậy, cơn giận Ngài chẳng lánh khỏi, nhưng tay
Ngài còn giơ ra!
18 (09-17) Vì sự hung ác hừng lên như lửa thiêu
cháy gai gốc và chà chuôm, đốt các nơi rậm
trong rừng, trụ khói cuộn lên.
19 (09-18) Đất bị thiêu đốt bởi cơn giận của Đức
Giê-hô-va vạn quân, dân sự trở nên mồi của lửa;
chẳng ai thương tiếc anh em mình.
20 (09-19) Có kẻ cướp bên hữu, mà vẫn cứ đói;

có kẻ ăn bên tả, mà chẳng được no; ai nấy ăn
thịt chính cánh tay mình.
21 (09-20) Ma-na-se nghịch cùng Eùp-ra-im,
Eùp-ra-im nghịch cùng Ma-na-se, và cả hai đều
nghịch cùng Giu-đa! Dầu vậy, cơn giận của Đức
Giê-hô-va chẳng lánh khỏi, nhưng tay Ngài còn
giơ ra.

10

1 Khốn thay cho những kẻ lập luật không công
bình, cho những kẻ chép lời trái lẽ,
2 cất mất sự công bình khỏi kẻ nghèo, cướp lẽ
phải của kẻ khốn khó trong dân ta, lấy kẻ góa
bụa làm miếng mồi, kẻ mồ côi làm của cướp!
3 Tới ngày thăm phạt, khi họa hoạn từ xa mà
đến, các ngươi sẽ làm thể nào? Các ngươi trốn
đến cùng ai để cầu cứu, và để sự vinh hiển mình
ở nơi nào?
4 Chúng nó chỉ có khom lưng dưới những kẻ
phu tù, và ngã dưới những kẻ bị giết! Dầu vậy,
cơn giận của Chúa chẳng lánh khỏi, nhưng tay
Ngài còn giơ ra.
5 Hỡi A-si-ri, là cái roi của sự thạnh nộ ta! Cái
gậy cầm trong tay nó là sự tức giận của ta vậy!
6 Ta sẽ sai nó nghịch cùng một nước chẳng tin
kính; khiến nó đi đánh một dân mà ta nổi giận,
để cướp lấy, bóc lột, và giày đạp chúng nó như
bùn ngoài đường.
7 Nhưng nó không có ý thế, trong lòng nó
chẳng nghĩ như vậy: lại thích phá hại, và hủy
diệt nhiều dân.

8 Vì nó nói rằng: Các quan trưởng của ta há
chẳng phải đều là vua sao?
9 Há lại Ca-nô chẳng như Cạt-kê-mít, Ha-mát
chẳng như Aït-bát, Sa-ma-ri chẳng như Đa-
mách sao?
10 Như tay ta đã tới đến các nước của thần
tượng, tượng chạm của họ lại hơn của Giê-ru-
sa-lem và Sa-ma-ri nữa,
11 thì ta há chẳng sẽ làm cho Giê-ru-sa-lem và
thần tượng nó cũng như ta đã làm cho Sa-ma-ri
và thần tượng nó sao?
12 Nên sẽ xảy ra khi Chúa đã làm xong cả việc
trên núi Si-ôn và tại Giê-ru-sa-lem, thì chính ta
sẽ hành phạt những bông trái bởi lòng kiêu ngạo
và sự vinh hiển của con mắt ngó cao của vua A-
si-ri.
13 Vì người nói rằng: Ta đã làm điều đó bởi sức
mạnh của tay ta, bởi sự khôn ngoan ta, vì ta là
thông minh. Ta đã dời đổi giới hạn các dân; đã
cướp của quí họ, như một người mạnh đã làm
cho những kẻ đang ngồi phải xuống.
14 Tay ta đã tìm được của cải các dân như bắt
ở chim, vơ vét cả đất như lượm trứng đã bỏ;
chẳng có ai đập cánh, mở mỏ, hay là kêu hót!
15 Cái rìu há lại khoe mình cùng người cầm
rìu ư? Cái cưa há lại dấy lên nghịch cùng kẻ
cầm cưa ư? Thế cũng như cái roi vận động kẻ
giơ roi, cái gậy nâng đỡ cánh tay cầm gậy!
16 Vậy nên, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân,
sẽ làm cho những người mập mạnh của nó trở
nên gầy mòn, và dưới sự vinh hiển nó sẽ đốt
cháy lên như lửa thiêu đốt.

17 Sự sáng của Y-sơ-ra-ên sẽ trở nên lửa, Đấng
Thánh nó sẽ trở nên ngọn đèn, chỉ trong một
ngày, đốt tiêu gai gốc và chà chuôm nó;
18 lại thiêu hủy vinh hoa của rừng cây và
ruộng màu mỡ nó, cả linh hồn và thân thể; như
kẻ cầm cờ xí ngất đi vậy.
19 Bấy giờ những cây trên rừng nó còn sót lại
chẳng là bao, một đứa bé con có thể chép lấy
được.
20 Trong ngày đó, dân sót của Y-sơ-ra-ên, và
người thoát nạn của nhà Gia-cốp, sẽ không cậy
kẻ đánh mình nữa; nhưng thật lòng cậy Đức Giê-
hô-va, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên.
21 Một số dân sót, tức là dân sót của Gia-cốp,
sẽ trở lại cùng Đức Chúa Trời quyền năng.
22 Hỡi Y-sơ-ra-ên, dầu dân ngươi như cát biển,
chỉ một phần sót lại sẽ trở lại. Sự hủy diệt đã
định, bởi vì sự công bình tràn khắp.
23 Vì Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, đã định
làm trọn sự hủy diệt trong khắp đất.
24 Vậy có lời Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân,
phán như vầy: Hỡi dân ta, ngươi ở tại Si-ôn, chớ
sợ người A-si-ri, dầu họ lấy roi đánh ngươi và giá
gậy trên ngươi theo cách người Ê-díp-tô.
25 Vì còn ít lâu nữa, ta sẽ hết giận các ngươi;
cơn thạnh nộ ta trở nghịch cùng dân ấy đặng
hủy diệt nó.
26 Bấy giờ Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ giá roi
trên họ, như Ngài đã đánh giết người Ma-đi-an
nơi vầng đá Hô-rếp; lại sẽ giơ gậy trên biển, sẽ
giơ lên như đã làm trong xứ Ê-díp-tô.

27 Trong ngày đó, gánh nặng nó sẽ cất khỏi vai
ngươi, ách nó cất khỏi cổ ngươi, ách sẽ bị gãy vì
sự béo mập.
28 Nó đi đến A-giát: trải qua Mi-gơ-rôn, để đồ
đạc tại Mích-ma.
29 Chúng nó vượt qua ải, đóng trại tại Ghê-ba;
Ra-ma run sợ; Ghi-bê-a của Sau-lơ chạy trốn.
30 Hỡi con gái Ga-lim, hãy cất tiếng kêu to! Hỡi
người La-ít, hãy ghé tai mà nghe! Thương thay
cho người A-na-tốt!
31 Mát-mê-na trốn tránh; dân cư Ghê-bim tìm
chỗ núp.
32 Chính ngày đó chúng nó sẽ đóng tại Nóp,
và vung tay nghịch cùng núi của con gái Si-ôn,
nghịch cùng đồi của Giê-ru-sa-lem!
33 Nầy, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, sẽ
dùng oai mạnh đốn các nhánh cây; những kẻ
cao lớn đều bị chặt, những kẻ kiêu ngạo bị hạ
xuống.
34 Ngài dùng sắt chặt những bụi rậm trên
rừng, và Li-ban bị ngã xuống bởi người mạnh
sức.

11

1 Có một chồi sẽ nứt lên từ gốc Y-sai, một
nhánh từ rễ nó sẽ ra trái.
2 Thần của Đức Giê-hô-va sẽ ngự trên Ngài, tức
là thần khôn ngoan và thông sáng, thần mưu
toan và mạnh sức, thần hiểu biết và kính sợ Đức
Giê-hô-va.

3 Ngài lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va làm vui;
chẳng phán xét theo mắt mình thấy, và chẳng
cứ sự tai nghe mà đoán định.
4 Nhưng Ngài sẽ dùng sự công bình xét đoán
kẻ nghèo, và xử lẽ ngay thẳng cho kẻ nhu mì
trên đất. Ngài sẽ đánh thế gian bằng cái gậy của
miệng mình, và lấy hơi thở nơi môi mà giết kẻ
ác.
5 Sự công bình sẽ làm dây thắt lưng của Ngài,
sự thành tín sẽ làm dây ràng hông.
6 Bấy giờ muông sói sẽ ở với chiên con, beo
nằm với dê con; bò con, sư tử con với bò nuôi
mập cùng chung một chỗ, một đứa con trẻ sẽ
dắt chúng nó đi.
7 Bò cái sẽ ăn với gấu; các con nhỏ chúng nó
nằm chung, sư tử ăn cỏ khô như bò.
8 Trẻ con đang bú sẽ chơi kề ổ rắn hổ mang,
trẻ con thôi bú sẽ thò tay vào hang rắn lục.
9 Nó chẳng làm hại, chẳng giết ai trong cả núi
thánh của ta; vì thế gian sẽ đầy dẫy sự hiểu biết
Đức Giê-hô-va, như các dòng nước che lấp biển.
10 Xảy ra trong ngày đó, rễ Y-sai đứng lên làm
cờ cho muôn dân, các nước đều tìm đến Ngài,
nơi an nghỉ của Ngài sẽ được vinh hiển.
11 Trong ngày đó, Chúa còn đặt tay một lần
nữa đặng chuộc dân sót của Ngài, tức là kẻ sót
lại bởi A-si-ri, Ê-díp-tô, Pha-trô, Cút, Ê-lam, Si-
nê-a, Ha-mát cùng các cù lao biển.
12 Chúa sẽ dựng một cây cờ cho các nước;
nhóm những người Y-sơ-ra-ên bị đuổi, thâu
những người Giu-đa lưu lạc, từ bốn góc đất.

13 Bấy giờ sự ghen tương của Eùp-ra-im sẽ
mất, kẻ khuấy rối Giu-đa sẽ bị trừ đi; Eùp-ra-
im không ghen ghét Giu-đa nữa, Giu-đa không
khuấy rối Eùp-ra-im nữa.
14 Chúng nó sẽ bay trên vai dân Phi-li-tin về
phía tây; cùng nhau cướp giựt con cái phương
đông; tra tay trên Ê-đôm và Mô-áp; con cái Am-
môn sẽ vâng phục họ.
15 Đức Giê-hô-va sẽ làm cạn tắt giải biển Ê-díp-
tô; vung tay trên Sông cái bởi gió cháy của Ngài,
đánh mà chia ra làm bảy suối, và khiến người ta
có thể đi qua không ướt dép.
16 Vậy, sẽ có một đường cái cho dân sót của
Ngài, là những kẻ sót lại bởi A-si-ri, cũng như đã
có một đường cái cho Y-sơ-ra-ên trong ngày họ
ra khỏi xứ Ê-díp-tô vậy.

12

1 Trong ngày đó, ngươi sẽ nói rằng: Hỡi Đức
Giê-hô-va, tôi cảm tạ Chúa; vì Chúa vốn giận tôi,
nhưng cơn giận Chúa đã lánh khỏi, và Chúa yên
ủi tôi.
2 Nầy, Đức Chúa Trời là sự cứu rỗi tôi; tôi sẽ
tin cậy và không sợ hãi. Vì Đức Giê-hô-va, chính
Đức Giê-hô-va, là sức mạnh của tôi, lời ca tụng
của tôi; Ngài đã nên sự cứu rỗi tôi.
3 Vậy nên các ngươi sẽ vui vẻ mà múc nước
nơi các nguồn sự cứu;
4 và trong ngày đó các ngươi sẽ nói rằng: Hãy
cảm tạ Đức Giê-hô-va; hãy kêu cầu danh Ngài;

hãy rao mọi việc của Ngài ra trong các dân tộc!
Hãy xưng danh Ngài là tôn trọng!
5 Hãy ca tụng Đức Giê-hô-va, vì Ngài đã làm
những công việc rực rỡ: nên phô cho thế gian
đều biết!
6 Hỡi dân cư Si-ôn, hãy kêu lên to tiếng! Vì
Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên là tôn trọng giữa
ngươi.

13

1 Gánh nặng về Ba-by-lôn, mà Ê-sai, con trai
A-mốt, đã thấy.
2 Hãy dựng cờ trên núi trọi! Hãy cất tiếng kêu
chúng nó, lấy tay mà ngoắt, cho người ta vào các
cửa người sang trọng!
3 Chính ta đã truyền lịnh cho kẻ ta đã biệt riêng
ra, và đã gọi những người mạnh mẽ của ta đến
sự thạnh nộ, họ vui mừng vì cớ sự cao trọng của
ta.
4 Có tiếng xôn xao của đoàn lũ trên các núi,
dường như tiếng xôn xao của một dân đông!
Aáy là tiếng ồn ào các nước của các dân tộc
nhóm lại! Đức Giê-hô-va vạn quân điểm soát
đạo quân mình để ra trận.
5 Chính Đức Giê-hô-va và những khí giới của
sự thạnh nộ Ngài đến từ phương xa, từ nơi rất
xa trên trời, để hủy diệt cả đất.
6 Các ngươi khá than khóc! Vì ngày của Đức
Giê-hô-va đã gần: ngày đó đến như cơn tai nạn
đến bởi Đấng Toàn năng.
7 Vậy nên mọi tay đều yếu đuối, lòng người
đều tan chảy.

8 Chúng đều kinh hoàng, bị sự đau đớn thảm
sầu bắt lấy, quặn thắt như đàn bà đang đẻ; hắc
hơ hắc hãi nhìn nhau, mặt như mặt ngọn lửa!
9 Nầy, ngày Đức Giê-hô-va đến, là ngày hung
dữ, có sự thạnh nộ và nóng giận để làm đất nầy
nên hoang vu, và diệt những kẻ có tội khỏi đó.
10 Vì các ngôi sao và các đám sao trên trời sẽ
chẳng chiếu sáng nữa; mặt trời mọc lên thì mờ
tối, mặt trăng không soi sáng đâu.
11 Ta sẽ phạt thế gian vì sự độc ác nó, phạt kẻ
dữ vì tội lỗi chúng nó, làm cho kẻ kiêu hết kiêu,
hạ sự tự cao của kẻ bạo ngược.
12 Ta sẽ làm cho loài người hiếm có hơn vàng
quí, thật ta sẽ làm cho loài người hiếm có hơn
vàng ròng xứ Ô-phia.
13 Vậy nên, ta sẽ khiến các tầng trời rung rinh,
đất bị day động lìa khỏi chỗ mình, vì cơn thạnh
nộ của Đức Giê-hô-va vạn quân, trong ngày Ngài
nổi giận dữ.
14 Bấy giờ, ai nấy như con hươu bị đuổi, như
bầy chiên không người nhóm lại, sẽ trở lại cùng
dân mình, sẽ trốn về xứ mình.
15 Kẻ nào người ta gặp được sẽ bị đâm; kẻ nào
bị bắt sẽ ngã dưới lưỡi gươm.
16 Con trẻ họ sẽ bị đập chết trước mắt họ, nhà
bị cướp, vợ bị dâm hãm.
17 Nầy, ta sẽ xui người Mê-đi nghịch cùng họ,
những người đó chẳng quí bạc, chẳng thích
vàng;
18 dùng cung đập giập kẻ trai trẻ, chẳng
thương xót đến thai trong lòng mẹ, mắt chẳng

tiếc trẻ con.
19 Ba-by-lôn, là sự vinh hiển các nước, sự hoa
mĩ của lòng kiêu ngạo người Canh-đê, sẽ giống
như Sô-đôm và Gô-mô-rơ mà Đức Chúa Trời đã
lật đổ.
20 Nó sẽ chẳng hề có người ở nữa, trải đời nọ
sang đời kia không ai ở đó; người A rạp không
đóng trại tại đó, những kẻ chăn cũng chẳng cầm
bầy mình ở đó.
21 Song những thú rừng sẽ đến ở, và nhà cửa
đầy những chim cú; chim đà choán làm chỗ
mình, dê đực lấy làm nơi nhảy nhót.
22 Sài lang sủa trong cung điện, chó rừng tru
trong đền đài vui sướng. Kỳ nó đã gần đến, ngày
nó sẽ không được dài nữa.

14

1 Thật, Đức Giê-hô-va sẽ thương xót Gia-cốp;
và còn lựa chọn Y-sơ-ra-ên. Ngài sẽ lập chúng
nó lại trong bản xứ; kẻ trú ngụ sẽ phụ về chúng
nó và liên hiệp cùng nhà Gia-cốp.
2 Các dân sẽ đem họ trở về bản xứ; nhà Y-sơ-
ra-ên sẽ được chúng nó làm tôi trai tớ gái trong
đất Đức Giê-hô-va. Chúng nó sẽ bắt làm phu tù
những kẻ đã bắt mình làm phu tù, và quản trị
kẻ đã hà hiếp mình.
3 Đến ngày mà Đức Giê-hô-va sẽ cho ngươi yên
nghỉ, khỏi cơn buồn bực bối rối, và sự phục dịch
nặng nề mà người ta đã bắt ép ngươi,
4 thì ngươi sẽ dùng lời thí dụ nầy nói về vua Ba-
by-lôn rằng: Sao kẻ bạo ngược đã tiệt đi, thành
ức hiếp đã dứt đi!

5 Đức Giê-hô-va đã bẻ gậy của người ác, và
trượng của kẻ cai trị!
6 Aáy là kẻ đã nhân giận đánh các dân tộc
không thôi, dùng sự thạnh nộ cai trị các nước,
và dùng sự bắt bớ chẳng ai ngăn lại.
7 Nay cả đất được yên nghỉ bình tĩnh, trổi
giọng hát mừng!
8 Dầu đến cây tùng cây bách ở Li-ban cũng
nhân cớ ngươi mà vui mừng, và nói rằng: Từ
khi ngươi ngã xuống rồi, không ai trèo lên để
đốn ta nữa.
9 Nơi âm phủ sâu thăm thẳm đã rúng động vì
cớ ngươi đặng rước ngươi đến. Nó đã vì ngươi
đánh thức các âm hồn, tức là những kẻ cả trên
đất; nó đã làm cho vua các nước đứng dậy khỏi
ngai mình.
10 Hết thảy chúng nó sẽ cất tiếng nói cùng
ngươi rằng: Kìa ngươi cũng yếu đuối như chúng
ta ư! Kìa ngươi cũng trở giống như chúng ta ư!
11 Sự sang trọng với tiếng đàn cầm của ngươi
đều xuống nơi âm phủ. Một lớp dòi làm nệm
cho ngươi, sâu bọ thì làm mền!
12 Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao
ngươi từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đạp các nước
kia, ngươi bị chặt xuống đất là thể nào!
13 Ngươi vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên
trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức
Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng
phương bắc.
14 Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra
mình bằng Đấng Rất Cao.

15 Nhưng ngươi phải xuống nơi âm phủ, sa vào
nơi vực thẳm!
16 Những kẻ thấy ngươi sẽ ngó chăm ngươi; và
nhìn ngươi cách ý tứ, mà rằng: Có phải người
nầy là kẻ đã làm rung rinh đất, day động các
nước,
17 làm cho thế gian thành đồng vắng, lật đổ
các thành, và chẳng hề buông tha kẻ bị tù về
nhà mình đó chăng?
18 Hết thảy vua các nước đều ngủ nơi lăng tẩm
mình cách vinh hiển.
19 Nhưng ngươi thì bị ném xa khỏi mồ mả, như
nhánh cây thúi, như áo người bị giết, bị gươm
đâm, bị xô xuống trong những đá nơi hố, khác
nào thây chết bị giày đạp dưới chân!
20 Ngươi sẽ không được hội hiệp cùng các vua
trong lăng; vì ngươi đã diệt nước mình và giết
dân mình! Dòng dõi kẻ hung ác sẽ không được
xưng đến danh nó nữa.
21 Hãy sắm sẵn sự chém giết cho con cháu vì
tội ác của tổ phụ; hầu cho họ không dấy lên nữa
đặng được đất làm cơ nghiệp, lập thành ấp khắp
thế gian!
22 Đức Giê-hô-va vạn quân phán: Ta sẽ dấy lên
nghịch cùng chúng nó. Ta sẽ làm tiêu diệt tên
của Ba-by-lôn và dân sót lại, cả đến con và cháu
nữa, Đức Giê-hô-va phán vậy.
23 Ta sẽ làm cho đất nó thuộc về con nhím,
biến ra ao nước; và ta sẽ dùng chổi hủy diệt mà
quét nó, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.
24 Đức Giê-hô-va vạn quân đã thề rằng: Chắc

thật, sự ta đã định sẽ xảy đến, điều ta đã toan sẽ
đứng vững.
25 Ta sẽ đánh phá người A-si-ri trong đất ta;
sẽ giày đạp nó trên núi ta. Aùch nó sẽ cổi khỏi
chúng nó; gánh nó sẽ cất khỏi vai chúng nó.
26 Đó là ý chỉ đã định nghịch cùng cả đất; đó
là tay đã giá trên hết thảy các nước.
27 Vì Đức Giê-hô-va vạn quân đã toan định, thì
ai bãi đi được? Tay Ngài đã giang ra, thì ai day
lại được?
28 Nhằm năm vua A-cha băng, gánh nặng nầy
đã được rao ra:
29 Hỡi cả đất Phi-li-tin, chớ vui mừng bởi cớ
roi đánh ngươi đã gãy; vì từ giống rắn sẽ sanh
ra thuồng luồng, thuồng luồng sẽ sanh ra rắn
lửa bay.
30 Bấy giờ con cả của kẻ nghèo sẽ tìm được đồ
ăn, kẻ túng sẽ nằm yên ổn; nhưng ta sẽ khiến
dòng dõi ngươi chết đói, và kẻ thuộc về ngươi
còn sót lại sẽ bị giết.
31 Hỡi cửa, hãy than khóc! Hỡi thành, hãy
kêu la! Hỡi cả đất Phi-li-tin, hết thảy hãy đều
tan chảy! Vì có luồng khói từ phương bắc đến,
chẳng ai lìa khỏi hàng ngũ mình.
32 Lấy chi trả lời cho sứ giả của nước nầy? Trả
lời rằng: Đức Giê-hô-va đã lập Si-ôn, và kẻ sầu
khổ trong dân Ngài sẽ được ẩn náu trong nó.

15

1 Gánh nặng về Mô-áp. Đang ban đêm, A-Mô-
áp bị tàn phá và diệt mất; phải, trong ban đêm,

Kiệt Mô-áp bị tàn phá và diệt mất!
2 Kìa, chúng lên nơi miếu các thần, đến Đi-
hôn, trên các nơi cao mà khóc. Dân Mô-áp than
vãn vì Nê-bô và Mê-đê-ba; mọi đầu đều sói, mọi
râu đều cắt.
3 Thảy đều thắt bao gai trong các đường phố;
thảy đều khóc lóc, sa nhiều nước mắt, trên nóc
nhà và nơi sân chợ.
4 Hết-bôn và Ê-lê-a-lê kêu la, tiếng nghe thấu
đến Gia-hát. Vậy nên linh chiến của Mô-áp đều
than khóc, trong tâm thần run rẩy.
5 Lòng ta ngậm ngùi vì Mô-áp; kẻ sang nó trốn
chạy đến Xoa, và đến Ê-lát-Sê-li-sia. Vì họ vừa
trèo lên đèo Lu-hít vừa khóc; vì bại hoại mà kêu
van trên con đường Hô-rô-na-im.
6 Các dòng nước ở Nim-rim cạn tắt; cỏ khô, cỏ
non chẳng có, không còn một vật xanh nào.
7 Vậy nên, những của cải đã được, và những
đồ báu đã chứa, họ đều mang sang khe liễu.
8 Tiếng kêu khóc thảm thương nghe khắp
chung quanh bờ cõi Mô-áp; tiếng van la thấu
đến Ê-la-im, và đến Bê-e-Ê-lim.
9 Sông ngòi ở Đi-môn đầy những máu; vì ta sẽ
còn thêm tai vạ cho Đi-môn, sai sư tử đuổi kịp
những người Mô-áp thoát nạn, và những kẻ còn
sót lại trong xứ.

16

1 Hãy gởi chiên con phải dâng cho quan cai trị
đất nầy, từ Sê-la sang đồng vắng, đến núi của
con gái Si-ôn.

2 Các con gái Mô-áp tại bến đò Aït-nôn sẽ giống
như chim bay tán loạn, và như một lứa chim con
bị quăng ra ngoài ổ.
3 Ngươi hãy lập mưu, hãy làm sự công bình,
đang lúc giữa trưa hãy phủ bóng ngươi như ban
đêm; hãy che giấu kẻ bị đuổi; chớ bươi móc kẻ
trốn tránh!
4 Hãy cho phép những kẻ bị đuổi của ta trú
ngụ nơi ngươi! Hãy làm nơi ẩn náu cho Mô-áp
khỏi mặt kẻ tàn hại! Vì kẻ cướp giựt đã mất, sự
tàn hại đã hết, kẻ giày đạp đã bị diệt khỏi đất
nầy.
5 Aáy vậy, ngôi sẽ bởi sự nhân từ mà bền lập;
và trong trại Đa-vít sẽ có một Đấng lấy lẽ thật
ngồi lên, sẽ đoán xét, sẽ tìm sự ngay thẳng, và
vội vàng làm sự công bình.
6 Chúng ta có nghe sự kiêu ngạo của Mô-áp,
nó kiêu ngạo lắm, cũng nghe nó xấc xược, kiêu
căng, giận dữ; sự khoe khoang của nó là vô ích.
7 Vậy nên Mô-áp sẽ than khóc vì Mô-áp, ai nấy
đều than khóc; các ngươi hãy khóc, hãy thở than
vì sự mất bánh trái nho của Kiệt-Ha-rê-sết!
8 Vì ruộng nương của Hết-bôn và cây nho của
Síp-ma đều mòn mỏi; ngày trước nó giàng ra tới
Gia-ê-xe, lan ra tới đồng vắng, chồi tược đâm ra
tới bên kia biển, mà bây giờ vua chúa các nước
đã bẻ gãy nhánh tốt.
9 Vậy nên ta vì cây nho của Síp-ma mà khóc
lóc như Gia-ê-xe. Hỡi Hết-bôn, hỡi Ê-lê-a-lê, ta
sẽ tưới nước mắt ta trên các ngươi; vì đang lúc
trái mùa hạ và mùa gặt thì có tiếng reo của giặc

xảy đến.
10 Sự vui mừng hớn hở đã cất khỏi ruộng tốt;
trong vườn nho chẳng còn hò hát, reo vui, kẻ
đạp rượu chẳng còn đạp trong thùng; ta đã làm
dứt tiếng reo vui.
11 Cho nên lòng ta vì Mô-áp kêu vang như đàn
cầm, ruột ta vì Kiệt-Hê-re cũng vậy.
12 Vì dầu Mô-áp chịu mệt nhọc đặng đi đến
nơi cao, dầu vào trong nơi thánh mình để cầu
nguyện, cũng chẳng được nhậm!
13 Aáy là lời mà xưa kia Đức Giê-hô-va đã phán
về Mô-áp.
14 Bây giờ thì Đức Giê-hô-va phán như vầy:
Trong ba năm, kể như năm kẻ ở mướn, sự vinh
hiển của Mô-áp với cả đoàn dân đông của nó sẽ
bị khinh hèn; và số còn sót lại sẽ ít lắm, không
kể ra gì.

17

1 Gánh nặng về Đa-mách. Nầy, Đa-mách bị trừ
ra, không kể làm thành nữa, và sẽ trở nên một
đống đổ nát.
2 Các thành A-rô-e bị bỏ hoang, sẽ làm chỗ cho
bầy chiên nằm nghỉ, chẳng ai kinh động.
3 Đồn lũy của Eùp-ra-im sẽ chẳng còn, ngôi
nước của Đa-mách và dân sót của Sy-ri cũng vậy,
khác nào sự vinh hiển của con cái Y-sơ-ra-ên,
Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.
4 Xảy ra trong ngày đó, sự vinh hiển của Gia-
cốp sẽ giảm đi, xác thịt mập mạp đổi ra gầy ốm.

5 Sẽ xảy ra như con gặt túm các ngọn lúa, rồi
dùng cánh tay cắt lấy bông; lại như những gié
lúa mót được ở nơi trũng Rê-pha-im vậy.
6 Nhưng sẽ còn sót lại như là của mót, khác
nào khi người ta rung cây ô-li-ve, còn hai ba trái
trên chót nhánh rất cao, hoặc bốn năm trái trên
những nhành xa của cây sai tríu. Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán vậy.
7 Trong ngày đó, người ta sẽ ngó về Đấng tạo
mình, và mắt trông thẳng đến Đấng Thánh của
Y-sơ-ra-ên.
8 Họ sẽ không còn xây mắt về các bàn thờ, là
công việc của tay mình; và không còn ngó các
đồ vật bởi ngón tay mình chế ra, hoặc các tượng
Aùt-tạt-tê, hoặc các trụ mặt trời.
9 Trong ngày đó, các thành bền vững của nó sẽ
giống như những nơi đổ nát, hoặc trong rừng,
hoặc trên đỉnh núi, là những nơi đã bị bỏ hoang
trước mặt con cái Y-sơ-ra-ên; xứ nầy sẽ bị bỏ
hoang vậy.
10 Vì ngươi đã quên Đức Chúa Trời của sự cứu
ngươi, chẳng nhớ đến vầng đá sức mạnh ngươi.
Vậy nên ngươi trồng cây tốt, lại trồng những gốc
nho khác giống.
11 Đang ngày ngươi trồng thì rào giậu, vừa lúc
ban mai làm cho hột giống nở hoa; nhưng trong
ngày buồn bực rầu rĩ thì mùa màng mất ráo!
12 Oâi! các dân đông đảo làm xôn xao là dường
nào, khác nào như biển gầm! Các dân tộc chạy
xông tới như nhiều nước đổ mạnh!
13 Thật, các dân tộc chạy xông tới như nhiều

nước đổ ầm ạc; nhưng Ngài sẽ quở trách họ, thì
đều trốn xa, bị đùa đi như rơm rác trên núi khi
gió thổi, như luồng bụi gặp cơn bão.
14 Đang buổi chiều, nầy, có sự sợ hãi; kíp trước
khi ban mai đã thành ra hư không. Aáy là phần
của kẻ đã bóc lột chúng ta, là số phận xảy đến
cho kẻ cướp chúng ta vậy.

18

1 Oâi! đất đập cánh ào ào kia, là đất ở bên kia
các sông của Cút;
2 sai sứ vượt biển, cỡi thuyền bằng lau đi trên
mặt nước! Hỡi các sứ giả nhặm lẹ kia, hãy đi
đến nước người cao da mởn, đến dân đáng kính
sợ từ khi lập nước trở đi, đến dân hay cân lường
và giày đạp, là nước mà có những sông chia đất
nó.
3 Hỡi các ngươi hết thảy, là dân thiên hạ ở trên
đất kia, vừa khi cờ dựng trên núi, hãy xem; vừa
khi kèn thổi, hãy nghe!
4 Vả, Đức Giê-hô-va đã phán cùng ta như vầy:
Ta sẽ ở yên lặng, và ở từ chỗ ta ngự mà xem,
như ánh nắng sáng sủa, như mây ngút trong
nắng mùa gặt.
5 Nhưng, trước ngày gặt, khi mùa hoa đã cuối,
và hoa nho thành trái hầu chín, thì Ngài sẽ dùng
liềm cắt những nhánh, tỉa bỏ những nhánh rậm
lá.
6 Chúng nó sẽ cùng nhau bị bỏ lại cho chim
ăn thịt trong núi, và cho cả thú vật trên đất;
những chim ăn thịt đó sẽ dùng mà qua mùa hạ,

và những thú vật trên đất sẽ dùng mà qua mùa
đông.
7 Trong lúc đó, dân người cao da mởn, tức
là dân đáng kinh sợ từ khi lập nước trở đi, là
dân hay cân lường và giày đạp, là nước mà có
những sông chia đất nó, chính dân ấy sẽ đem lễ
vật dâng cho Đức Giê-hô-va vạn quân, trong nơi
danh Đức Giê-hô-va vạn quân ngự, là núi Si-ôn.

19

1 Gánh nặng về Ê-díp-tô. Nầy, Đức Giê-hô-va
cỡi đám mây mau kíp đến Ê-díp-tô; các thần
tượng của Ê-díp-tô đều run rẩy trước mặt Ngài,
lòng Ê-díp-tô sẽ tan chảy giữa nó.
2 Ta sẽ xui người Ê-díp-tô đánh người Ê-díp-
tô: anh em nghịch cùng anh em, lân cận nghịch
cùng lân cận, thành nghịch cùng thành, nước
nghịch cùng nước.
3 Tâm thần Ê-díp-tô sẽ lụn bại giữa nó, ta sẽ
phá tan mưu chước nó. Bấy giờ chúng nó sẽ cầu
hỏi các thần tượng cùng thuật sĩ, kẻ kêu hồn
cùng thầy bói.
4 Ta sẽ phó dân Ê-díp-tô trong tay chúa hung
dữ, và một vua bạo ngược sẽ cai trị chúng nó;
Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán vậy.
5 Nước biển sẽ tắt, sông cạn và khô.
6 Các sông sẽ trở nên hôi thối; ngòi rạch rặc
xuống và khan đi; sậy lau đều chết héo.
7 Các đồng cỏ ở bờ sông Ni-lơ cùng hết thảy
đồng ruộng đã gieo của nó, đều héo khô, bị thổi
đi, không còn nữa.

8 Những người đánh cá sẽ than vãn, mọi kẻ
buông câu nơi sông Ni-lơ đều rên siết, và kẻ thả
lưới trên các dòng nước đều âu sầu.
9 Những kẻ làm vải gai mịn và những kẻ dệt
vải trắng đều xấu hổ.
10 Các trụ của Ê-díp-tô đều bị gãy, hết thảy thợ
thầy đều có lòng lo.
11 Các quan trưởng ở Xô-an rất đần độn; mưu
sĩ rất khôn ngoan của Pha-ra-ôn, chỉ bày ra
những kế dại khờ. Sao các ngươi nói cùng Pha-
ra-ôn rằng: Tôi là con các bậc hiền triết, con các
vua đời xưa?
12 Vậy thì các bậc hiền triết ngươi ở đâu? Các
bật ấy hãy cho ngươi biết đi; các bậc ấy nên biết
Đức Giê-hô-va vạn quân đã định gì về Ê-díp-tô.
13 Các quan trưởng ở Xô-an đã nên dại dột; các
quan trưởng ở Nốp bị lừa dối; những người làm
hòn đá góc của các chi phái Ê-díp-tô đã làm cho
nó lầm lạc.
14 Đức Giê-hô-va đã xen sự trái ngược vào giữa
nó, nên chúng nó làm cho Ê-díp-tô sai lầm trong
mọi việc, như người say vừa mửa vừa đi xiêu tó.
15 Chẳng có việc gì mà đầu và đuôi, cây kè và
cây lau sẽ làm ra được cho Ê-díp-tô cả.
16 Trong ngày đó, người Ê-díp-tô sẽ giống như
đàn bà; thấy tay Đức Giê-hô-va vạn quân vung
lên trên mình, thì run rẩy sợ hãi.
17 Bấy giờ đất Giu-đa sẽ nên sự kinh hoàng cho
Ê-díp-tô; hễ khi người ta xưng tên ấy ra trước
mặt ai thì nấy sợ khiếp, vì ý chỉ của Đức Giê-hô-
va vạn quân đã định nghịch cùng nó.

18 Trong ngày đó, tại xứ Ê-díp-tô, sẽ có năm
thành nói tiếng Ca-na-an, và chỉ Đức Giê-hô-va
vạn quân mà thề. Trong đó có một thành gọi là
thành hủy diệt.
19 Trong ngày đó, sẽ có một bàn thờ cho Đức
Giê-hô-va ở giữa xứ Ê-díp-tô, và có một trụ cho
Đức Giê-hô-va nơi bờ cõi nói.
20 Aáy là dấu và chứng cho Đức Giê-hô-va vạn
quân tại xứ Ê-díp-tô; bởi chưng chúng sẽ kêu
đến Đức Giê-hô-va vì cớ kẻ bạo ngược, và Ngài
sẽ sai một Đấng cứu và binh vực để giải thoát
họ.
21 Đức Giê-hô-va sẽ cho Ê-díp-tô biết Ngài;
trong ngày đó người Ê-díp-tô sẽ biết Đức Giê-
hô-va; ắt họ sẽ dâng hi sinh và của lễ mà thờ
phượng Ngài, lại khấn nguyện cùng Đức Giê-hô-
va, và hoàn nguyện.
22 Đức Giê-hô-va sẽ đánh Ê-díp-tô, đánh rồi lại
chữa lành; họ sẽ trở về cùng Đức Giê-hô-va, Ngài
sẽ nghe lời họ cầu nguyện và chữa lành cho.
23 Trong ngày đó, sẽ có con đường cái đi từ
Ê-díp-tô đến A-si-ri; người A-si-ri sẽ đến Ê-díp-
tô, người Ê-díp-tô sẽ đến A-si-ri; người Ê-díp-tô
và người A-si-ri đều cùng nhau thờ phượng Đức
Giê-hô-va.
24 Trong ngày đó, Y-sơ-ra-ên sẽ hiệp cùng Ê-
díp-tô và A-si-ri làm ba, đặng làm nên nguồn
phước giữa thiên hạ;
25 vì Đức Giê-hô-va vạn quân đã chúc phước
cho họ, mà rằng Ê-díp-tô dân ta, A-si-ri công
trình của tay ta, Y-sơ-ra-ên gia tài ta, đều hãy

được phước!

20

1 Nhằm năm mà Sa-gôn, vua A-si-ri, sai Ta-tân
đến Aùch-đốt, vây thành và chiếm lấy,
2 trong lúc đó, Đức Giê-hô-va nhờ con trai A-
mốt, là Ê-sai, mà phán rằng: Hãy đi, cởi bao gai
khỏi lưng ngươi, và lột giày khỏi chân ngươi. Ê-
sai vâng lời, đi trần, và chân không.
3 Đức Giê-hô-va bèn phán rằng: Như đầy tớ ta
là Ê-sai đã đi trần và chân không trong ba năm,
làm dấu và điềm chỉ về Ê-díp-tô và Ê-thi-ô-bi thể
nào,
4 thì những phu tù của Ê-díp-tô và lưu tù của
Ê-thi-ô-bi, cả trẻ lẫn già, cũng bị vua A-si-ri giải
đi trần và chân không, bày mông ra thể ấy, để
làm nhục nước Ê-díp-tô.
5 Bấy giờ chúng nó sẽ sợ sệt và hổ thẹn vì cớ
Ê-thi-ô-bi, là sự trông cậy mình, và Ê-díp-tô, là
sự vinh hiển mình.
6 Trong ngày đó, kẻ ở gần biển sẽ nói rằng: Kìa,
dân tộc mà chúng ta vốn đem lòng trông cậy, và
chạy đến cầu cứu để được giải thoát khỏi vua
A-si-ri, thì nay đã trở nên thể ấy rồi! Chúng ta
làm sao trốn khỏi được?

21

1 Gánh nặng về đồng vắng ở gần biển. Nó đến
từ đồng vắng, là đất đáng kinh khiếp, khác nào
cơn gió lốc vụt qua trong phương nam.

2 Có sự hiện thấy hãi hùng đã tỏ ra cho tôi: kẻ
gian dối ở gian dối, kẻ tàn hại làm tàn hại! Hỡi
người Ê-lam, hãy lên; Hỡi người Mê-đi, hãy vây
đi! Ta sẽ làm cho dứt mọi tiếng than thở nó.
3 Vậy nên lưng ta đau lắm, quặn thắt như đàn
bà đang sanh đẻ; sự đau đớn mà ta chịu, làm
cho ta không nghe, sự kinh hãi làm cho ta không
thấy!
4 Lòng ta mê muội, rất nên khiếp sợ; vốn là
chiều hôm ta ưa thích, đã đổi ra sự run rẩy cho
ta.
5 Người ta đặt bàn tiệc, cắt kẻ canh giữ; người
ta ăn và uống. Hỡi các quan trưởng, hãy chờ
dậy! Hãy thoa dầu cho cái thuẫn!
6 Vì Chúa phán cùng tôi như vầy: Hãy đi, sắp
đặt vọng canh, thấy việc gì thì báo.
7 Khi nó thấy quân lính cỡi ngựa đi từng cặp,
và có lừa cùng lạc đà từng bầy, thì nó phải chăm
chỉ mà nghe.
8 Đoạn nó kêu lên như sư tử, mà rằng: Hỡi
Chúa, tôi đứng rình nơi chòi trông cả ngày, và
đứng tại chỗ tôi canh cả đêm.
9 Nầy, có quân lính cỡi ngựa đi từng cặp mà
đến. Nó đáp rằng: Ba-by-lôn đổ xuống rồi, đổ
xuống rồi! Mọi hình tượng tà thần của nó đã bể
nát trên đất rồi!
10 Hỡi lúa bị đạp của ta, là thóc trên sân kia!
sự ta đã nghe từ Đức Giê-hô-va vạn quân, tức là
Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, thì ta đã bảo cho
ngươi biết.
11 Gánh nặng về Đu-ma. Có người từ Sê-i-rơ

kêu tôi rằng: Hỡi người canh, đêm thể nào? Hỡi
người canh, đêm thể nào?
12 Người canh đáp rằng: Buổi sáng đến; đêm
cũng đến. Nếu muốn hỏi thì hỏi đi; hãy trở lại,
hãy đến.
13 Gánh nặng về A-ra-bi. Hỡi đoàn đi buôn ở
Đê-đan, sẽ ngủ trong rừng xứ A-ra-bi. Dân cư
Thê-ma đã đem nước cho những kẻ khát;
14 đã đón những người trốn đặng cho họ bánh.
15 Vì họ trốn gươm, trốn gươm trần, trốn cung
giương ra, trốn sự chiến tranh kinh khiếp.
16 Chúa đã phán cùng tôi như vầy: Trong một
năm nữa, kể như năm kẻ ở mướn, cả sự vinh
hiển của Kê-đa sẽ hao mòn.
17 Những kẻ cầm cung mạnh mẽ, là con cái của
Kê-đa, sẽ sót lại chẳng bao lăm. Vì Giê-hô-va,
Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, đã phán vậy.

22

1 Gánh nặng về trũng của sự hiện thấy. Ngươi
có sự gì mà cả dân trèo lên nóc nhà như vậy?
2 Hỡi thành xôn xao, đầy sự om sòm, là ấp vui
vẻ kia; các kẻ chết của ngươi chẳng phải chết vì
gươm, cũng không phải là tử trận.
3 Các quan cai trị của ngươi thảy đều cùng
nhau chạy trốn, bị trói bởi những kẻ cầm cung;
còn trong dân ngươi, kẻ nào trốn xa mà người ta
tìm thấy, thì đã bị trói làm một.
4 Vậy nên ta phán rằng: Các ngươi chớ ngó ta,
ta sẽ khóc lóc thảm thiết. Đừng tìm cách yên ủi
ta về sự hủy diệt của con gái dân ta!

5 Vì ấy là ngày bị rối loạn, giày đạp, và kinh
hãi trong trũng của sự hiện thấy, đến bởi Chúa,
là Đức Giê-hô-va vạn quân; tường thành vỡ lở,
tiếng kêu đến núi.
6 Ê-lam đeo giỏ tên, có xe binh lính kỵ đi theo,
và Ki-rơ để trần cái thuẫn,
7 các nơi trũng đẹp nhất đầy những xe cộ, và
lính kỵ dàn trận tại trước cửa thành.
8 Màn che Giu-đa đã cất rồi; và trong ngày đó
ngươi trông về khí giới của nhà rừng.
9 Các ngươi thấy thành Đa-vít bị nhiều nơi sứt
mẻ, bèn thâu chứa nước ao dưới lại.
10 Các ngươi đếm nhà cửa Giê-ru-sa-lem, phá
những nhà cửa để tu bổ tường thành;
11 lại đào hồ giữa khoảng hai tường thành
đặng chứa nước ao cũ. Nhưng các ngươi chẳng
trông lên Đấng làm nên sự đó; chẳng nhìn xem
Đấng đã định sự đó từ xưa.
12 Trong ngày đó, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn
quân, gọi các ngươi khóc lóc, thở than, cạo đầu,
và thắt bao gai;
13 thế mà trong các ngươi có sự vui mừng hớn
hở. Người ta mổ bò, giết chiên, ăn thịt, uống
rượu: Hãy ăn uống đi, vì ngày mai chúng ta sẽ
chết!
14 Vả, Đức Giê-hô-va vạn quân tỏ mình trong
tai tôi rằng: Tội ấy chắc sẽ chẳng hề được tha
cho các ngươi cho đến giờ các ngươi chết, Chúa,
là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán vậy.
15 Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán như
vầy: Ngươi hãy đi, đến nhà kẻ giữ kho, tức Sép-

na, làm chức giám cung, và bảo nó rằng:
16 Ngươi ở đây làm gì? có bà con chi đây, mà
ngươi đã đục tại đây một huyệt mả? Thật người
đục cho mình một huyệt mả trên nơi cao, khiến
đào cho mình một chỗ ở trong vầng đá!
17 Nầy, Đức Giê-hô-va, khác nào kẻ sức khỏe,
sẽ quăng mạnh người ra nơi xa, và bọc chặt
ngươi.
18 Ngài ắt sẽ quấn ngươi, và ném ngươi như
quả bóng vào xứ rộng và khoảng khoát. Tại đó
ngươi sẽ chết, xe cộ sang trọng của ngươi cũng
theo đến đó, ôi, ngươi là kẻ làm nhục cho nhà
chủ mình!
19 Ta sẽ cách chức ngươi, ngươi sẽ bị truất khỏi
ngôi mình.
20 Trong ngày đó, ta sẽ gọi đầy tớ ta là Ê-li-a-
kim, con trai Hinh-kia,
21 lấy áo ngươi mặc cho nó, lấy đai ngươi giúp
sức nó, lấy chánh trị ngươi trao trong tay nó, nó
sẽ làm cha cho dân cư Giê-ru-sa-lem và cho nhà
Giu-đa.
22 Ta sẽ đem chìa khóa nhà Đa-vít để trên vai
nó; hễ nó mở, không ai đóng được; nó đóng,
không ai mở được.
23 Ta sẽ đóng nó xuống như đinh đóng nơi
vững chãi; và nó sẽ trở nên một ngôi vinh hiển
cho nhà cha mình.
24 Người ta sẽ treo trên nó mọi sự vinh hiển
của nhà cha mình, con cái dòng dõi, và hết thảy
những đồ đựng bé nhỏ nữa, từ cái chén đến cái
ve.
25 Đức Giê-hô-va vạn quân phán rằng: Trong
ngày đó, cái đinh đóng nơi vững chãi sẽ lỏng

xệch; nó sẽ bị đập và rớt xuống, và gánh nặng treo trên nó sẽ bị cắt đứt. Vì Đức Giê-hô-va đã phán vậy.

23

1 Gánh nặng về Ty-rơ. Hỡi tàu bè Ta-rê-si, hãy than khóc, vì nó đã bị hủy phá, đến nỗi chẳng còn nhà cửa nữa! chẳng còn lối vào nữa! Aáy là điều đã tỏ cho họ từ xứ Kít-tim.
2 Hỡi dân cư bờ biển, là nơi những lái buôn Si-đôn, là những kẻ vượt biển chở đồ hàng đến, hãy nín lặng!
3 Hột giống của Si-ho, mùa màng của sông Ni-lơ, theo đường biển trở đến, ấy là phần lợi nó; nó vốn là chợ buôn của các nước.
4 Hỡi Si-đôn, hãy hổ thẹn! Vì biển, nơi đồn lũy biển, có nói như vầy: Ta chưa ở cữ, chưa đẻ con, chưa nuôi trai trẻ, chưa nuôi gái bé.
5 Khi tin nầy đồn đến Ê-díp-tô, người ta nghe tin về Ty-rơ, chắc sẽ đau thương lắm.
6 Hãy dời qua Ta-rê-si; hỡi dân ở gần biển, hãy than khóc!
7 Đây há chẳng phải là thành vui vẻ của các ngươi sao? Là thành có từ đời thượng cổ, mà chân nó đã trải đến nơi xa đặng trú ngụ tại đó.
8 Vậy, ai đã định sự ấy nghịch cùng Ty-rơ, là thành đã phân phát mão triều thiên, lái buôn nó vốn là hàng vương hầu, người mua bán nó vốn là tay quí hiển trong thiên hạ?
9 Aáy là Đức Giê-hô-va vạn quân đã định sự nầy, để làm dơ dáy sự kiêu ngạo mọi vinh hiển,

và làm nhục mọi kẻ sang trọng trong thế gian.
10 Hỡi con gái Ta-rê-si, ngươi không còn bị trói
buộc nữa, hãy đi qua khắp địa phận ngươi như
sông Ni-lơ!
11 Đức Giê-hô-va đã giang tay Ngài trên biển,
làm cho các nước rung động. Ngài đã ban mạng
lịnh về Ca-na-an, mà phá đồn lũy nó.
12 Ngài có phán rằng: Hỡi con gái Si-đôn, là nữ
đồng trinh bị ức hiếp kia, ngươi sẽ chẳng còn cứ
vui mừng nữa! Vậy hãy chờ dậy, sang xứ Kít-
tim, tại đó ngươi cũng sẽ không được an nghỉ
đâu!
13 Hãy xem xứ của người Canh-đê, không có
dân đó nữa; người A-si-ri lấy làm chỗ cho thú
rừng; chúng nó dựng tháp, phá cung đền nó
làm ra gò đống.
14 Hỡi tàu bè Ta-rê-si, hãy than khóc! Vì đồn
lũy các ngươi hủy diệt rồi.
15 Trong lúc đó, thành Ty-rơ sẽ bị người ta quên
đi trong bảy mươi năm, bằng một đời vua. Mãn
bảy mươi năm rồi, Ty-rơ sẽ giống như bài ca của
kỵ nữ hát.
16 Hỡi kỵ nữ đã bị quên kia, hãy lấy đàn cầm,
dạo chơi thành phố! Khảy cho hay, ca đi ca lại,
hầu cho người ta nhớ đến mầyầyy
17 Mãn bảy mươi năm rồi, Đức Giê-hô-va sẽ
thăm viếng thành Ty-rơ, nó sẽ lại được lợi, sẽ
hành dâm cùng mọi nước trong thế gian trên
mặt đất.
18 Nhưng hàng hóa lời lãi của nó sẽ nên thánh
cho Đức Giê-hô-va, mà không chứa, cũng không

để dành lại. Vì lời lãi ấy sẽ phân phát cho những
người ở trước mặt Đức Giê-hô-va, để họ được ăn
sung mặc sướng.

24

1 Nầy, Đức Giê-hô-va làm cho đất trống không
và hoang vu; Ngài lật đổ mặt đất và làm tan lạc
dân cư.
2 Thầy tế lễ như chúng dân, ông chủ như đầy
tớ trai, bà chủ như đầy tớ gái, kẻ bán như người
mua, kẻ cho mượn như người mượn, kẻ lấy lợi
như người nộp lợi, ai cũng đồng một thể.
3 Trên đất sẽ đều trống không và hoang vu cả;
vì Đức Giê-hô-va đã phán lời ấy.
4 Đất thảm thương và tồi tàn; thế gian lụn bại
và tồi tàn; những dân cao nhất trên đất hao mòn
đi.
5 Đất bị dân cư làm ô uế, vì họ đã phạm luật
pháp, trái điều răn, dứt giao ước đời đời.
6 Vậy nên sự rủa sả thiêu nuốt đất, những
người ở trên nó mắc tội. Vì cớ đó dân trên đất
bị đốt cháy, chỉ còn ít người sót lại.
7 Rượu mới than vãn, cây nho tàn héo, mọi kẻ
vốn có lòng vui đều than thở;
8 những kẻ đánh trống không đánh nữa, tiếng
mừng rỡ hết rồi, dọng vui đàn cầm đã dứt.
9 Chẳng còn vừa uống rượu vừa hát nữa;
những tay ghiền rượu cho rượu mạnh là cay
đắng.
10 Thành hoang loạn đã đổ nát; nhà cửa đều
đóng lại, không ai vào được.

11 Người ta kêu la trong đường phố vì cớ rượu;
mọi sự vui đều trở nên tăm tối; sự mừng rỡ trong
xứ đi đâu rồi!
12 Trong thành vắng vẻ, cửa thành phá hoại!
13 Vì giữa các dân trên đất sẽ giống như lúc
người ta rung cây ô-li-ve, và như khi mót trái
nho sau mùa hái trái.
14 Những kẻ nầy sẽ cất tiếng lên, kêu rao; từ
nơi biển kêu lớn tiếng vui mừng vì sự uy nghiêm
Đức Giê-hô-va.
15 Vậy hãy tôn vinh Đức Giê-hô-va trong
phương đông, hãy tôn vinh danh Đức Giê-hô-
va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, trong các cù
lao biển!
16 Chúng ta đã nghe từ nơi đầu cùng đất hát
rằng: Vinh hiển cho kẻ công bình! Nhưng tôi
nói: Tôi bị gầy mòn, tôi bị gầy mòn! Khốn nạn
cho tôi! Những kẻ gian dối làm gian dối, phải,
kẻ gian dối làm gian dối lắm!
17 Hỡi dân cư trên đất, sự kinh hãi, hầm và
bẫy đến trên ngươi.
18 Kẻ nào trốn khỏi tiếng kinh hãi, sẽ sa xuống
hầm; nếu lên khỏi hầm, sẽ mắc vào lưới. Vì các
cửa sổ trên trời đều mở ra, các nền dưới đất đều
rung rinh.
19 Đất đều tan nát, đất đều vỡ lở, đất đều rúng
động.
20 Đất lay động như người say; lỏng chỏng như
cái võng, tội lỗi chất lên trên nặng trĩu, nó sẽ đổ
xuống và không dậy được nữa!
21 Xảy ra trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ phạt
các cơ binh nơi cao ở trên trời, phạt các vua thế

gian ở trên đất.
22 Họ sẽ nhóm lại cùng nhau, bị cầm trong hầm
như tù bị nhốt trong ngục; cách lâu ngày, sẽ đều
bị phạt.
23 Mặt trăng sẽ xấu hổ, mặt trời sẽ mắc cỡ;
vì Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ trị vì trên núi Si-
ôn, tại Giê-ru-sa-lem; và sự vinh hiển sẽ chói lói
trước mặt các trưởng lão.

25

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài là Đức Chúa Trời tôi!
Tôi tôn sùng Ngài, tôi ngợi khen danh Ngài; vì
Ngài đã làm những sự mới lạ, là những mưu đã
định từ xưa, cách thành tín chân thật.
2 Vì Ngài đã làm cho thành trở nên gò đống,
thành bền vững trở nên nơi đổ nát. Đền đài của
dân ngoại chẳng phải là thành nữa, sẽ chẳng hề
xây lại.
3 Vậy nên một dân cường thạnh sẽ tôn vinh
Ngài; thành của các dân tộc đáng kinh hãi sẽ
kính sợ Ngài.
4 Vì Ngài là nơi bền vững cho kẻ nghèo, đồn
lũy cho kẻ thiếu thốn trong lúc khó khăn, chỗ
đụt cho khỏi bão, chỗ bóng mát cho khỏi nắng,
khi những kẻ cường bạo thổi hơi ra như bão,
xông vào tường thành.
5 Ngài sẽ dứt sự ồn ào của dân ngoại, như trừ
khi nóng trong nơi đất hạn; ngừng tiếng hát
Mừng của kẻ cường bạo, như hơi nắng tan đi
bởi bóng mây.

6 Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ ban cho mọi dân
tộc, tại trên núi nầy, một tiệc yến đồ béo, một
diên rượu ngon, đồ béo có tủy, rượu ngon lọc
sạch.
7 Tại trên núi nầy Ngài sẽ trừ diệt mặt của đồ
đắp trên muôn dân, và cái màn che phủ mọi dân
tộc.
8 Ngài đã nuốt sự chết đến đời đời. Chúa Giê-
hô-va sẽ lau nước mắt khỏi mọi mặt, và trừ bỏ
sự xấu hổ của dân Ngài khỏi cả thế gian; vì Đức
Giê-hô-va đã phán vậy.
9 Trong ngày đó, người ta sẽ nói rằng: Kìa, ấy
là Đức Chúa Trời chúng ta; chúng ta đã mong
đợi Ngài, và Ngài sẽ cứu chúng ta. Aáy là Đức
Giê-hô-va; chúng ta đã mong đợi Ngài, chúng ta
sẽ nức lòng mừng rỡ và đồng vui về sự cứu rỗi
của Ngài!
10 Vì tay Đức Giê-hô-va sẽ đặt trên núi nầy;
nhưng Mô-áp sẽ bị giày đạp trong nơi nó, như
rơm bị giày đạp trong ao phân.
11 Nó sẽ giang tay trong đó, như người lội bơi
giang tay ra để lội; nhưng Đức Giê-hô-va sẽ dằn
sự kiêu ngạo nó xuống, và cất bỏ mọi cơ mưu
của tay nó.
12 Ngài sẽ hạ lũy cao của tường thành ngươi
xuống, đánh đổ, và ném xuống đất vào trong
bụi bặm.

26

1 Trong ngày đó, tại xứ Giu-đa, người ta sẽ hát
bài nầy: Chúng ta có thành bền vững! Chúa lấy
sự cứu làm tường làm lũy!

2 Hãy mở các cửa, cho dân công bình trung tín
vào đó!
3 Người nào để trí mình nương dựa nơi Ngài,
thì Ngài sẽ gìn giữ người trong sự bình yên trọn
vẹn, vì người nhờ cậy Ngài.
4 Hãy nhờ cậy Đức Giê-hô-va đời đời, vì Đức
Giê-hô-va, chính Đức Giê-hô-va, là vầng đá của
các thời đại!
5 Ngài đã dằn những người ở nơi cao; đã phá
đổ thành cao ngất, hạ xuống tới đất, sa vào bụi
bặm,
6 bị giày đạp dưới chân, bị bàn chân kẻ nghèo
nàn, thiếu thốn bước lên trên và nghiền nát.
7 Đường của người công bình là ngay thẳng;
Ngài là Đấng ngay thẳng ban bằng đường của
người công bình.
8 Hỡi Đức Giê-hô-va, thật chúng tôi đứng trên
đường phán xét mà trông đợi Ngài; danh Ngài,
là sự ghi nhớ Ngài, vốn là sự ao ước của linh hồn
chúng tôi.
9 Đang ban đêm, linh hồn tôi đã ao ước Ngài;
phải, thần linh trong tôi sẽ thiết tha tìm Ngài; vì
khi những sự phán xét Ngài làm ra trên đất, dân
cư của thế gian đều học sự công bình.
10 Kẻ ác dầu có được ơn, cũng chẳng học sự
công bình; song nó sẽ làm điều ác trong đất ngay
thẳng, và không nhìn xem uy nghiêm của Đức
Giê-hô-va.
11 Hỡi Đức Giê-hô-va, tay Ngài đã giá lên, mà
chúng nó chẳng xem thấy, song chúng nó sẽ
thấy, và sẽ xấu hổ bởi cớ lòng sốt sắng Ngài tỏ

ra vì dân mình. Lửa sẽ đốt cháy kẻ thù nghịch
Ngài.
12 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ lập sự bình an
cho chúng tôi; vì mọi điều chúng tôi làm, ấy là
Ngài làm cho!
13 Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi,
ngoài Ngài từng có chủ khác cai trị chúng tôi,
nay chúng tôi chỉ cậy một mình Ngài mà kêu
cầu danh Ngài.
14 Họ đã chết, sẽ không sống nữa, đã thành
âm hồn không dậy nữa: vì Ngài đã phạt và diệt
họ, cho đến sự ghi nhớ họ, Ngài cũng làm ra hư
không.
15 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã thêm dân nầy
lên, phải, Ngài đã thêm dân nầy lên. Ngài đã
được vinh hiển, đã mở mang bờ cõi đất nầy.
16 Hỡi Đức Giê-hô-va, họ đã tìm kiếm Ngài
trong lúc ngặt nghèo, kêu cầu Ngài khi Ngài sửa
phạt họ.
17 Hỡi Đức Giê-hô-va, chúng tôi ở trước mặt
Ngài khác nào như đàn bà có thai gần đẻ, đang
đau đớn kêu rêu vì quặn thắt.
18 Chúng tôi đã có mang, đã ở cữ, và đẻ ra như
gió, chẳng làm sự cứu trong trái đất, cũng chẳng
sanh ra dân ở trong thế gian.
19 Những kẻ chết của Ngài sẽ sống, những xác
chết của tôi đều chổi dậy! Hỡi kẻ ở trong bụi
đất, hãy thức dậy, hãy hát! Vì hột móc của Ngài
như hột móc lúc hừng đông, đất sẽ buông các
âm hồn ra khỏi.
20 Hỡi dân ta, hãy đến vào buồng và đóng cửa

lại. Hãy ẩn mình một lát, cho đến chừng nào
cơn giận đã qua.
21 Vì nầy, Đức Giê-hô-va từ nơi Ngài, đặng phạt
dân cư trên đất vì tội ác họ. Bấy giờ đất sẽ tỏ
bày huyết nó ra, và không che-đậy những kẻ đã
bị giết nữa.

27

1 Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ dùng gươm
cứng, lớn, và mạnh mà phạt lê-vi-a-than, là con
rắn lẹ làng, phạt lê-vi-a-than là con rắn cong
queo; và Ngài sẽ giết con vật lớn dưới biển.
2 Trong ngày đó, các ngươi khá hát bài nói về
vườn nho sanh ra rượu nho!
3 Aáy chính ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng giữ nó,
sẽ chốc chốc tưới nó, và giữ nó đêm ngày, kẻo
người ta phá hại chăng.
4 Ta chẳng căm giận. Mặc ai đem chà chuôm
gai gốc mà chống cự cùng ta! Ta sẽ đi đánh
chúng nó, đốt chung làm một.
5 Chẳng gì bằng nhờ sức ta, làm hòa với ta,
phải, hãy làm hòa với ta!
6 Sau nầy, Gia-cốp đâm rễ, Y-sơ-ra-ên kết nụ và
nở hoa, chắc sẽ ra trái đầy trên mặt đất.
7 Đức Chúa Trời đánh nó há như đánh kẻ đã
đánh nó sao? Nó bị giết há như những kẻ giết
nó đã bị giết sao?
8 Aáy là Ngài đã tranh nhau với nó cách chừng
đỗi, mà dời nó đi, trong một ngày có gió đông,
nó bị đùa đi bởi gió bão của Ngài.
9 Vậy, nầy là cớ vì sao mà tội Gia-cốp sẽ được
tha, và nầy là quả của sự trừ bỏ tội nó đi: nó sẽ

làm cho hết thảy đá của bàn thờ ra như đá vôi bể
nát; các hình tượng và các trụ mặt trời sẽ không
dựng lên nữa.
10 Vì thành bền vững đã trở nên tiêu điều, nhà
ở sẽ bị bỏ và để hoang, dường như đồng vắng.
Bò tơ sẽ đến ăn cỏ tại đó, nằm và nhá những
nhánh cây.
11 Khi nhánh khô và bị bẻ, đàn bà đến lấy
mà nhen lửa. Vì dân nầy không có trí khôn,
nên Đấng đã làm nên nó chẳng thương xót đến,
Đấng tạo nên nó chẳng ban ơn cho.
12 Xảy ra trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ lung
lay từ lòng Sông cái cho đến khe Ê-díp-tô; hỡi
con cái Y-sơ-ra-ên, các ngươi đều sẽ bị lượm
từng người một!
13 Trong ngày đó, kèn lớn sẽ thổi lên. Bấy giờ
những kẻ bị thất lạc trong xứ A-si-ri, và những
kẻ bị đày trong đất Ê-díp-tô, sẽ đến thờ lạy trước
mặt Đức Giê-hô-va, trên hòn núi thánh, tại Giê-
ru-sa-lem.

28

1 Khốn thay cho mão triều thiên kiêu ngạo của
những bợm rượu Eùp-ra-im, khốn thay cho hoa
chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy,
đóng tại nơi trũng màu mỡ của những người
say rượu?
2 Nầy, từ nơi Chúa có một người mạnh và có
quyền, giống như cơn bão mưa đá, như trận gió
phá hại, như nước lớn vỡ bờ. Người sẽ lấy tay
ném cả xuống đất.

3 Mão triều thiên kiêu ngạo của những bợm
rượu Eùp-ra-im sẽ bị giày đạp dưới chân.
4 Cái hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất
dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ, cũng sẽ
giống như trái vả chín trước mùa hè: người ta
thấy nó, vừa mới vào tay thì đã nuốt.
5 Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ
trở nên mão triều thiên chói sáng và mão miện
rực rỡ của dân sót Ngài;
6 sẽ trở nên thần công chánh cho kẻ ngồi trên
tòa xét đoán, và sức mạnh cho những kẻ đuổi
giặc nơi cửa thành.
7 Song những kẻ ấy cũng choáng váng vì rượu,
xiêu tó vì các thứ rượu mạnh. Thầy tế lễ và đấng
tiên tri đều choáng váng vì rượu mạnh, bị rượu
nuốt đi, nhân các thứ rượu mạnh mà xoàng ba;
xem sự hiện thấy thì cắt nghĩa sai, xử kiện thì
vấp ngã;
8 mửa ra ô uế đầy bàn tiệc, chẳng có chỗ nào
sạch!
9 Vậy người sẽ dạy khôn cho ai, và khiến ai hiểu
sự dạy dỗ mình? Có phải là dạy cho những trẻ
con thôi bú, mới lìa khỏi vú chăng?
10 Vì, với họ phải giềng mối thêm giềng mối,
giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng,
hàng thêm hàng; một chút chỗ nầy, một chút
chỗ kia!
11 Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi
khác mà phán cùng dân nầy.
12 Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên
nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Nầy

là lúc mát mẻ cho các ngươi. Thế mà họ chẳng
chịu nghe.
13 Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng
mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối;
hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ
nầy, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì
ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt!
14 Vậy nên, hỡi các ngươi là những người ngạo
mạn, cai trị dân nầy ở Giê-ru-sa-lem, hãy nghe
lời của Đức Giê-hô-va.
15 Vì các ngươi nói rằng: Chúng ta đã kết ước
với sự chết, và giao ước cùng nơi âm phủ. Khi
tai nạn hủy diệt trải qua, sẽ chẳng chạm đến ta
đâu. Chúng ta lấy sự nói dối là nơi nương náu,
sự gian lận làm nơi ẩn mình.
16 Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Nầy,
ta đặt tại Si-ôn một hòn đá để làm nền, là đá đã
thử nghiệm, là đá góc quí báu, là nền bền vững:
ai tin sẽ chẳng gấp rúc.
17 Ta sẽ lấy sự chánh trực làm dây đo, sự công
bình làm chuẩn mực; mưa đá sẽ hủy diệt nơi ẩn
náu bằng sự nói dối, nước sẽ ngập chỗ nương
náu.
18 Bấy giờ ước các người kết với sự chết sẽ phế
đi, ước các ngươi giao cùng nơi âm phủ sẽ không
đứng được. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, các
ngươi đều bị giày đạp.
19 Mỗi lần tai nạn trải qua, sẽ bắt lấy các ngươi,
vì nó trải qua mọi buổi sớm mai, ngày và đêm;
chỉ có sự kính sợ làm cho các ngươi hiểu biết lời
dạy ấy.

20 Giường ngắn quá không thể duỗi mình; mền
hẹp quá không thể quấn mình.
21 Vì Đức Giê-hô-va sẽ dấy lên như ở núi Phê-
ra-xim; Ngài nổi giận như tại trũng Ga-ba-ôn,
đặng làm việc Ngài, là việc khác thường, và làm
công Ngài, là công lạ lùng.
22 Vậy bây giờ, đừng khinh lờn nữa, e dây tói
càng buộc chặt các ngươi chăng; vì ta có nghe từ
nơi Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, lịnh truyền
hủy diệt cả đất.
23 Hãy lắng tai, nghe tiếng ta; hãy để ý, nghe
lời ta!
24 Kẻ cày để gieo, há hằng ngày cứ cày luôn
sao? Há chẳng vỡ đất và bừa hay sao?
25 Khi đã bộng bằng mặt đất rồi, há chẳng vải
tiểu hồi, gieo đại hồi ư? Há chẳng tỉa lúa mì nơi
rãnh, mạch nha nơi đã cắm dấu, và đại mạch
trên bờ ư?
26 Aáy là Đức Chúa Trời dạy và bảo nó cách
phải làm.
27 Vì người ta chẳng dùng trái lăn mà nghiền
tiểu hồi, cũng chẳng cho bánh-xe lăn trên đại
hồi; nhưng tiểu hồi thì đập bằng cái que, đại
hồi thì đập bằng cái lẻ.
28 Người ta vẫn xay lúa mì; nhưng chẳng đập
luôn, dầu cho hột thóc qua dưới bánh xe hoặc
chân ngựa, song không giập nát.
29 Điều đó cũng ra bởi Đức Giê-hô-va vạn quân,
mưu Ngài lạ lùng, sự khôn ngoan Ngài tốt lành.

29

1 Khốn cho A-ri-ên, cho A-ri-ên, là thành Đa-vít

đã đóng trại! Năm lại thêm năm, trải qua các kỳ
lễ.
2 Bấy giờ ta sẽ làm cho A-ri-ên thắt ngặt; tại đó
sẽ có tang chế than vãn; nhưng nó vẫn còn làm
A-ri-ên cho ta.
3 Ta sẽ đóng trại vây ngươi, lập đồn hãm
ngươi, đắp lũy nghịch cùng ngươi.
4 Ngươi sẽ bị hạ xuống, nói ra từ dưới đất,
giọng ngươi rầm rĩ từ bụi đất mà ra. Tiếng
ngươi lên khỏi đất giống tiếng đồng bóng, lời
nói ngươi thỏ thẻ ra từ bụi đất.
5 Nhưng muôn vàn kẻ thù ngươi sẽ như bụi
nhỏ, lũ cường bạo như trấu bay đi; sự đó sẽ xảy
đến thình lình chỉ trong một lát.
6 Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ dùng sấm sét,
động đất, tiếng ầm, gió lốc, bão, và ngọn lửa
thiêu nuốt mà thăm phạt nó.
7 Như chiêm bao, như sự hiện thấy trong ban
đêm thể nào, thì quân chúng của mọi nước đánh
A-ri-ên, hết thảy đều hãm thành và đồn lũy, mà
ép riết nó, cũng thể ấy.
8 Như người đói chiêm bao thấy ăn, mà thức
dậy, bụng vẫn trống; như người khát chiêm bao
thấy uống, mà thức dậy, nghe trong mình kiệt
đi và khát khao, cả quân chúng của mọi nước
đánh núi Si-ôn khác nào như vậy.
9 Hãy sững sờ và kinh hãi! Hãy mù mắt và
quáng lòa! Họ say, nhưng không phải vì rượu;
xoàng ba, nhưng không phải bởi rượu mạnh.
10 Vì Đức Giê-hô-va đã rải thần ngủ mê khắp
trên các ngươi; đã bịt mắt các ngươi, tức là các

kẻ tiên tri; đã trùm đầu các ngươi, tức là các kẻ
tiên kiến.
11 Vậy nên mọi sự hiện thấy đối với các ngươi
đã nên như lời của quyển sách đóng ấn, đưa cho
người biết đọc, mà rằng: Xin đọc sách nầy! thì
nó trả lời rằng: Tôi không đọc được, vì sách nầy
có đóng ấn;
12 hoặc đưa cho người không biết đọc, mà
rằng: Xin đọc sách nầy! thì nó rằng: Tôi không
biết đọc.
13 Chúa có phán rằng: Vì dân nầy chỉ lấy
miệng tới gần ta, lấy môi miếng tôn ta, mà lòng
chúng nó thì cách xa ta lắm; sự chúng nó kính
sợ ta chẳng qua là điều răn của loài người, bởi
loài người dạy cho;
14 Vì cớ đó, ta sẽ cứ làm việc lạ lùng giữa dân
nầy, sự lạ rất là lạ, đến nỗi sự khôn ngoan của
người khôn ngoan sẽ ra hư không, sự thông sáng
của người thông sáng sẽ bị giấu.
15 Khốn thay cho những kẻ giấu kín mưu mình
cách thẳm sâu khỏi Đức Giê-hô-va, làm việc
mình trong xó tối, và nói rằng: Ai thấy ta, ai
biết ta?
16 Các ngươi thật là trái ngược quá, há nên xem
người thợ gốm như đất sét sao? Đồ vật há được
nói về kẻ làm nên mình rằng: Nó chẳng làm ra
ta? Cái bình há được nói về kẻ tạo mình rằng:
Nó chẳng có trí hiểu đâu.
17 Chẳng phải còn ít lâu nữa, thì Li-ban sẽ đổi
làm ruộng tốt, và ruộng tốt sẽ được kể như rừng
rậm sao?

18 Trong ngày đó, kẻ điếc sẽ nghe những lời
trong sách; con mắt của kẻ đui sẽ xem thấy từ
sự tối tăm mù mịt.
19 Những người nhu mì cũng sẽ được thêm sự
vui vẻ trong Đức Giê-hô-va, những kẻ nghèo khổ
trong loài người sẽ nhân Đấng Thánh của Y-sơ-
ra-ên mà mừng rỡ.
20 Vì người bạo ngược đã bị diệt; kẻ khinh lờn
đã mất đi, phàm những kẻ nhân dịp làm sự ác
đã bị trừ tiệt,
21 tức những kẻ lấy lời nói định tội người ta,
gài bẫy cho những người kiện cáo trước cửa, lấy
sự hư không làm khuất công bình.
22 Vậy nên, Đức Giê-hô-va, là Đấng đã chuộc
Aùp-ra-ham, có phán về nhà Gia-cốp như vầy:
Gia-cốp sẽ không còn hổ thẹn, và mặt nó sẽ
chẳng tái nữa.
23 Nhưng khi nó thấy các con trai mình là việc
tay ta làm ra giữa họ, thì sẽ tôn danh ta là thánh;
tôn sùng Đấng Thánh của Gia-cốp, kính sợ Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.
24 Những kẻ lòng vốn sai lầm sẽ trở nên khôn
sáng, kẻ hay oán trách sẽ được dạy dỗ.

30

1 Đức Giê-hô-va phán: Khốn thay cho con cái
bội nghịch, lập mưu chẳng bởi ý ta, kết ước
chẳng cậy Thần ta, hầu cho thêm tội trên tội;
2 chúng nó chưa hỏi miệng ta, đã khởi đi
xuống Ê-díp-tô, để cậy sức mạnh của Pha-ra-ôn

mà thêm sức cho mình, và núp dưới bóng Ê-díp-
tô!
3 Cho nên sức mạnh của Pha-ra-ôn sẽ làm sỉ
nhục các ngươi, nơi ẩn náu dưới bóng Ê-díp-tô
sẽ trở nên sự xấu hổ các ngươi.
4 Các quan trưởng dân nó đã tới Xô-an, sứ giả
đã đến Ha-ne;
5 hết thảy sẽ mắc cỡ vì một dân kia chẳng làm
ích chi cho mình, chẳng cứu giúp cũng chẳng
làm lợi, song làm cho mang hổ mang nhuốc.
6 Gánh nặng về các thú vật phương nam.
Trong xứ gian nan khốn khổ, tự xứ đó đến
những sư tử đực, sư tử cái, rắn lục và rắn lửa
bay. Chúng nó chở của cải mình trên vai lừa con,
vật báu trên gu lạc đà, đặng dâng cho một dân
tộc chẳng làm ích gì được hết.
7 Sự cứu giúp của người Ê-díp-tô chẳng qua là
hư không vô ích, nên ta đặt tên nó là Ra-háp,
ngồi yên chẳng động.
8 Bây giờ, ngươi hãy đi, chạm lời nầy trên
bảng nhỏ ở trước mặt họ, hãy chép vào sách,
để truyền lại đời sau, mãi mãi không cùng.
9 Dân nầy là bội nghịch, là con cái nói dối, con
cái không muốn nghe luật pháp Đức Giê-hô-va;
10 nói với kẻ tiên kiến rằng: Đừng tiên kiến
làm chi! nói với kẻ tiên tri rằng: Đừng nói tiên
tri về lẽ thật! Hãy nói cho chúng tôi những điều
vui thú, hãy lấy những sự huyễn hoặc bảo chúng
tôi!
11 Hãy lìa khỏi đường, bỏ khỏi lối, cất Đấng
Thánh của Y-sơ-ra-ên khỏi mặt chúng tôi!

12 Vậy nên, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên phán
như vầy: Vì các ngươi khinh bỏ lời nầy, cậy điều
bạo ngược và trái nghịch, mà nương-nhờ những
sự ấy,
13 bởi cớ đó, tội các ngươi như tường nẻ sắp
vỡ, lồi ra trên cao, chỉ trong giây phút sẽ thình
lình đổ xuống.
14 Ngài sẽ đập bể nó như cái bình thợ gốm bị
bể ra, bể ra từng miếng, chẳng tiếc gì; đến nỗi
trong những miếng mẻ nó, sẽ chẳng tìm được
một mảnh nào để lấy lửa nơi bếp hay là múc
nước nơi hồ.
15 Vả, Chúa Giê-hô-va, là Đấng Thánh của Y-
sơ-ra-ên, có phán như vầy: Các ngươi sẽ được
rỗi, là tại trở lại và yên nghỉ; các ngươi sẽ được
sức mạnh, là tại yên lặng và trông cậy. Nhưng
các ngươi đã không muốn thế!
16 Các ngươi nói rằng: Không; chúng tôi sẽ
cỡi ngựa chạy trốn! ã phải, các ngươi sẽ phải
chạy trốn. Chúng tôi cỡi ngựa chạy mau! ã phải,
những kẻ đuổi theo các ngươi cũng sẽ chạy mau!
17 Một người dọa, ngàn người đi trốn; năm
người dọa, các ngươi đều đi trốn, cho đến chừng
nào các ngươi còn sót lại như cây vọi trên đỉnh
núi, như cờ xí trên gò.
18 Dầu vậy, Đức Giê-hô-va còn chờ đợi để làm
ơn cho các ngươi; Ngài sẽ được tôn lên mà
thương xót các ngươi; vì Giê-hô-va là Đức Chúa
Trời công nghĩa. Phước thay cho mọi kẻ trông
đợi Ngài!
19 Vì dân nầy sẽ ở trong Si-ôn nơi Giê-ru-sa-

lem; ngươi chẳng còn khóc lóc nữa. Khi ngươi
kêu, Ngài chắc sẽ làm ơn; mới vừa nghe ngươi,
Ngài liền nhậm lời.
20 Dầu Chúa ban bánh hoạn nạn và nước khốn
khó cho các ngươi, các thầy giáo ngươi sẽ chẳng
lẩn khuất nữa, mắt ngươi sẽ được thấy các thầy
giáo ngươi.
21 Khi các ngươi xê qua bên hữu hoặc bên tả,
tai các ngươi sẽ nghe có tiếng đằng sau mình
rằng: Nầy là đường đây, hãy noi theo!
22 Các ngươi sẽ lấy bạc bọc tượng chạm, lấy
vàng thếp tượng đúc của mình làm ô uế, mà
ném ra xa như đồ dơ bẩn, và bảo nó rằng: Hãy
ra khỏi đây!
23 Chúa sẽ khiến mưa xuống trên giống các
ngươi gieo ở đất; bánh lương thực từ đất sanh
sản sẽ màu mỡ và dư dật; trong ngày đó, súc vật
các ngươi sẽ ăn cỏ nơi đồng rộng.
24 Bò và lừa con cày ruộng sẽ ăn thóc ngon mà
người ta dê bằng mủng với nia.
25 Đến ngày chém giết lớn, khi đồn lũy đổ
xuống, thì trên mọi núi cao đồi cả sẽ có những
suối nước chảy.
26 Sáng mặt trăng sẽ chói lói như sáng mặt
trời, và sự sáng mặt trời sẽ lớn hơn bảy lần, như
vốn là sự sáng của bảy ngày, trong ngày Đức Giê-
hô-va buộc dấu vít của dân Ngài, và chữa lành
vết thương nó.
27 Nầy, danh Đức Giê-hô-va từ xa mà đến; cơn
giận phừng phừng, như khói đậm bay lên, môi
đầy thạnh nộ, lưỡi giống như lửa nuốt.

28 Hơi thở Ngài khác nào sông vỡ lở, nước lên
ngập đến cổ. Ngài lấy cái sàng hủy diệt mà sàng
các nước, và dùng cái khớp dẫn đi lạc đường mà
khớp hàm các dân.
29 Bấy giờ các ngươi sẽ xướng ca như trong
đêm giữ lễ thánh. Các ngươi sẽ có sự vui trong
lòng, như kẻ thổi sáo mà lên núi Đức Giê-hô-va,
đến cùng vầng Đá của Y-sơ-ra-ên.
30 Đức Giê-hô-va sẽ làm cho nghe tiếng oai
nghiêm Ngài. Ngài sẽ tỏ cánh tay hăm dọa của
mình ra, giữa cơn giận Ngài, những ngọn lửa
nuốt, gió táp, bão, và mưa đá.
31 Vì, A-si-ri sẽ nghe tiếng Đức Giê-hô-va mà
run sợ. Ngài sẽ lấy roi đánh A-si-ri;
32 và mỗi khi Đức Giê-hô-va lấy roi định đánh
nó, thì người ta sẽ nghe tiếng trống và đàn cầm;
vả, trong những trận mạc Đức Giê-hô-va sẽ vung
cánh tay mà tranh chiến cùng nó.
33 Vì Tô-phết đã sửa soạn từ xưa; sắm sẵn cho
vua. Nó sâu và rộng, trên có lửa và củi thật
nhiều; hơi thở của Đức Giê-hô-va như suối lưu
hoàng nhúm nó.

31

1 Khốn thay cho những kẻ xuống Ê-díp-tô đặng
cầu cứu, nhờ những ngựa, cậy những xe binh
vì nó nhiều, và những lính kỵ vì nó mạnh, mà
không ngó về Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, và
chẳng tìm cầu Đức Giê-hô-va!
2 Nhưng mà, Ngài cũng là khôn sáng! Aáy
chính Ngài là Đấng giáng tai vạ, chẳng hề ăn

lời mình. Ngài sẽ dấy lên nghịch cùng nhà kẻ
dữ, và nghịch cùng kẻ giúp bọn gian ác.
3 Vả, người Ê-díp-tô là loài người, không phải
là Đức Chúa Trời; những ngựa nó chỉ là xác thịt,
không phải là thần. Khi Đức Giê-hô-va sẽ giang
tay ra, tức thì kẻ giúp sẽ vấp, kẻ được giúp sẽ
ngã, cả hai đều diệt mất.
4 Vì Đức Giê-hô-va đã phán cùng ta như vầy:
Như sư tử hoặc sư tử con bắt được mồi và gầm
thét, mặc dầu bọn chăn chiên nhóm lại thành
đoàn, nó cũng chẳng thấy kêu mà rùng, thấy
động mà sợ; đồng một thể ấy, Đức Giê-hô-va vạn
quân sẽ xuống đặng đánh trận trên núi Si-ôn và
trên đồi nó.
5 Như chim bay liệng thể nào, đồng một thể
ấy, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ che chở Giê-ru-
sa-lem. Ngài sẽ che chở và cứu vớt cho, sẽ vượt
qua và gìn giữ cho.
6 Hỡi con cái Y-sơ-ra-ên, vậy hãy trở lại cùng
Đấng mà các ngươi đã dấy loạn nghịch cùng,
7 vì trong ngày đó, ai nấy sẽ bỏ thần tượng
mình bằng bạc bằng vàng, là đồ các ngươi đã
dùng chính tay mình làm mà phạm tội.
8 A-si-ri sẽ ngã dưới gươm, chẳng phải gươm
của loài người; và cái gươm mà chẳng phải là
gươm của người ta sẽ nuốt nó. Nó sẽ trốn khỏi
gươm đó, và những kẻ trai trẻ nó sẽ phải chịu
khổ dịch.
9 Vầng đá nó sẽ qua đi vì sự kinh hãi, các quan
trưởng nó sẽ kính sợ vì cờ xí, Đức Giê-hô-va phán
như vậy, tức là Đấng có lửa tại Si-ôn, có lò tại

Giê-ru-sa-lem.

32

1 Nầy, sẽ có một vua lấy nghĩa trị vì, các quan
trưởng lấy lẽ công bình mà cai trị.
2 Sẽ có một người như nơi núp gió và chỗ che
bão táp, như suối nước trong nơi đất khô, như
bóng vầng đá lớn trong xứ mòn mỏi.
3 Bấy giờ mắt của kẻ xem sẽ không mờ, tai của
kẻ nghe sẽ chăm chỉ.
4 Lòng của người hớp tớp sẽ hiểu sự khôn
ngoan; lưỡi của người cà lăm sẽ nói dễ và rõ.
5 Kẻ dại dột sẽ chẳng được xưng là cao sang,
người rít róng chẳng được xưng là rộng rãi.
6 Vì kẻ dại dột sẽ nói những lời dại dột, lòng họ
xiêu về sự gian dối, đặng phạm các tội ác, đặng
nói những sự sai lầm nghịch cùng Đức Giê-hô-
va, đặng làm cho kẻ đói trống bụng và kẻ khát
hết đồ uống.
7 Kẻ rít róng dùng những khí giới gian tà, toan
những mưu gian, lấy sự nói dối đặng làm hại
người nhu mì, và làm hại kẻ nghèo dầu nói lẽ
công chánh.
8 Nhưng người cao sang chỉ lập những mưu
cao sang, hằng làm sự cao sang.
9 Hỡi những đàn bà sung sướng, hãy dậy mà
nghe tiếng ta! Hỡi những con gái không hay lo,
hãy để tai nghe lời ta!
10 Trong một năm và mấy ngày nữa, các ngươi
là kẻ không lo lắng, sẽ đều run rẩy, vì mùa nho
sẽ mất, và mùa gặt cũng không có nữa.

11 Đàn bà sung sướng, hãy run rẩy! con gái
không hay lo, hãy bối rối! Hãy cởi áo xống, hãy
ở trần, hãy thắt lưng bằng bao gai.
12 Chúng nó sẽ đấm ngực vì đồng điền màu
mỡ, vì cây nho sai trái.
13 Chà chuôm gai gốc sẽ mọc lên trên đất dân
ta, cùng trên mọi nhà chơi trong thành vui vẻ.
14 Vì cung điện vắng tanh, thành đông đúc
hoang loạn; đồi và tháp từ nay sẽ trở nên sào
huyệt đến đời đời, cho những lừa rừng choán
làm nơi nghỉ, và những bầy vật thả ăn,
15 cho đến chừng Thần từ nơi cao được rải
xuống khắp trên chúng ta, đồng vắng biến
thành ruộng tốt, ruộng tốt được kể như rừng
rậm.
16 Bấy giờ sự xét đoán sẽ ở nơi đồng vắng, sự
công bình sẽ trú nơi ruộng tốt.
17 Công bình sẽ sanh ra bình an, trái của sự
công bình sẽ là yên lặng và an ổn mãi mãi.
18 Dân ta sẽ trú trong chỗ bình an, trong nhà
yên ổn và nơi nghỉ lặng lẽ.
19 Nhưng mưa đá sẽ đổ xuống trên rừng, và
thành sẽ bị hạ cả xuống.
20 Phước thay cho các ngươi gieo giống ở bên
mọi dòng nước, thả chân bò lừa đi.

33

1 Khốn thay cho ngươi chưa bị hại mà hại
người, chưa bị dối mà dối người! Khi ngươi hại
người vừa rồi, chính ngươi sẽ bị hại; khi ngươi
dối người vừa rồi, đến phiên ngươi sẽ bị dối.

2 Hỡi Đức Giê-hô-va, hãy thương xót chúng
tôi! Chúng tôi trông đợi nơi Chúa: xin Chúa làm
cánh tay cho chúng tôi mỗi buổi sớm mai, giải
cứu chúng tôi trong cơn hoạn nạn!
3 Nghe tiếng ồn ào, các dân đều trốn tránh;
khi Chúa dấy lên, các nước đều vỡ tan.
4 Của cải các ngươi sẽ bị thâu lại như con sâu
thâu lại; người ta sấn đến trên nó như cào cào
nhảy tới.
5 Đức Giê-hô-va là cao trọng, vì Ngài ở nơi
cao. Ngài làm cho Si-ôn đầy dẫy sự công bình
và chánh trực.
6 Ngày giờ của ngươi sẽ được sự bền vững, sự
giải cứu dư dật, sự khôn ngoan, sự thông biết,
sự kính sợ Đức Giê-hô-va sẽ là vật châu báu của
ngươi.
7 Nầy, những kẻ mạnh bạo đang kêu rêu ở
ngoài; các sứ giả cầu hòa khóc lóc đắng cay.
8 Đường cái hoang loạn, người ta không qua
lại nữa; kẻ thù đã dứt lời giao ước, khinh dể các
thành ấp, chẳng thèm kể đến nhân dân.
9 Đất đai thảm sầu hao mòn. Li-ban xấu hổ và
khô héo. Sa-rôn giống như nơi sa mạc; Ba-san
và Cạt-mên cây cối điêu tàn.
10 Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ ta sẽ chỗi dậy;
bây giờ ta sẽ dấy mình lên; bây giờ ta sẽ lên cao!
11 Các ngươi sẽ có nghén rơm rạ và sẽ đẻ ra cỏ
rác. Hơi các ngươi thở ra tức là lửa thiêu nuốt
mình.
12 Các dân sự sẽ như vôi đang sôi nổi, như gai
đã chặt bị đốt trong lửa.
13 Các ngươi là kẻ ở xa, hãy nghe việc ta đã

làm; còn các ngươi là kẻ ở gần, hãy nhận biết
năng lực ta.
14 Những kẻ phạm tội đã kinh hãi trong Si-ôn;
bọn vô đạo đã run rẩy. Ai trong chúng ta ở được
với đám lửa thiêu nuốt? Ai trong chúng ta ở
được với sự thiêu đốt đời đời?
15 Aáy là kẻ bước theo công bình, nói ra chánh
trực; khinh món lợi hoạch tài, vung tay chẳng
lấy của hối lộ; bưng tai chẳng nghe chuyện đổ
huyết, bịt mắt chẳng thấy điều ác.
16 Kẻ đó sẽ ở trong nơi cao; các vầng đá bền
vững sẽ là đồn lũy nó; bánh nó sẽ được ban cho;
nước nó sẽ không bao giờ thiếu.
17 Mắt ngươi sẽ ngắm xem vua trong sự tốt đẹp
Ngài, sẽ thấy đất mở rộng.
18 Lòng ngươi sẽ suy ngẫm sự kinh khiếp: Chớ
nào kẻ đánh thuế ở đâu? Kẻ cầm cân ở đâu? Kẻ
đến những đồn lũy ở đâu?
19 Ngươi sẽ chẳng còn thấy dân cường bạo
nữa, là dân nói tiếng líu lo khó nghe, tiếng mọi
rợ không hiểu được.
20 Hãy nhìn xem Si-ôn, là thành của các kỳ lễ
trọng thể chúng ta! Mắt ngươi sẽ thấy Giê-ru-
sa-lem, là chỗ ở yên lặng, là trại sẽ không dời
đi nữa, các nọc nó chẳng hề nhổ lên, chẳng có
một cái dây nào đứt!
21 Vì Đức Giê-hô-va sẽ ở đó với chúng ta trong
sự oai nghi, là nơi có sông ngòi rất rộng, không
thuyền chèo đi lại, chẳng tàu lớn vượt qua.
22 Thật, Đức Giê-hô-va là quan xét chúng ta,
Đức Giê-hô-va là Đấng lập luật cho chúng ta,

Đức Giê-hô-va là vua chúng ta; chính Ngài sẽ
cứu chúng ta!
23 Những dây của ngươi đã cổi ra, không thể
chằng chân cột và giương buồm được. Bấy giờ
người ta sẽ chia của cướp bộn bề; kẻ què bắt lấy
phần của đó.
24 Dân cư sẽ không nói rằng: Tôi đau. Kẻ ở
trong nó sẽ được tha tội.

34

1 Hỡi các nước, hãy đến gần mà nghe; hỡi các
dân, hãy để ý! Đất và mọi vật trong nó thế gian
và mọi vật sanh ra đó, hãy đều nghe!
2 Vì Đức Giê-hô-va nổi giận nghịch cùng mọi
nước; cơn thạnh nộ Ngài nghịch cùng cả đạo
binh họ; Ngài đã giao họ cho sự diệt vong, phó
cho sự đánh giết.
3 Kẻ bị giết trong chúng nó sẽ phải ném bỏ,
thây chết bay mùi hôi; các núi đầm đìa những
máu.
4 Cả cơ binh trên trời sẽ tan tác, các từng trời
cuốn lại như cuốn sách; cả cơ binh điêu tàn như
lá nho rụng, như lá vả khô rơi xuống.
5 Vì gươm ta đã uống đủ ở trên trời; nầy, nó sẽ
xuống trên Ê-đôm, và trên dân mà ta đã rủa sả,
để làm sự đoán xét.
6 Gươm của Đức Giê-hô-va đầy những máu,
vấy những mỡ, là máu của chiên con và dê đực,
mỡ trái cật của chiên đực. Vì có sự tế tự Đức
Giê-hô-va ở Bốt-ra, và có sự đánh giết lớn ở đất
Ê-đôm.

7 Những bò rừng, bò, và bò đực đều ngã
xuống; đất chúng nó say vì máu, và bụi chúng
nó đượm nhuần vì mỡ.
8 Vì Đức Giê-hô-va có ngày báo thù, có năm
báo trả vì có Si-ôn.
9 Các khe suối Ê-đôm sẽ biến thành nhựa
thông, bụi đất nó biến thành lưu hoàng, đất đai
nó trở nên nhựa thông đang cháy.
10 Ngày đêm chẳng tắt, hằng bay lên những
luồng khói; đất sẽ hoang vu từ đời nọ qua đời
kia, đời đời sẽ chẳng có người đi qua.
11 Bồ nông và nhím sẽ chiếm lấy đó, chim cú
chim quạ sẽ ở đó. Chúa sẽ giáng trên đó cái dây
lộn lạo và thước thăng bằng trống không.
12 Chúng nó sẽ gọi các kẻ sang trọng đến ngôi
nước mà không có ai; hết thảy các quan trưởng
nó đều ra hư không.
13 Gai gốc sẽ mọc lên trong lâu đài, chà chuôm
cỏ rác mọc lên trong đồn lũy. Aáy sẽ là hang của
chó đồng, và chỗ nghỉ của chim đà.
14 Thú rừng và chó rừng sẽ gặp nhau tại đó; dê
đực kêu nhau; yêu quái ban đêm loán làm chỗ
ở, và làm nơi náu nương yên ổn.
15 Rắn roi sẽ làm ổ tại đó, đẻ trứng, ấp cho
nở và nhóm con lại dưới bóng mình; sau nữa,
những kên kên cùng nhau nhóm tại đó, trống
và mái thành đôi.
16 Hãy tìm trong sách Đức Giê-hô-va và đọc
lấy: trong những thú vật ấy chẳng một con nào
thiếu, chẳng một con nào là không đủ đôi. Vì ấy
là miệng Đức Giê-hô-va đã truyền, và Thần Ngài

đã nhóm chúng nó lại.
17 Chính Chúa đã bắt thăm cho chúng nó, và
tay Ngài dùng dây chia đất nầy cho. Những thú
vật ấy sẽ được đất nầy làm kỷ vật luôn, và ở đó
từ đời nọ qua đời kia.

35

1 Đồng vắng và đất khô hạn sẽ vui vẻ; nơi sa
mạc sẽ mừng rỡ, và trổ hoa như bông hường.
2 Nó trổ hoa nhiều và vui mừng, cất tiếng hát
hớn hở. Sự vinh hiển của Li-ban cùng sự tốt
đẹp của Cạt-mên và Sa-rôn sẽ được ban cho nó.
Chúng sẽ thấy sự vinh hiển Đức Giê-hô-va, và sự
tốt đẹp của Đức Chúa Trời chúng ta.
3 Hãy làm cho mạnh những tay yếu đuối, làm
cho vững những gối run en!
4 Hãy bảo những kẻ có lòng sợ hãi rằng: Khá
vững lòng, đừng sợ nữa! Đây nầy, Đức Chúa
Trời các ngươi sẽ lấy sự báo thù mà đến, tức là
sự báo trả của Đức Chúa Trời. Chính Ngài sẽ đến
và cứu các ngươi!
5 Bấy giờ, những kẻ mù sẽ mở mắt, những kẻ
điếc sẽ rỗng tai.
6 Bấy giờ, kẻ què sẽ nhảy như con nai, lưỡi
kẻ câm sẽ hát. Vì có những dòng nước trào lên
trong đồng vắng, và những suối chảy ra trong
nơi sa mạc.
7 Cát nóng sẽ biến ra hồ, ruộng khô sẽ biến
thành suối nước. Hang chó đồng đã ở sẽ trở nên
vùng sậy và lau.

8 Tại đó sẽ có một đường cái, và một lối gọi là
đường thánh. Kẻ nào ô uế sẽ không được đi qua;
song nó sẽ dành cho những người được chuộc.
Ai đi trong đường đó, dầu khờ dại cũng không
lầm lạc.
9 Trên đường đó không có sư tử, không có một
thú dữ nào lên; chẳng ai gặp nó ở đó. Song
những kẻ được chuộc sẽ bước đi đường ấy,
10 những kẻ Đức Giê-hô-va đã chuộc sẽ về, ca
hát mà đến Si-ôn; sự vui vẻ vô cùng sẽ ở trên
đầu họ. Họ sẽ được sự vui vẻ mừng rỡ, mà sự
buồn bực than vãn sẽ trốn đi.

36

1 Năm thứ mười bốn đời vua Ê-xê-chia, thì
San-chê-ríp, vua A-si-ri, đến đánh các thành bền
vững của Giu-đa và chiếm lấy.
2 Đoạn, vua A-si-ri sai Ráp-sa-kê với đạo binh
lớn từ La-ki đến Giê-ru-sa-lem, nghịch cùng vua
Ê-xê-chia; Ráp-sa-kê đứng tại cống ao trên, nơi
đường cái ruộng thợ nện.
3 Bấy giờ, Ê-li-a-kim, con trai của Hinh-kia, làm
chức cung giám, đi với thơ ký Sép-na, và sử quan
Giô-a, con trai của A-sáp, mà đến cùng người.
4 Ráp-sa-kê nói với ba người rằng: Hãy tâu
cùng vua Ê-xê-chia rằng: Đấng đại vương, tức
là vua A-si-ri, phán như vầy: Sự trông cậy mà
ngươi nương dựa là gì?
5 Ta nói rằng: mưu và sức ngươi dùng mà giao
chiến chỉ là lời vô ích mà thôi! Vậy ngươi cậy ai
mà dám làm phản ta?

6 Nầy, ngươi cậy Ê-díp-tô, ngươi lấy cây sậy đã
gãy ấy làm gậy, là cây mà ai dựa vào thì nó đâm
phủng tay. Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, đối với kẻ
trông cậy mình cũng là thể ấy.
7 Có lẽ các ngươi bảo ta rằng: Chúng ta cậy Giê-
hô-va Đức Chúa Trời chúng ta; nhưng ấy chẳng
phải là Đấng mà Ê-xê-chia đã bỏ các nơi cao và
các bàn thờ Ngài, khi truyền cho Giu-đa và Giê-
ru-sa-lem rằng: Các ngươi khá thờ lạy trước bàn
thờ nầy hay sao?
8 Vậy bây giờ, hãy đưa con tin cho chủ ta, là
vua A-si-ri. Nếu ngươi tìm được đủ lính kỵ, thì
ta sẽ cấp cho hai ngàn con ngựa.
9 Nhưng tài nào ngươi sẽ đuổi được lấy một
quan tướng rất kém trong các tôi tớ chủ ta hay
sao? Mà ngươi cậy Ê-díp-tô để tìm xe binh và
lính kỵ!
10 Vả lại, há không có mạng của Đức Giê-hô-
va mà ta lên đánh xứ nầy để diệt nó sao? Đức
Giê-hô-va đã phán cùng ta rằng: Hãy lên đánh
xứ nầy và diệt đi!
11 Ê-li-a-kim, cùng Sép-na và Giô-a bảo Ráp-sa-
kê rằng: Xin nói với tôi tớ ông bằng tiếng A-ram,
vì chúng tôi hiểu tiếng ấy. Song đừng lấy tiếng
Giu-đa nói cùng chúng tôi, cho dân nầy đang ở
trên tường thành nó nghe.
12 Ráp-sa-kê nói: Chủ ta sai ta truyền mấy lời
đó, nào những cho chủ ngươi và cho ngươi ư?
Há chẳng cũng truyền cho những người ngồi
trên tường thành, là kẻ sắp phải cùng với các

ngươi ăn phân uống tiểu mình ư?
13 Đoạn, Ráp-sa-kê đứng dậy, dùng tiếng Giu-
đa mà nói to lên rằng: Hãy nghe lời phán của
đại vương, là vua A-si-ri.
14 Vua phán như vầy: Các ngươi chớ để vua Ê-
xê-chia lừa dối mình; vì người chẳng có thể cứu
các ngươi.
15 Cũng chớ để vua Ê-xê-chia khuyên các
ngươi trông cậy Đức Giê-hô-va mà rằng: Đức
Giê-hô-va chắc sẽ cứu chúng ta, và thành nầy sẽ
chẳng phó vào tay vua A-si-ri đâu!
16 Chớ nghe vua Ê-xê-chia; vì vua A-si-ri phán
như vầy: Hãy hòa với ta, và ra hàng đi, thì các
ngươi ai nấy sẽ được ăn trái nho trái vả của
mình, uống nước giếng mình,
17 cho tới chừng ta đến, đặng đem các ngươi
vào một xứ như xứ các ngươi, tức là xứ có mạch
nha và rượu mới, lúa mì và nho.
18 Vậy, hãy giữ mình kẻo vua Ê-xê-chia dỗ dành
các ngươi mà rằng: Đức Giê-hô-va sẽ giải cứu
chúng ta! Vậy chớ các thần của các nước khác đã
giải cứu xứ họ khỏi tay vua A-si-ri được chăng?
19 Nào các thần của Ha-mát và của Aït-bát đâu
tá? Nào các thần của Sê-phạt-va-im đâu tá? Các
thần ấy đã cứu Sa-ma-ri ra khỏi tay ta chưa?
20 Trong những thần của các xứ đó, có thần
nào là thần đã cứu xứ mình ra khỏi tay ta? Mà
Đức Giê-hô-va có thể cứu Giê-ru-sa-lem khỏi tay
ta được!
21 Chúng làm thinh, chẳng đáp lại một lời, vì
vua có truyền lịnh rằng: Các ngươi đừng đáp

lại.
22 Ê-li-a-kim, con trai của Hinh-kia, làm chức
cung giám, cùng thơ ký Sép-na, sử quan Giô-a,
con trai của A-sáp, xé áo mình ra, trở về chầu
vua Ê-xê-chia, và thuật lại những lời của Ráp-
sa-kê.

37

1 Nghe tin đó, vua Ê-xê-chia liền xé áo mình,
quấn bao gai, vào đền Đức Giê-hô-va.
2 Đoạn, sai quan cung giám Ê-li-a-kim, thơ ký
Sép-na, và các trưởng lão trong hàng thầy tế lễ,
đều quấn bao gai, đến cùng đấng tiên tri Ê-sai,
con trai của A-mốt,
3 nói với người rằng: Vua Ê-xê-chia phán như
vầy: Ngày nay là ngày hoạn nạn, quở phạt, và
hổ nhuốc; vì con đã đến kỳ đẻ rồi, nhưng không
có sức mà đẻ ra.
4 Có lẽ Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ nghe
những lời của Ráp-sa-kê mà chủ nó là vua A-si-
ri đã sai đến để đố thách Đức Chúa Trời hằng
sống; và có lẽ Ngài sẽ quở phạt nó theo như
những lời mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã
nghe: vậy xin hãy vì những người còn lại đây
mà cầu nguyện!
5 Các tôi tớ của vua Ê-xê-chia bèn đến cùng
Ê-sai.
6 Ê-sai bảo rằng: Nầy là lời các ngươi sẽ tâu
lại cùng chủ mình: Đức Giê-hô-va có phán như
vầy: Chớ sợ về những lời ngươi đã nghe, là lời
của tôi tớ vua A-si-ri dùng mà nói phạm ta.

7 Nầy ta đặt thần linh trong nó, rồi nó sẽ nghe
tin mà trở về xứ mình; tại đó, ta sẽ làm cho nó
ngã dưới gươm.
8 Vả, khi Ráp-sa-kê nghe chủ mình là vua A-si-
ri đã đi khỏi La-ki, bèn trở về chầu người, gặp
người đang đánh thành Líp-na.
9 Bấy giờ vua A-si-ri có nghe tin báo về Tiệt-ha-
ca là vua Ê-thi-ô-bi rằng: Người kéo ra để đánh
cùng vua; bèn sai các sứ giả đến cùng Ê-xê-chia,
và dặn rằng:
10 Các ngươi hãy nói cùng Ê-xê-chia, vua Giu-
đa, rằng: Vua chớ để cho mình bị lừa bởi Đức
Chúa Trời mà mình tin cậy, nói rằng: Giê-ru-sa-
lem sẽ chẳng phó vào tay vua A-si-ri đâu.
11 Nầy, vua hẳn có nghe những sự các vua A-
si-ri đã làm ra ở các nước. Các nước ấy đã bị
hủy diệt cả rồi; còn vua, vua sẽ được cứu khỏi
ư!
12 Các thần của các nước mà tổ tiên chúng ta
đã diệt, tức là các thần của Gô-xan, của Cha-ran,
của Rết-sép và của con cái Ê-đen ở Tê-la-sa, có
cứu được họ không?
13 Chớ nào vua của Ha-mát, vua của Aït-bát,
các vua của thành Sê-phạt va-im, thành Hê-ma
và thành Y-va ở đâu?
14 Ê-xê-chia đã nhận thơ tại tay sứ giả và đọc
rồi, thì lên nhà Đức Giê-hô-va, mở thơ ra trước
mặt Đức Giê-hô-va,
15 cầu nguyện Đức Giê-hô-va rằng:
16 Hỡi Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên, là Đấng ngự trên các chê-ru-bin,

chỉ một mình Ngài là Đức Chúa Trời của mọi
nước trên đất, Ngài đã dựng nên trời và đất.
17 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin nghiêng tai mà nghe!
Hỡi Đức Giê-hô-va, xin mở mắt mà xem! Xin
nghe mọi lời mà San-chê-ríp đã khiến nói cùng
tôi để đố thách Đức Chúa Trời hằng sống!
18 Hỡi Đức Giê-hô-va, thật rằng các vua nước
A-si-ri đã hủy diệt các nước và phá hại đất đai,
19 ném các thần trong lửa. Nhưng ấy chẳng
phải là các thần, bèn là việc của tay người ta,
bằng gỗ và bằng đá, cho nên họ đã hủy diệt đi
được.
20 Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, vậy,
bây giờ, xin Ngài cứu chúng tôi khỏi tay San-chê-
ríp, hầu cho mọi nước trên đất đều biết chỉ một
mình Ngài là Đức Giê-hô-va!
21 Ê-sai, con trai của A-mốt, bèn khiến người
tâu cùng vua Ê-xê-chia rằng: Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán như vầy: Vì ngươi
đã cầu xin ta nghịch cùng San-chê-ríp, vua A-si-
ri;
22 nầy là lời Đức Giê-hô-va đã phán về nó:
Gái đồng trinh Si-ôn khinh dể ngươi, nhạo cười
ngươi; gái Giê-ru-sa-lem lắc đầu sau ngươi!
23 Ngươi đã đố thách và nói phạm đến ai?
Ngươi đã cất tiếng lên và ngước mắt lên cao
nghịch cùng ai? Aáy là nghịch cùng Đấng Thánh
của Y-sơ-ra-ên.
24 Ngươi đã dùng các tôi tớ mình mà đố thách
Chúa, nói rằng: Ta đem muôn vàn cỗ xe lên trên
chót núi, là nơi xa thẳm của Li-ban; ta sẽ đốn

những cây bách rất cao, cây tùng rất xinh; vào
đến trên đỉnh rất cao, trong rừng của ruộng tốt.
25 Ta đã đào đất và uống nước; dùng bàn chân
làm cho cạn mọi sông Ê-díp-tô.
26 Ngươi há chẳng nghe rằng ta đã làm sự đó
từ lâu, đã định từ đời xưa hay sao? Hiện nay ta
khiến xảy ra, hầu cho ngươi phá các thành bền
vững nên gò đống đổ nát.
27 Những dân cư các thành ấy đã kém sức,
khiếp sợ, xấu hổ, trở nên như rau ngoài đồng
và cỏ xanh, như cỏ trên mái nhà, như lúa mì
chưa trồi đọt mà đã héo.
28 Ta xem thấy ngươi khi ngồi, khi ra, khi vào
và khi náo loạn nghịch cùng ta.
29 Vì ngươi náo loạn nghịch cùng ta, lời xấc
xược của ngươi đã thấu đến tai ta, nên ta tra cái
khoen nơi lỗ mũi ngươi, và cái khớp nơi miệng
ngươi, khiến ngươi theo con đường mình đã noi
đến mà trở về.
30 Hỡi Ê-xê-chia, điều nầy sẽ là dấu: năm nay
sẽ ăn hoa lợi chính ruộng tự sanh ra, sang năm
còn ăn lúa tự nhiên mọc lên không gieo giống.
Nhưng, đến năm thứ ba, hãy gieo và gặt, hãy
trồng vườn nho và ăn trái.
31 Trong nhà Giu-đa kẻ nào tránh khỏi nạn và
còn sót lại sẽ châm rễ mới ở dưới và ra trái ở
trên.
32 Vì sẽ có dân sót ra từ Giê-ru-sa-lem, và mấy
kẻ trốn khỏi nạn ra từ núi Si-ôn: lòng sốt sắng
của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ làm điều đó.
33 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán về vua A-si-

ri như vầy: Nó sẽ không vào thành nầy, chẳng
bắn vào một mũi tên, cũng chẳng dùng một cái
thuẫn mà nghịch với, và chẳng đắp lũy mà cự
lại.
34 Nó sẽ theo con đường mình đã noi đến mà
trở về, không vào thành nầy đâu, Đức Giê-hô-va
phán vậy.
35 Ta sẽ binh vực thành nầy, để giải cứu nó, vì
cớ ta và vì cớ Đa-vít là tôi tớ ta.
36 Bấy giờ, một thiên sứ của Đức Giê-hô-va vào
trại quân của người A-si-ri, và giết mười tám vạn
năm ngàn người. Sáng hôm sau, người ta dậy
sớm, thấy rặt những thây chết.
37 San-chê-ríp, vua A-si-ri, bèn đi, trở về ở tại
Ni-ni-ve.
38 Một ngày kia người đang quì lạy trong đền
Nít-róc, thần của mình, thì con trai người là
A-tra-mê-léc và Sa-rết-se lấy gươm giết người.
Đoạn, hai người đó trốn trong xứ A-ra-rát. Con
trai người là Ê-sạt-ha-đôn trị vì thay người.

38

1 Trong lúc đó, Ê-xê-chia lâm bịnh hầu chết;
đấng tiên tri Ê-sai, con trai A-mốt, đến chầu
vua, và tâu rằng: Đức Giê-hô-va phán như vầy:
Hãy sắp đặt nhà ngươi, vì ngươi hầu chết, không
sống được nữa.
2 Ê-xê-chia bèn xây mặt vào tường, cầu
nguyện Đức Giê-hô-va rằng:
3 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin nhớ rằng tôi đã lấy
lòng chân thật trọn lành đi trước mặt Chúa, và

đã làm điều lành trước mặt Ngài! Đoạn, Ê-xê-
chia khóc dầm dề.
4 Bấy giờ, có lời Đức Giê-hô-va phán cho Ê-sai
rằng:
5 Hãy trở lại nói cùng Ê-xê-chia rằng: Giê-hô-
va Đức Chúa Trời của Đa-vít, tổ ngươi, phán như
vầy: Ta đã nghe lời cầu nguyện của ngươi, đã
thấy nước mắt ngươi. Nầy, ta sẽ thêm cho ngươi
mười lăm tuổi.
6 Ta sẽ giải cứu ngươi cùng thành nầy khỏi tay
vua A-si-ri, và ta sẽ binh vực thành nầy.
7 Nầy là dấu Đức Giê-hô-va ban cho ngươi để
nghiệm biết Đức Giê-hô-va sẽ làm hoàn thành lời
mình đã phán:
8 trên bàn trắc ảnh A-cha, ta sẽ làm cho bóng
mặt trời đang đi và đã đi quá, lui lại mười độ.
Vậy thì trên bàn trắc ảnh, bóng mặt trời đã lui
lại mười độ mà nó đã đi quá rồi.
9 Nầy là lời chép của Ê-xê-chia, vua Giu-đa, khi
đã lâm bịnh và được lành bịnh:
10 Tôi từng nói: Vậy thì, đang khi giữa trưa
của đời tôi, tôi hầu vào cửa âm phủ, còn mấy
năm thừa bị cất mất!
11 Tôi từng nói: Tôi sẽ chẳng thấy Đức Giê-hô-
va nữa, là Đức Giê-hô-va ở trên đất người sống.
Tôi chẳng còn thấy loài người ở cùng dân cư thế
gian.
12 Nhà của tôi bị triệt đi, dời xa khỏi tôi như cái
trại của người chăn chiên. Tôi cuốn đời tôi như
thợ dệt cuốn vải nó; Chúa sẽ cắt tôi khỏi khung
cửi; từ sáng đến tối, Chúa sẽ dứt mạng sống tôi!

13 Tôi làm thinh cho đến sáng mai: như Ngài
đã xé cả xương tôi như sư tử vậy. Từ sáng đến
tối, Chúa sẽ dứt mạng sống tôi!
14 Tôi rầm rì như chim hạc chim yến; gù như
chim bò câu; mắt tôi nhìn trên cao nên nỗi mỏi.
Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi đang cơn sầu khổ, xin
Ngài bảo lãnh tôi.
15 Tôi còn nói gì? Ngài đã phán cùng tôi thì
Ngài cũng đã làm thành việc nầy. Trọn đời tôi
sẽ ăn ở cách khiêm nhường vì cớ trong lòng cay
đắng.
16 Hỡi Chúa, người ta được sống là nhờ đó;
thần linh tôi được sống cũng nhờ đó! Xin Chúa
chữa lành tôi, khiến tôi được sống.
17 Nầy, sự rất cay đắng của tôi đã trở nên sự
bình an! Chúa đã yêu thương linh hồn tôi, đem
nó ra khỏi hầm hư nát; vì Chúa đã ném mọi tội
lỗi tôi ra sau lưng Ngài.
18 Nơi âm phủ chẳng ngợi khen Ngài được, và
sự chết chẳng tôn vinh Ngài được; những kẻ đã
xuống mồ rồi chẳng còn trông cậy sự thành thật
của Ngài nữa.
19 Duy kẻ sống, kẻ sống mới hay tôn vinh Ngài,
như tôi làm ngày nay; kẻ làm cha sẽ cho con cái
mình biết sự thành thật của Ngài.
20 Đức Giê-hô-va là Đấng cứu tôi! Trọn đời
chúng tôi sẽ đàn và hát trong nhà Đức Giê-hô-
va!
21 Vả, Ê-sai có nói rằng: Hãy lấy một cái bánh
trái vả đắp trên mụt ung độc, vua sẽ được lành.
22 Ê-xê-chia đáp rằng: Có dấu nào cho ta biết

rằng ta còn được lên nhà Đức Giê-hô-va nữa chăng?

39

1 Trong lúc đó, vua Ba-by-lôn, là Mê-rô-đác-
Ba-la-đan, con vua Ba-la-đan, sai đưa thơ và lễ
vật dâng Ê-xê-chia; vì nghe người đau và được
lành.
2 Ê-xê-chia vui mừng vì các sứ thần, thì cho
xem trong cung điện, nơi để những của quí, như
bạc vàng, thuốc thơm, dầu báu, cùng kho khí
giới, và mọi đồ trong phủ khố mình. Phàm vật
chi trong cung và trong cả nước mình, chẳng có
tí gì là Ê-xê-chia chẳng cho các sứ thần xem đến.
3 Đấng tiên tri Ê-sai bèn đến chầu vua Ê-xê-
chia, và hỏi rằng: Các người đó nói chi, và từ
đâu đến thăm vua? Ê-xê-chia đáp rằng: Họ đến
từ phương xa, tức là từ nước Ba-by-lôn.
4 Ê-sai tiếp rằng: Họ đã xem gì trong cung vua?
Ê-xê-chia đáp rằng: Họ đã xem hết thảy mọi vật
ở trong cung ta; chẳng có vật gì trong phủ khố
ta mà ta chẳng chỉ cho họ.
5 Ê-sai bèn tâu cùng Ê-xê-chia rằng: Xin nghe
lời Đức Giê-hô-va vạn quân phán:
6 Nầy, ngày đến, là khi mọi vật trong cung
ngươi, mọi vật mà tổ tiên ngươi đã chứa trong
kho cho đến ngày nay, sẽ dời sang Ba-by-lôn,
chẳng còn tí nào hết, Đức Giê-hô-va phán vậy.
7 Các con trai ngươi, con cháu ra từ ngươi,
sanh bởi ngươi, cũng có kẻ sẽ bị bắt để làm quan
hoạn trong cung vua Ba-by-lôn.

8 Ê-xê-chia đáp lại cùng Ê-sai rằng: Lời của
Đức Giê-hô-va mà ông vừa thuật cho ta nghe đó
là tốt lắm! Lại rằng: Vì trong ngày ta còn sống,
sẽ được bình yên và lẽ thật.

40

1 Đức Chúa Trời của các ngươi phán rằng: Hãy
yên ủi, hãy yên ủi dân ta.
2 Hãy nói cho thấu lòng Giê-ru-sa-lem, và rao
rằng sự tranh chiến của nó đã trọn; tội lỗi nó đã
được tha; nó đã chịu gấp hai từ tay Đức Giê-hô-
va vì các tội mình.
3 Có tiếng kêu rằng: Hãy mở đường trong đồng
vắng cho Đức Giê-hô-va; hãy ban bằng đường
cái trong đất hoang cho Đức Chúa Trời chúng
ta!
4 Mọi nơi sủng thấp sẽ được cao lên; mọi núi
mọi gò sẽ bị hạ xuống; các nơi gập ghềnh sẽ làm
cho bằng; các nơi dốc hãm sẽ làm thành đồng
nội.
5 Bấy giờ sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va sẽ
hiện ra, và mọi xác thịt đều sẽ xem thấy; vì
miệng Đức Giê-hô-va đã phán vậy.
6 Có tiếng kẻ rằng: Hãy kêu! Và có đáp rằng:
Tôi sẽ kêu thế nào? Mọi xác thịt giống như cỏ,
nhan sắc nó như hoa ngoài đồng.
7 Cỏ khô, hoa rụng, vì hơi Đức Giê-hô-va thổi
qua. Phải, dân nầy khác nào cỏ ấy:
8 cỏ khô, hoa rụng; nhưng lời của Đức Chúa
Trời chúng ta còn mãi đời đời!
9 Ai rao tin lành cho Si-ôn, hãy lên trên núi cao!
Ai rao tin lành cho Giê-ru-sa-lem, hãy ra sức cất

tiếng lên! Hãy cất tiếng lên, đừng sợ! Hãy bảo
các thành của Giu-đa rằng: Đức Chúa Trời của
các ngươi đây!
10 Nầy, Chúa Giê-hô-va sẽ lấy quyền năng mà
đến; Ngài dùng cánh tay mình và cai trị. Nầy,
sự ban thưởng Ngài ở nơi Ngài, sự báo trả Ngài
ở trước mặt Ngài.
11 Ngài sẽ chăn bầy mình như người chăn
chiên; thâu các con chiên con vào cánh tay mình
và ẵm vào lòng; từ từ dắt các chiên cái đang cho
bú.
12 Ai đã lấy lòng bàn tay mà lường biển, lấy
gang tay mà đo các từng trời? Ai đã lấy đấu mà
đong bụi đất? Ai đã dùng cân mà cân núi, và
dùng thăng bằng mà cân gò?
13 Ai lường được Thần của Đức Chúa Trời, và
làm mưu sĩ Ngài, đặng dạy Ngài điều gì?
14 Nào Ngài đã bàn luận với ai? Ai đã dạy khôn
cho Ngài và dạy Ngài đường công nghĩa? Nào ai
đã đem sự thông biết dạy Ngài và chỉ cho Ngài
lối khôn ngoan?
15 Kìa, các dân tộc khác nào một giọt nước nhỏ
trong thùng, và kể như là một mảy bụi rơi trên
cân; nầy, Ngài giở các cù lao lên như đồi vật nhỏ.
16 Rừng Li-ban chẳng đủ đốt lửa, những thú
vật ở đó chẳng đủ làm của lễ thiêu.
17 Mọi dân tộc ở trước mặt Đức Giê-hô-va thảy
đều như không, Ngài xem như trống không và
hư vô vậy.
18 Vậy thì các ngươi có thể ví Đức Chúa Trời
với ai, lấy ảnh tượng nào mà so sánh với Ngài

được?
19 Khi người thợ đúc tượng, thì thợ bạc lấy
vàng mà bọc, và đúc cho những cái dây chuyền
bằng bạc.
20 Kẻ nghèo không dâng nổi vật đó, thì chọn
gỗ không mục được, và tìm thợ khéo đặng trổ
một tượng không lay đổ.
21 Các ngươi không biết sao? Vậy thì các ngươi
không nghe sao? Người ta há chưa dạy cho các
ngươi từ lúc ban đầu? Các ngươi há chẳng hiểu
từ khi dựng nền đất?
22 Aáy là Đấng ngự trên vòng trái đất nầy, các
dân cư trên đất như cào cào vậy. Chính Ngài là
Đấng giương các từng trời ra như cái màn, và
giương ra như trại để ở.
23 Chính Ngài là Đấng làm tiêu diệt các quan
trưởng và làm cho các quan xét trên đất ra hư
không.
24 Họ mới trồng, mới gieo, cây mới châm rễ
trong đất, hơi Đức Giê-hô-va thổi qua, thì khô
héo; nầy, gió lốc đùa hết đi như rơm rác.
25 Đấng Thánh phán rằng: Vậy thì các ngươi
sánh ta cùng ai? Ai sẽ bằng ta?
26 Hãy ngước mắt lên cao mà xem: Ai đã tạo
những vật nầy? Aáy là Đấng khiến các cơ binh
ra theo số nó, và đặt tên hết thảy; chẳng một vật
nào thiếu, vì sức mạnh Ngài lớn lắm, và quyền
năng Ngài rất cao.
27 Vậy thì, hỡi Gia-cốp, sao ngươi nói, hỡi Y-
sơ-ra-ên, sao ngươi nói như vầy: Đường tôi đã
khuất khỏi Đức Giê-hô-va, lý đoán tôi qua khỏi

Đức Chúa Trời tôi?
28 Ngươi không biết sao, không nghe sao? Đức
Chúa Trời hằng sống, là Đức Giê-hô-va, là Đấng
đã dựng nên các đầu cùng đất, chẳng mỏi chẳng
mệt; sự khôn ngoan Ngài không thể dò.
29 Ngài ban sức mạnh cho kẻ nhọc nhằn, thêm
lực lượng cho kẻ chẳng có sức.
30 Những kẻ trai trẻ cũng phải mòn mỏi mệt
nhọc, người trai tráng cũng phải vấp ngã.
31 Nhưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc
được sức mới, cất cánh bay cao như chim ưng;
chạy mà không mệt nhọc, đi mà không mòn
mỏi.

41

1 Hỡi các cù lao, hãy nín lặng trước mặt ta; các
dân tộc hãy lấy sức mới; hãy đến gần, thì mới
nói! Chúng ta hãy đến gần nhau để xét đoán!
2 Ai đã khiến người kia dấy lên từ phương
đông, lấy sự công bình gọi người đến kề chân
mình? Ngài phó các dân tộc trước mặt Người,
khiến người cai trị các vua, phó họ như bụi cho
gươm người, giống như rác rến bị gió thổi cho
cung người.
3 Người đuổi theo họ trên con đường chưa hề
đặt chân, mà vẫn vô sự lướt dặm.
4 Ai đã làm và thành tựu việc nầy? Ai đã gọi
các dòng dõi từ ban đầu? Aáy là chính ta, Đức
Giê-hô-va, là đầu tiên, mà cũng sẽ ở với cuối
cùng.

5 Các cù lao thấy và thất kinh; các đầu cùng
đất đều run rẩy. Chúng nó đều đến gần và nhóm
lại,
6 ai nấy giúp đỡ kẻ lân cận mình, và bảo anh
em mình rằng: Hãy phấn chí!
7 Thợ mộc giục lòng thợ vàng; kẻ dùng búa
đánh bóng giục lòng kẻ đánh đe; luận về việc
hàn rằng: Hàn vẫn tốt; đoạn lấy đinh đóng nó
cho khỏi lung lay.
8 Nhưng, hỡi Y-sơ-ra-ên, ngươi là tôi tớ ta, còn
ngươi, Gia-cốp, là kẻ ta đã chọn, dòng giống của
Aùp-ra-ham, bạn ta;
9 ta đã cầm lấy ngươi từ đầu cùng đất, gọi
ngươi từ các góc đất, mà bảo ngươi rằng: Ngươi
là tôi tớ ta; ta đã lựa ngươi, chưa từng bỏ ngươi.
10 Đừng sợ, vì ta ở với ngươi; chớ kinh khiếp,
vì ta là Đức Chúa Trời ngươi! Ta sẽ bổ sức cho
ngươi; phải, ta sẽ giúp đỡ ngươi, lấy tay hữu
công bình ta mà nâng đỡ ngươi.
11 Nầy, những kẻ nổi giận cùng ngươi sẽ hổ
thẹn nhuốc nhơ. Những kẻ dấy lên nghịch cùng
ngươi sẽ ra hư không và chết mất.
12 Những kẻ công kích ngươi, ngươi sẽ tìm nó
mà chẳng thấy; những kẻ giao chiến cùng ngươi
sẽ bị diệt và thành không.
13 Vì ta, là Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, sẽ
nắm tay hữu ngươi, và phán cùng ngươi rằng:
Đừng sợ, ta sẽ giúp đỡ ngươi;
14 hỡi sâu bọ Gia-cốp, và các người của dân Y-
sơ-ra-ên, đừng sợ chi hết, ta sẽ giúp ngươi, Đức
Giê-hô-va phán vậy, tức là Đấng Thánh của Y-sơ-

ra-ên, và là Đấng chuộc ngươi.
15 Nầy, ta sẽ lấy ngươi làm cái bừa nhọn, thật
mới và có răng bén. Ngươi sẽ tán các núi và
nghiền nhỏ ra, làm cho các gò nên giống như
cám mịn.
16 Ngươi sẽ dê nó, gió sẽ đùa đi, gió lốc sẽ làm
tan lạc; nhưng ngươi sẽ vui mừng trong Đức Giê-
hô-va, khoe mình trong Đấng Thánh của Y-sơ-ra-
ên.
17 Những kẻ nghèo nàn thiếu thốn tìm nước
mà không được, lưỡi khô vì khát; nhưng ta, Đức
Giê-hô-va, sẽ nhậm lời họ; ta, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, sẽ không lìa bỏ họ đâu.
18 Ta sẽ khiến sông chảy ra trên đỉnh núi trọi,
và suối trào lên giữa trũng. Ta sẽ biến sa mạc
thành ao, và đất khô thành nguồn nước.
19 Ta sẽ đặt trong đồng vắng những cây hương
bách, cây tạo giáp, cây sim và cây dầu. Ta sẽ
trồng chung nơi sa mạc những cây tùng, cây
sam, cây hoàng dương,
20 hầu cho mọi người xem thấy và biết, ngẫm
nghĩ và cùng nhau hiểu rằng tay Đức Giê-hô-
va đã làm sự đó, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên đã
dựng nên sự đó.
21 Đức Giê-hô-va phán: Hãy trình đơn các
ngươi; Vua của Gia-cốp phán: Hãy bày tỏ lẽ
mạnh các ngươi.
22 Phải, hãy thuật lại đi! Hãy rao cho chúng ta
điều sẽ xảy đến! Hãy tỏ ra những điều đã có lúc
trước, cho chúng ta để ý nghiệm sự cuối cùng nó
là thế nào, hay là bảo cho chúng ta biết những
sự hầu đến.

23 Hãy rao những việc sẽ xảy đến sau nầy,
cho chúng ta biết các ngươi là thần, cũng hãy
xuống phước hoặc xuống họa đi, hầu cho chúng
ta cùng nhau xem thấy và lấy làm lạ.
24 Nầy các ngươi chẳng ra gì, sự các ngươi làm
cũng là vô ích; kẻ lựa chọn các ngươi là đáng
gớm ghiếc!
25 Ta dấy lên một người từ phương bắc, và
người đã đến; người kêu cầu danh ta từ phía
mặt trời mọc, giẫm lên trên các quan trưởng
như giẫm trên đất vôi, khác nào thợ gốm nhồi
đất sét.
26 Ai đã tỏ ra điều đó từ lúc ban đầu cho chúng
ta biết? Ai đã rao ra từ trước đặng chúng ta nói
rằng, người là công bình? Nhưng chẳng ai rao
hết, chẳng ai báo hết, chẳng ai từng nghe tiếng
các ngươi.
27 Aáy chính ta đã phán trước nhất cùng Si-ôn
rằng: Nầy, chúng nó đây! Ta sẽ sai một kẻ báo
tin lành đến Giê-ru-sa-lem.
28 Ta xem rồi, chẳng có ai hết; trong đám họ
cũng chẳng có một người mưu sĩ, để mà khi ta
hỏi họ, có thể đáp một lời.
29 Thật, họ chỉ là hư vô hết thảy; công việc họ
cũng thành không, tượng đúc của họ chẳng qua
là gió và sự lộn lạo.

42

1 Nầy, đầy tớ ta đây, là kẻ ta nâng đỡ; là kẻ ta
chọn lựa, là kẻ mà linh hồn ta lấy làm đẹp lòng.
Ta đã đặt Thần ta trên người, người sẽ tỏ ra sự
công bình cho các dân ngoại.

2 Người sẽ chẳng kêu la, chẳng lên tiếng,
chẳng để ngoài đường phố nghe tiếng mình.
3 Người sẽ chẳng bẻ cây sậy đã giập, và chẳng
dụt tim đèn còn hơi cháy. Người sẽ lấy lẽ thật
mà tỏ ra sự công bình.
4 Người chẳng mòn mỏi, chẳng ngã lòng, cho
đến chừng nào lập xong sự công bình trên đất;
các cù lao sẽ trông đợi luật pháp người.
5 Giê-hô-va Đức Chúa Trời, là Đấng đã dựng
nên các từng trời và giương ra, đã trải đất với
mọi sự ra bởi nó, đã ban hơi sống cho dân ở trên
nó, và thần linh cho mọi loài đi trên nó, có phán
như vầy:
6 Ta, Đức Giê-hô-va, đã kêu gọi ngươi trong sự
công bình; ta sẽ nắm tay ngươi và giữ lấy ngươi.
Ta sẽ phó ngươi làm giao ước của dân nầy, làm
sự sáng cho các dân ngoại,
7 để mở mắt kẻ mù, làm cho kẻ tù ra khỏi
khám, kẻ ngồi trong tối tăm ra khỏi ngục.
8 Ta là Đức Giê-hô-va; ấy là danh ta. Ta chẳng
nhường sự vinh hiển ta cho một đấng nào khác,
cũng không nhường sự tôn trọng ta cho những
tượng chạm!
9 Nầy, những sự đầu tiên đã ứng nghiệm rồi,
nay ta lại rao cho các ngươi sự mới; ta làm cho
các ngươi biết trước khi nó nổ ra.
10 Các ngươi là kẻ đi biển cùng mọi vật ở trong
biển, các cù lao cùng dân cư nó, hãy hát bài
ca tụng mới cho Đức Giê-hô-va, hãy từ nơi đầu
cùng đất ngợi khen Ngài!
11 Đồng vắng cùng các thành nó hãy cất tiếng

lên; các làng Kê-đa ở cũng vậy; dân cư Sê-la hãy
hát, hãy kêu lên từ trên chót núi!
12 Hãy dâng vinh hiển cho Đức Giê-hô-va, và
rao sự ngợi khen Chúa trong các cù lao!
13 Đức Giê-hô-va sẽ ra như người mạnh dạn;
giục lòng sốt sắng như người lính chiến; kêu la
quát tháo; ra sức cự lại kẻ thù nghịch mình.
14 Ta làm thinh đã lâu; ta đã nín lặng, ta đã
cầm mình. Nhưng bây giờ, ta rên la, thở hổn
hển, như đàn bà sanh đẻ.
15 Ta sắp phá hoang núi và đồi, làm cho cỏ cây
khô héo; biến sông thành cù lao, làm cho hồ ao
cạn tắt.
16 Ta sẽ khiến kẻ mù đi trên con đường mình
không thuộc, dắt họ bởi các nẻo chẳng quen; ta
sẽ đổi bóng tối trước mặt họ ra ánh sáng, nơi
cong queo ra ngay thẳng. Thật, ta sẽ làm các sự
đó, và không lìa bỏ chúng nó đâu.
17 Song những kẻ cậy các tượng chạm, xưng
các tượng đúc rằng: Các ngài là thần chúng tôi,
thì sẽ đều giựt lùi và mang xấu hổ!
18 Hỡi những kẻ điếc, hãy nghe; còn các ngươi
là kẻ mù, hãy mở mắt và thấy!
19 Ai là mù, há chẳng phải đầy tớ ta sao? Ai là
điếc như sứ giả mà ta đã sai đi? Ai là mù như kẻ
đã hòa thuận cùng ta! Ai là mù như đầy tớ của
Đức Giê-hô-va?
20 Ngươi thấy nhiều sự, mà không giữ chi hết;
ngươi vận có lỗ tai ngỏ, mà không nghe chi hết.
21 Đức Giê-hô-va vui lòng vì sự công bình
mình, làm cho luật pháp cả sáng và tôn trọng.

22 Nhưng ấy là một dân bị cướp bị giựt: hết
thảy đều bị mắc lưới trong hang và giam trong
ngục; chúng nó làm của cướp mà chẳng ai giải
cứu; làm mồi mà chẳng ai nói rằng: Hãy trả lại!
23 Trong vòng các ngươi ai là kẻ lắng tai nghe
điều nầy, ai để ý đến và nghe sự xảy có về sau?
24 Ai đã phó Gia-cốp cho sự cướp bóc, và Y-sơ-
ra-ên cho quân trộm cướp? Há chẳng phải Đức
Giê-hô-va, là Đấng mà chúng ta phạm tội nghịch
cùng, đường lối Ngài chúng nó chẳng noi theo,
luật pháp Ngài chúng nó chẳng vâng giữ?
25 Cho nên Chúa đã trút cơn thạnh nộ và sự
chiến tranh dữ dội trên nó; lửa đốt tứ bề mà nó
không biết; lửa thiêu cháy nó, mà cũng chẳng
lấy làm lo.

43

1 Bây giờ, hỡi Gia-cốp! Đức Giê-hô-va là Đấng
đã dựng nên ngươi, hỡi Y-sơ-ra-ên! Ngài là Đấng
đã tạo thành ngươi, phán như vầy: Đừng sợ, vì
ta đã chuộc ngươi. Ta đã lấy tên ngươi gọi ngươi;
ngươi thuộc về ta.
2 Khi ngươi vượt qua các dòng nước, ta sẽ ở
cùng; khi ngươi lội qua sông, sẽ chẳng che lấp.
Khi ngươi bước qua lửa, sẽ chẳng bị cháy, ngọn
lửa chẳng đốt ngươi.
3 Vì ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, Đấng
Thánh của Y-sơ-ra-ên, Cứu Chúa ngươi. Ta ban
Ê-díp-tô làm giá chuộc ngươi, Ê-thi-ô-bi và Sê-ba
làm của thay ngươi.

4 Vì ta đã coi ngươi là quí báu, đáng chuộng,
và ta đã yêu ngươi, nên ta sẽ ban những người
thế ngươi, và các dân tộc thay mạng sống ngươi.
5 Đừng sợ, vì ta ở cùng ngươi: ta sẽ khiến dòng
dõi ngươi đến từ phương đông, và nhóm họp
ngươi từ phương tây.
6 Ta sẽ bảo phương bắc rằng: Hãy buông ra!
và bảo phương nam rằng: Chớ cầm lại làm chi!
Hãy đem các con trai ta về từ nơi xa, đem các
con gái ta về từ nơi đầu cùng đất,
7 tức là những kẻ xưng bằng tên ta, ta đã dựng
nên họ vì vinh quang ta; ta đã tạo thành và đã
làm nên họ.
8 Hãy đem dân nầy ra, là dân có mắt mà đui,
và những kẻ có tai mà điếc!
9 Các nước hãy nhóm lại, các dân tộc hãy hiệp
lại! Trong vòng họ, ai có thể rao truyền sự nầy,
và tỏ cho chúng ta những sự từ trước? Họ hãy
dẫn người làm chứng, hầu cho mình được xưng
công bình, và cho người ta nghe mà nói rằng:
Aáy là thật!
10 Đức Giê-hô-va phán: Các ngươi là kẻ làm
chứng ta, và là đầy tớ ta đã chọn, hầu cho các
ngươi được biết và tin ta, và hiểu rằng ta là
Chúa! Chẳng có Đức Chúa Trời nào tạo thành
trước ta, và cũng chẳng có sau ta nữa.
11 Aáy chính ta, chính ta là Đức Giê-hô-va,
ngoài ta không có cứu chúa nào khác.
12 Aáy chính ta là Đấng đã rao truyền, đã giải
cứu, và đã chỉ bảo, chẳng có thần nào lạ giữa
các ngươi. Đức Giê-hô-va phán: Các ngươi đều

là người làm chứng, và ta là Đức Chúa Trời!
13 Thật, từ khi có ngày ta đã là Đức Chúa Trời,
chẳng ai có thể giải cứu khỏi tay ta. Ta làm ra,
ai ngăn cấm ta được?
14 Đức Giê-hô-va, Đấng Cứu chuộc các ngươi,
Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Vì cớ
các ngươi, ta đã sai đến Ba-by-lôn, khiến chúng
nó, tức là người Canh-đê, như là người chạy trốn,
xuống các tàu mình đã lấy làm vui mừng.
15 Ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng Thánh của các
ngươi, Đấng tạo thành Y-sơ-ra-ên, tức Vua các
ngươi.
16 Đức Giê-hô-va, là Đấng đã mở lối trong biển
và đường vượt qua dòng nước mạnh,
17 khiến xe, ngựa, cơ binh và lính mạnh nhóm
lại, thảy đều nằm cả tại đó, sẽ không dậy nữa,
bị ngột và tắt đi như tim đèn, phán như vầy:
18 Đừng nhớ lại sự đã qua, và chớ nghĩ đến sự
đời trước.
19 Nầy, ta sắp làm một việc mới, việc nầy sẽ
hiện ra ngay; các ngươi há chẳng biết sao? Aáy
là ta sẽ vạch một con đường trong đồng vắng,
và khiến những sông chảy trong nơi sa mạc.
20 Những thú đồng, với muông rừng và chim
đà, sẽ tôn vinh ta; vì ta đặt các dòng nước trong
đồng vắng và các sông trong sa mạc, đặng cho
dân ta đã chọn được uống.
21 Ta đã làm nên dân nầy cho ta, nó sẽ hát khen
ngợi ta.
22 Song, hỡi Gia-cốp, ngươi chẳng từng kêu cầu
ta! Hỡi Y-sơ-ra-ên, ngươi đã chán ta!

23 Ngươi chẳng dùng chiên làm của lễ thiêu
dâng cho ta, chẳng dùng hi sinh tôn kính ta.
Ta chẳng làm phiền ngươi mà khiến dâng lễ
vật, cũng chẳng làm nhọc ngươi mà khiến đốt
hương.
24 Ngươi chẳng lấy tiền mua xương bồ cho
ta, và chẳng lấy mỡ của hi sinh làm cho ta no;
nhưng lại lấy tội lỗi mình làm cho ta phiền, lấy
sự gian ác làm cho ta nhọc.
25 Aáy chính ta, là Đấng vì mình ta mà xóa
sự phạm tội ngươi; ta sẽ không nhớ đến tội lỗi
ngươi nữa.
26 Hãy nhắc lại cho ta nhớ; chúng ta hãy bình
luận cùng nhau; hãy luận lẽ đi, hầu cho ngươi
được xưng công bình.
27 Thỉ tổ ngươi đã phạm tội, các thầy giáo
ngươi lại phạm phép nghịch cùng ta.
28 Vậy nên ta làm nhục các quan trưởng của
nơi thánh; ta sẽ bắt Gia-cốp làm sự rủa sả, và
Y-sơ-ra-ên làm sự gièm chê.

44

1 Bây giờ, hỡi Gia-cốp, tôi tớ ta, hỡi Y-sơ-ra-ên
mà ta đã chọn, hãy nghe!
2 Đức Giê-hô-va, là Đấng đã làm nên ngươi, đã
gây nên ngươi từ trong lòng mẹ, và sẽ giúp đỡ
ngươi, phán như vầy: Hỡi Gia-cốp, tôi tớ ta, và
Giê-su-run mà ta đã chọn, đừng sợ chi;
3 vì ta sẽ rót nước trên kẻ khát, cho suối chảy
nơi đất khô. Ta sẽ đổ Thần ta trên dòng dõi

ngươi, và phước lành ta trên những kẻ ra từ
ngươi.
4 Chúng nó sẽ nẩy nở giữa đám cỏ, như cây
liễu dưa dòng nước. Người nầy sẽ nói rằng: Ta
thuộc về Đức Giê-hô-va; người kia xưng
5 mình bằng danh của Gia-cốp, kẻ khác nữa
lấy tay mình viết rằng: Ta thuộc về Đức Giê-hô-
va, và xưng mình bằng danh Y-sơ-ra-ên.
6 Đức Giê-hô-va, là Vua và Đấng Cứu chuộc
của Y-sơ-ra-ên, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán
như vầy: Ta là đầu tiên và cuối cùng; ngoài ta
không có Đức Chúa Trời nào khác.
7 Ai là kẻ kêu gọi như ta, rao bảo và phán
truyền điều đó từ khi ta đã lập dân tộc xưa nầy?
thì hãy rao truyền sự mai sau và điều chi sẽ xảy
đến!
8 Chớ kinh hãi và cũng đừng bối rối. Từ thuở
đó ta há chẳng từng rao ra cho các ngươi biết
sao? Các ngươi làm chứng cho ta. Ngoài ta có
Đức Chúa Trời nào khác không? Thật, chẳng có
Vầng Đá nào khác; ta không biết đến!
9 Những thợ chạm tượng đều là hư vô, việc
họ rất ưa thích chẳng có ích gì. Những kẻ làm
chứng của họ không thấy và không biết, để họ
mang xấu hổ.
10 Ai là kẻ tạo một vì thần, đúc một tượng, mà
không có ích chi?
11 Nầy, mọi kẻ làm bạn về việc đó sẽ bị nhục,
những thợ đó chẳng qua là loài người! Họ hãy
nhóm lại hết thảy và đứng lên! Chắc sẽ cùng
nhau bị kinh hãi và xấu hổ.

12 Thợ rèn lấy một thỏi sắt nướng trên than
lửa; dùng búa mà đập, dùng cánh tay mạnh mà
làm; mặc dầu đói và kém sức; không uống nước
và kiệt cả người.
13 Thợ mộc giăng dây; dùng phấn mà gạch;
đẽo bằng cái chàng, đo bằng cái nhíp; làm nên
tượng người, giống hình người tốt đẹp, để ở
trong một cái nhà.
14 Lại đi đốn cây bách; lấy cây lật, cây dẽ, mà
mình đã chọn trong các thứ cây trên rừng; trồng
cây thông, mưa xuống làm cho lớn lên.
15 Gỗ ấy người ta sẽ dùng mà chụm, lấy về mà
sưởi. Cùng dùng để đun lửa hấp bánh; lại cũng
lấy mà làm một vì thần, rồi thờ lạy nó, làm nó
nên một tượng chạm mà quì lạy trước mặt nó.
16 Họ chụm đi phân nửa trong lửa, còn phân
nửa thì dùng mà nướng thịt, ăn cho no; hoặc
sưởi cho ấm, và nói rằng: Hà! nầy ta sưởi đây;
ta thấy ngọn lửa!
17 Đoạn, gỗ còn thừa lại, làm một vị thần, tức
là tượng chạm mình; cúi mình trước mặt nó mà
thờ lạy, cầu nguyện nó mà rằng: Xin giải cứu tôi,
vì ngài là thần của tôi!...
18 Những người ấy không biết và không suy
xét; vì mắt họ nhắm lại để đừng thấy, lòng họ
lấp đi để đừng hiểu.
19 Trong bọn họ chẳng ai suy đi nghĩ lại, chẳng
ai có sự thông biết khôn sáng mà nói rằng: Ta
đã lấy phân nửa mà chụm; đã hấp bánh trên
lửa than; đã quay thịt và ăn rồi; còn thừa lại, ta
dùng làm một vật gớm ghiếc sao? Ta lại đi cúi

mình lạy một gốc cây sao?

20 Người đó ăn tro, lòng mê muội đã làm cho
lìa bỏ đường, chẳng có thể tự cứu linh hồn mình,
hay là nói rằng: Trong tay hữu ta há chẳng phải
là đồ giả dối sao?

21 Hỡi Gia-cốp, hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nhớ các
điều nầy! Vì ngươi là tôi tớ ta. Ta đã gây nên
ngươi; hỡi Y-sơ-ra-ên, ngươi là tôi tớ ta, ta sẽ
không quên ngươi!

22 Ta đã xóa sự phạm tội ngươi như mây đậm,
và tội lỗi ngươi như đám mây. Hãy trở lại cùng
ta, vì ta đã chuộc ngươi.

23 Hỡi các từng trời, hãy hát vui mừng vì Đức
Giê-hô-va đã làm hoàn thành! Hỡi các nơi sâu
dưới đất, hãy reo la! Hỡi các núi, rừng cũng
mọi cây cối trên rừng, hãy cất tiếng mà hát! vì
Đức Giê-hô-va đã chuộc Gia-cốp, và sẽ tỏ sự vinh
hiển Ngài ra trong Y-sơ-ra-ên.

24 Đức Giê-hô-va, là Đấng Cứu chuộc ngươi, đã
gây nên ngươi từ trong lòng mẹ, phán như vầy:
Ta là Đức Giê-hô-va, đã làm nên mọi vật, một
mình ta đã giương các từng trời và trải đất, ai ở
cùng ta?

25 Aáy chính ta làm trật các điềm của kẻ nói
dối, khiến thầy bói nên ngu muội, làm cho kẻ trí
tháo lui, biến sự khôn ngoan nó ra dại khờ;

26 Chúa làm ứng nghiệm lời của tôi tớ Ngài;
thiệt hành mưu của sứ giả Ngài; phán về thành
Giê-ru-sa-lem rằng: Nó sẽ có người ở; và về các
thành của Giu-đa rằng: Nó sẽ được lập lại, ta sẽ
dựng lại các nơi hoang vu của nó;

27 phán cùng vực sâu rằng: Hãy khô đi, ta sẽ
làm cạn các sông;
28 phán về Si-ru rằng: Nó là người chăn chiên
của ta; nó sẽ làm nên mọi sự ta đẹp lòng; lại
cũng phán về Giê-ru-sa-lem rằng: Nó sẽ được
lập lại, và phán về đền thờ rằng: Nền ngươi sẽ
lại lập.

45

1 Đức Giê-hô-va phán thể nầy cùng Si-ru, là
người xức dầu của Ngài, ta đã cầm lấy tay hữu
người, đặng hàng phục các nước trước mặt
người, và ta sẽ tháo dây lưng các vua; đặng mở
các cửa thành trước mặt người, cấm không được
đóng lại:
2 Ta sẽ đi trước mặt ngươi, ban bằng các
đường gập ghềnh; phá vỡ các cửa bằng đồng,
bẻ gãy then gài bằng sắt;
3 ta sẽ ban vật báu chứa trong nơi tối, của cải
chứa trong nơi kín cho ngươi, để ngươi biết rằng
chính ta, là Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-
sơ-ra-ên, đã lấy tên ngươi gọi ngươi.
4 Vì cớ Gia-cốp, tôi tớ ta, và Y-sơ-ra-ên, kẻ lựa
chọn của ta, nên ta đã lấy tên ngươi gọi ngươi,
và đặt tên thêm cho ngươi dầu ngươi không biết
ta.
5 Ta là Đức Giê-hô-va, không có Đấng nào
khác, ngoài ta không có Đức Chúa Trời nào khác
nữa. Dầu ngươi không biết ta, ta sẽ thắt lưng
ngươi,
6 hầu cho từ phía mặt trời mọc đến phía mặt
trời lặn họ được biết rằng không có Đức Chúa

Trời nào khác ngoài ta. Ta là Đức Giê-hô-va,
không có đấng nào khác.
7 Aáy chính ta là Đấng gây nên sự sáng và
dựng nên sự tối tăm, làm ra sự bình an và dựng
nên sự tai vạ; chính ta, là Đức Giê-hô-va, là mọi
sự đó.
8 Hỡi các từng trời, hãy sa móc xuống từ trên
cao, vòng khung hãy đổ sự công bình xuống!
Đất hãy tự nẻ ra, đặng sanh sự cứu rỗi, sự công
bình mọc lên cả một lần! Ta, là Đức Giê-hô-va,
đã dựng nên sự đó.
9 Khốn thay cho kẻ cãi lại với Đấng tạo nên
mình! một bình trong các bình bằng đất! Đất
sét há dễ nói cùng thợ gốm là người nhồi mình
rằng: Ngươi làm chi? hoặc việc ngươi làm ra há
nói rằng: Nó không có tay?
10 Khốn thay cho kẻ nói cùng cha mình rằng:
Cha sinh ra gì? và cùng đàn bà rằng: Ngươi đẻ
gì?
11 Đức Giê-hô-va, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên,
tức là Đấng đã làm ra Y-sơ-ra-ên, phán như vầy:
Các ngươi hãy hỏi ta về những sự sẽ đến; hãy
bảo ta về sự các con trai ta, và về việc làm bởi
tay ta.
12 Aáy chính ta đã làm ra đất, dựng nên loài
người ở trên đất; chính ta, tức là tay ta, đã
giương ra các từng trời, và đã truyền bảo các
cơ binh nó.
13 Aáy chính ta đã dấy người lên trong sự
công bình, và sẽ ban bằng mọi đường lối người.
Người sẽ lập lại thành ta, và thả kẻ bị đày của

ta, không cần giá chuộc, cũng không cần phần
thưởng, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.
14 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Lời lãi nước
Ê-díp-tô, của cải nước Ê-thi-ô-bi, cùng người Sa-
bê, người vóc dạng cao lớn, đều sẽ qua cùng
ngươi và thuộc về ngươi. Họ sẽ bước theo ngươi;
mang xiềng mà đến, quị lụy trước mặt ngươi và
nài xin rằng: Thật Đức Chúa Trời ở giữa ngươi;
ngoài Ngài chẳng có ai khác, không có Đức Chúa
Trời nào nữa.
15 Hỡi Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, là Cứu
Chúa, Ngài thật là Đức Chúa Trời ẩn mình!
16 Hết thảy chúng nó đều bị xấu hổ nhuốc nhơ;
những thợ làm hình tượng cùng nhau trở về, rất
là mắc cỡ.
17 Duy Y-sơ-ra-ên đã được Đức Giê-hô-va cứu
cho, được sự cứu đời đời, đến đời đời vô cùng
các ngươi không còn mang hổ mang nhơ!
18 Vì Đức Giê-hô-va, là Đấng đã dựng nên các
từng trời, tức là Đức Chúa Trời đã tạo thành đất
và làm ra nó, đã lập nó cho bền vững, chẳng
phải dựng nên là trống không, bèn đã làm nên
để dân ở, phán như vầy: Ta là Đức Giê-hô-va,
không có Đấng nào khác!
19 Ta chẳng hề nói cách kín giấu, chẳng nói
trong nơi của đất tối tăm. Ta chẳng từng phán
cùng dòng dõi Gia-cốp rằng: Các ngươi tìm ta là
vô ích. Ta, là Đức Giê-hô-va, phán sự công bình,
truyền điều chân thật.
20 Hỡi dân thoát nạn của các nước, hãy nhóm
lại và đến, thảy cùng nhau lại gần! Những kẻ

khiên gỗ của tượng chạm mình, cầu nguyện với
thần không cứu được, thật là đồ vô thức.
21 Vậy hãy truyền rao; hãy bảo chúng nó đến
gần, và nghị luận cùng nhau! Từ đời xưa ai đã
rao ra sự nầy? ai đã tỏ ra từ lúc thượng cổ? Há
chẳng phải ta, là Đức Giê-hô-va, sao? Ngoài ta
chẳng có Đức Chúa Trời nào khác! chẳng có Đức
Chúa Trời nào khác là công bình và là Cứu Chúa
ngoài ta.
22 Hỡi các ngươi hết thảy ở các nơi đầu cùng
đất, hãy nhìn xem ta và được cứu! Vì ta là Đức
Chúa Trời, chẳng có Chúa nào khác.
23 Ta đã chỉ mình mà thề, lời công bình ra từ
miệng ta sẽ chẳng hề trở lại: mọi đầu gối sẽ quì
trước mặt ta, mọi lưỡi sẽ chỉ ta ma thề.
24 Người ta sẽ luận về ta rằng: sự công bình và
sức mạnh chỉ ở trong Đức Giê-hô-va, người ta sẽ
đến cùng Ngài. Mọi kẻ giận Ngài sẽ bị hổ thẹn.
25 Cả dòng dõi Y-sơ-ra-ên sẽ được xưng công
bình trong Đức Giê-hô-va, và nhờ Ngài mà được
vinh hiển.

46

1 Bên cúi xuống; Nê-bô-khom mình; tượng nó
chở trên loài thú, trên súc vật. Những vật mà
các ngươi vốn thường khiêng, đè nặng quá, làm
cho súc vật mệt nhọc.
2 Chúng nó cúi xuống, cùng nhau khom mình;
đã chẳng cứu được gánh nặng của mình, và
chính mình lại bị bắt làm phu tù.
3 Hỡi nhà Gia-cốp, và hết thảy các ngươi là
dân sót của nhà Y-sơ-ra-ên, hãy nghe ta, ta đã

gánh vác các ngươi từ lúc mới sanh, bồng-ẵm
các ngươi từ trong lòng mẹ.
4 Cho đến chừng các ngươi già cả, đầu râu tóc
bạc, ta cũng sẽ bồng-ẵm các ngươi. Ta đã làm ra,
thì sẽ còn gánh vác các ngươi nữa. Ta sẽ bồng
ẵm và giải cứu các ngươi.
5 Các ngươi so sánh ta cùng ai, và coi ta bằng
ai? Các ngươi lấy ai đọ với ta, đặng chúng ta
được giống nhau?
6 Kìa, họ móc vàng trong túi ra, và lấy cân mà
cân bạc, thuê thợ vàng dùng mà đúc một thần,
rồi cúi mình thờ lạy.
7 Họ vác tượng ấy trên vai, đem đi, đặt vào
chỗ nó: thần cứ đứng đó mà không dời khỏi chỗ
nó nữa. Nếu có ai kêu cầu, thì thần chẳng trả
lời, và không cứu khỏi nạn được.
8 Hãy nhớ mọi sự đó, hãy rõ ra là đấng trượng
phu! Hỡi kẻ phạm tội, hãy nghĩ lại!
9 Hãy nhớ lại những sự ngày xưa; vì ta là Đức
Chúa Trời, và chẳng có Chúa nào khác; ta là Đức
Chúa Trời, chẳng có ai giống như ta.
10 Ta đã rao sự cuối cùng từ buổi đầu tiên, và
đã nói từ thuở xưa những sự chưa làm nên. Ta
phán rằng: Mưu của ta sẽ lập, và ta sẽ làm ra
mọi sự ta đẹp ý.
11 Ta gọi chim ó đến từ phương đông, và gọi
người làm mưu ta đến từ xứ xa. Điều ta đã rao
ra, ta sẽ làm hoàn thành, điều ta đã định, ta cũng
sẽ làm.
12 Hỡi những người cứng lòng, xa cách sự
công bình, hãy nghe ta phán.

13 Ta làm cho sự công bình ta đến gần, nó
chẳng xa chi, và sự cứu rỗi của ta sẽ chẳng chậm
trễ. Ta sẽ đặt sự cứu rỗi trong Si-ôn cho Y-sơ-ra-
ên, là sự vinh hiển ta.

47

1 Hỡi con gái đồng trinh của Ba-by-lôn, hãy
xuống ngồi trong bụi đất! Hỡi con gái người
Canh-đê, hãy ngồi dưới đất, ngươi chẳng có ngôi
nữa! Vì từ nay về sau, ngươi sẽ không được
xưng là dịu dàng yểu điệu nữa đâu.
2 Hãy lấy cối xay và đi xay bột; hãy bỏ lúp, vén
vạt áo đi, để trần chân, đặng lội qua sông.
3 Sự lõa lồ của ngươi phải tỏ ra, sự sỉ nhục
ngươi sẽ bị thấy! Ta sẽ làm sự báo cừu, không
chừa ai hết.
4 Đấng Cứu chuộc của chúng ta, danh Ngài là
Đức Giê-hô-va vạn quân, là Đấng Thánh của Y-
sơ-ra-ên.
5 Hỡi con gái của người Canh-đê, hãy ngồi làm
thinh, trốn trong nơi tối tăm! Vì từ nay về sau,
ngươi sẽ không được gọi là chủ mẫu của các
nước nữa.
6 Ta đã nổi giận nghịch cũng dân ta, làm ô
uế sản nghiệp ta, và phó hết chúng nó trong
tay ngươi. Nhưng ngươi chẳng từng dùng sự
thương xót đối với chúng nó; đã tra ách nặng
trên người già cả.
7 Ngươi nói rằng: Ta sẽ làm chủ mẫu luôn.
Ngươi chẳng để những sự ấy vào lòng, và chẳng
nghĩ đến cuối cùng sự đó.

8 Hỡi người sung sướng ở yên ổn, bụng bảo dạ
rằng: Ta đây, ngoài ta chẳng còn ai! Ta sẽ chẳng
góa bụa, chẳng biết mất con cái là gì; nầy, bây
giờ hãy nghe đây.
9 Cùng trong một giây phút trong một ngày,
hai nạn ấy, là sự mất con cái và sự góa bụa, sẽ
xảy đến cho ngươi. Hai nạn ấy sẽ đến đầy đủ
trên ngươi, khi ngươi làm tà thuật rất nhiều, và
có lắm quyền của phù chú!
10 Ngươi cậy sự gian ác của mình và nói rằng:
Chẳng ai thấy ta. Sự khôn ngoan thông biết của
ngươi đã phỉnh dỗ ngươi, và ngươi tự nói trong
lòng rằng: Ta đây, ngoài ta chẳng còn ai!
11 Vậy nên tai vạ sẽ lâm trên ngươi, mà chẳng
biết từ đâu; hoạn nạn sẽ đến cho ngươi, mà
chẳng trừ được; sự hủy diệt xảy ra thình lình,
ngươi không thể liệu trước.
12 Vậy ngươi hãy đứng lên, dùng những tà
thuật với vô số phù chú mà ngươi đã tập từ khi
thơ ấu! Có lẽ ngươi sẽ được lợi ích; và có lẽ nhân
đó ngươi sẽ nên đáng sợ chăng?
13 Ngươi đã nhọc sức vì cớ nhiều mưu chước.
Vậy những kẻ hỏi trời, xem sao, xem trăng mới
mà đoán việc ngày sau, bây giờ hãy đứng lên
và cứu ngươi cho khỏi những sự xảy đến trên
ngươi.
14 Kìa, họ sẽ trở nên như rơm rạ, bị lửa thiêu
đốt; họ sẽ chẳng cứu mình được khỏi quyền
ngọn lửa; lửa ấy chẳng phải lửa than để sưởi,
hay là lửa để ngồi kề một bên.
15 Kìa, những sự mà ngươi đã làm khó nhọc

thì đã trở nên như vậy: những kẻ buôn bán với
ngươi từ thuỡ nhỏ, ai về chỗ nấy, chẳng ai đến
cứu ngươi hết!

48

1 Hỡi nhà Gia-cốp, là những người được xưng
bằng danh Y-sơ-ra-ên, ra từ nguồn Giu-đa, hãy
nghe đây; các ngươi chỉ danh Đức Giê-hô-va
mà thề, kêu cầu Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên,
nhưng chẳng lấy lòng chân thật và công bình.
2 Vì họ lấy thành thánh làm danh mình, và cậy
Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên; danh Ngài là Đức
Giê-hô-va vạn quân.
3 Ta đã phán từ xưa về những sự qua rồi;
những sự ấy ra từ miệng ta, và ta đã rao ra: ta
đã làm thình lình, và những sự đó đã xảy đến.
4 Hỡi Y-sơ-ra-ên, vì ta biết ngươi cứng cỏi, gáy
ngươi là gân sắt, trán ngươi là đồng,
5 nên ta đã phán những sự đó từ xưa, đã dạy
ngươi về những sự đó trước khi chưa đến, kẻo
ngươi nói rằng: Aáy là thần tượng ta đã làm
nên, tượng chạm hoặc đúc của ta đã dạy biểu
mọi điều đó.
6 Ngươi đã nghe rồi, hãy thấy mọi điều đó, sao
các ngươi không nói phô đi? Từ nay về sau, ta
tỏ ra những sự mới, là sự kín nhiệm ngươi chưa
biết.
7 Bây giờ những sự đó mới dựng nên, không
phải ngày xưa đã có; trước ngày nầy ngươi chưa
nghe chi hết, kẻo ngươi nói rằng: Nầy, ta biết sự
đó rồi!

8 Không, thật ngươi chưa từng nghe, chưa
từng biết, tai ngươi chưa mở ra; vì ta biết rằng
ngươi làm gian dối luôn, từ trong lòng mẹ đã
được gọi là bội nghịch.
9 Ta vì danh mình mà tạm nhịn giận ta; vì sự
vinh hiển mình mà nhịn nhục đối với ngươi,
đặng không hủy diệt ngươi.
10 Nầy, ta luyện ngươi, nhưng không phải như
luyện bạc; ta đã thử ngươi trong lò hoạn nạn.
11 Aáy là vì ta, vì một mình ta, mà ta sẽ làm
điều đó; vì ta há để nhục danh ta sao? Ta sẽ
chẳng nhường sự vinh hiển ta cho thần nào
khác.
12 Hỡi Gia-cốp, và ngươi, Y-sơ-ra-ên ta đã gọi,
hãy nghe lời ta: Ta là Đấng đó; ta là đầu tiên và
cũng là cuối cùng.
13 Tay ta đã lập nền đất, tay hữu ta đã giương
các từng trời; ta gọi đến, trời đất đều đứng lên.
14 Các ngươi hãy nhóm lại hết thảy, và hãy
nghe: Trong vòng họ có ai đã rao ra những sự
nầy không? Người mà Đức Giê-hô-va yêu, sẽ làm
điều đẹp ý Ngài nghịch cùng Ba-by-lôn, và cánh
tay người sẽ giá lên nghịch cùng người Canh-đê.
15 Ta, chính ta đã phán, và đã gọi người; ta
đã khiến người đến, người sẽ làm thạnh vượng
đường lối mình.
16 Các ngươi hãy đến gần ta, và nghe điều nầy:
Từ lúc ban đầu ta chưa từng nói cách kín giấu.
Vừa lúc có sự ấy, ta đã ở đó rồi. Vả, bây giờ,
Chúa Giê-hô-va, và Thần của Ngài, sai ta đến.
17 Đức Giê-hô-va, Đấng Cứu chuộc ngươi, là

Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Ta
là Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời ngươi, là Đấng
dạy cho ngươi được ích, và dắt ngươi trong con
đường ngươi phải đi.
18 Than ôi! ước gì ngươi đã để ý đến các điều
răn ta! thì sự bình an ngươi như sông, và sự
công bình ngươi như sóng biển,
19 dòng dõi ngươi như cát, hoa trái của ruột
già ngươi như sạn, danh ngươi chẳng bị diệt bị
xóa trước mặt ta.
20 Hãy ra khỏi Ba-by-lôn! Hãy tránh xa người
Canh-đê! Hãy cất tiếng reo vui mà rao tin nầy,
tuyên bố và truyền ra cho đến nơi cuối cùng đất!
Hãy rằng: Đức Giê-hô-va đã chuộc Gia-cốp, là tôi
tớ Ngài.
21 Khi Ngài dẫn họ đi ngang qua sa mạc thì họ
không khát, vì Ngài đã khiến nước từ vầng đá
chảy ra cho họ; đập bể vầng đá, thì nước văng
ra.
22 Những người ác chẳng hưởng sự bình an
bao giờ, Đức Giê-hô-va phán vậy.

49

1 Hỡi các cù lao, hãy nghe ta! Hỡi các dân xa
lạ, hãy ghé tai! Đức Giê-hô-va đã gọi ta từ trong
bụng mẹ, đã nói đến danh ta từ lòng dạ mẹ ta.
2 Ngài đã khiến miệng ta giống như gươm bén;
lấy bóng tay Ngài mà che ta; làm cho ta như tên
nhọn, và giấu ta trong bao tên.
3 Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi Y-sơ-ra-ên,
ngươi là tôi tớ ta, ta sẽ được sáng danh bởi ngươi.

4 Ta có nói rằng: Ta đã làm việc luống công,
đã hao sức vô ích và không kết quả. Song lẽ
ngay thẳng của ta ở nơi Đức Giê-hô-va, sự ban
thưởng cho ta ở nơi Đức Chúa Trời ta.
5 Bây giờ, Đức Giê-hô-va là Đấng đã lập ta làm
tôi tớ Ngài từ trong bụng mẹ, có khiến ta dẫn
Gia-cốp đến cùng Ngài, và nhóm Y-sơ-ra-ên về
cùng Ngài; vì ta được tôn trọng trước mắt Đức
Giê-hô-va, và Đức Chúa Trời ta là sức mạnh ta.
6 Ngài có phán cùng ta rằng: Ngươi làm tôi tớ
ta đặng lập lại các chi phái Gia-cốp, và làm cho
những kẻ được gìn giữ của Y-sơ-ra-ên lại được
trở về, còn là việc nhỏ; ta sẽ khiến ngươi làm sự
sáng cho các dân ngoại, hầu cho ngươi làm sự
cứu rỗi của ta đến nơi đầu cùng đất.
7 Đức Giê-hô-va, Đấng Cứu chuộc Y-sơ-ra-ên,
và Đấng Thánh của Ngài, phán cùng người bị
loài người khinh dể, bị dân nầy gớm ghiếc, là
người làm tôi kẻ có quyền thế, như vầy: Các vua
sẽ thấy và đứng dậy; các quan trưởng sẽ quì
lạy, vì cớ Đức Giê-hô-va là Đấng thành tín, tức
là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã chọn
ngươi.
8 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Ta đã nhậm
lời ngươi trong kỳ thuận tiện, đã vùa giúp ngươi
trong ngày cứu rỗi. Ta sẽ gìn giữ ngươi, phó
ngươi làm giao ước của dân, đặng lập lại xứ nầy
và chia đất hoang vu làm sản nghiệp cho;
9 đặng bảo kẻ bị trói rằng: Hãy ra, và bảo kẻ ở
trong nơi tối tăm rằng: Hãy tỏ mình! Họ sẽ chăn
thả trên đường, và đồng cỏ họ sẽ ở trên các núi

trọi.
10 Họ sẽ không đói không khát, hơi nắng
chẳng đốt đến, khí nóng mặt trời chẳng phạm
đến nữa; vì Đấng thương xót họ sẽ dắt dẫn, đem
họ đến gần suối nước.
11 Ta sẽ làm cho mọi núi ta nên đường phẳng,
và các đường cái ta sẽ được sửa sang.
12 Nầy, những kẻ nầy sẽ đến từ nơi xa; kìa,
những kẻ kia sẽ đến từ phương bắc, những kẻ
nọ từ phương tây, và những kẻ khác từ xứ Si-ni.
13 Hỡi trời, hãy hát! Hỡi đất, hãy vui mừng!
Hỡi các núi, hãy lên tiếng hát xướng! Vì Đức
Giê-hô-va đã yên ủi dân Ngài, cũng thương xót
kẻ khốn khó.
14 Si-ôn từng nói rằng: Đức Giê-hô-va đã lìa bỏ
ta; Chúa đã quên ta.
15 Đàn bà há dễ quên con mình cho bú, không
thương đến con trai ruột mình sao? Dầu đàn bà
quên con mình, ta cũng chẳng quên ngươi.
16 Nầy ta đã chạm ngươi trong lòng bàn tay ta;
các tường thành ngươi thường ở trước mặt ta
luôn.
17 Con cái ngươi chóng về; kẻ phá hại hủy diệt
ngươi sẽ ra khỏi giữa ngươi.
18 Hãy liếc mắt xem xung quanh ngươi: những
kẻ nầy đều nhóm lại và đến cùng ngươi! Đức
Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, ngươi
sẽ mặc lấy những kẻ nầy như đồ trang sức, và
dùng mà thắt đai như nàng dâu mới!
19 Thật, các nơi đổ nát, hoang vu, xứ bị phá
hại của ngươi, nay có đông người ở thành ra chật

hẹp quá. Những kẻ nuốt ngươi sẽ lánh xa ngươi.
20 Con cái mà ngươi sẽ có, sau khi bị mất
những đứa khác, sẽ nói vào tai ngươi rằng: Đất
đai chật hẹp quá cho tôi; hãy sắm chỗ cho tôi,
đặng tôi ở đây.
21 Chắc ngươi sẽ tự nói trong lòng rằng: Ai đã
sanh sản cho ta những đứa nầy? Ta đã mất hết
con cái; ta đã son sẻ, bị đày và lưu lạc? Vậy thì ai
đã nuôi những đứa nầy? Nầy, ta đã ở một mình,
những đứa nầy có bởi đâu?
22 Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Nầy, ta sẽ
giá tay trên các nước, dựng cờ ta trong các dân.
Bấy giờ chúng sẽ bồng các con trai ngươi, vác
các con gái ngươi trên vai mà đến.
23 Các vua sẽ làm cha nuôi ngươi, các hoàng
hậu sẽ làm mụ vú ngươi; họ sẽ cúi mặt sát đất
ở trước mặt ngươi; liếm bụi dưới chân ngươi;
ngươi sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va, và những
kẻ trông cậy ta sẽ chẳng hổ thẹn.
24 Vậy của cải bị người mạnh bạo cướp lấy, há
ai giựt lại được sao? Người công bình bị bắt làm
phu tù, há ai giải cứu được sao?
25 Song Đức Giê-hô-va phán như vầy: Thật,
những kẻ bị người mạnh bạo bắt lấy, sẽ được
cứu thoát, mồi của người đáng sợ sẽ bị giựt lại.
Vì ta sẽ chống cự kẻ đối địch ngươi, và chính ta
sẽ giải cứu con cái ngươi.
26 Ta sẽ làm cho kẻ hiếp đáp ngươi tự ăn thịt
mình, say vì máu mình, như vì rượu mới; cả
loài xác thịt sẽ biết ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng
Cứu ngươi, Đấng Chuộc ngươi, tức là Đấng Toàn

năng của Gia-cốp!

50

1 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Chớ nào tờ để
mà ta đã để mẹ các ngươi ra ở đâu? Ai là người
chủ nợ mà ta đã bán các ngươi cho? Nầy, các
ngươi bị bán, là tại tội lỗi mình; mẹ các ngươi bị
bỏ, là tại sự bội nghịch các ngươi.
2 Cớ sao khi ta đến, chẳng thấy có người nào?
Cớ sao khi ta gọi, chẳng có ai thưa lại? Tay ta há
ngắn quá không chuộc được sao? hay là sức ta
không đủ mà cứu được sao? Nầy, ta chỉ nạt một
cái thì biển liền cạn. Ta biến sông thành đồng
vắng; cá dưới sông vì khan nước phải chết khát,
hóa ra hôi thối.
3 Ta lấy sự tối tăm mặc cho các từng trời, và
khoác cho một cái bao gai.
4 Chúa Giê-hô-va đã ban cho ta cái lưỡi của
người được dạy dỗ, hầu cho ta biết dùng lời nói
nâng đỡ kẻ mệt mỏi. Ngài đánh thức ta mỗi buổi
sớm mai, đánh thức tai ta để nghe lời Ngài dạy,
như học trò vậy.
5 Thật, Chúa Giê-hô-va đã mở tai ta, ta không
trái nghịch, cũng không giựt lùi.
6 Ta đã đưa lưng cho kẻ đánh ta, và đưa má
cho kẻ nhổ râu ta; ai mắng hoặc giổ trên ta, ta
chẳng hề che mặt.
7 Chúa Giê-hô-va sẽ giúp ta, nên ta chẳng bị
mắc cỡ; vậy ta làm cho mặt ta cứng như đá; vì
biết mình sẽ chẳng có điều chi xấu hổ.

8 Đấng xưng ta công bình đã đến gần; ai dám
kiện với ta? Hãy cùng ta đều đứng lên! Ai là kẻ
đối địch ta? Hãy lại gần ta!
9 Thật, Chúa Giê-hô-va sẽ đến giúp ta: Ai định
tội lỗi ta được? Nầy, hết thảy chúng nó sẽ cũ đi
như áo, bị sâu cắn rách.
10 Trong vòng các ngươi nào có ai kính sợ Đức
Giê-hô-va, và nghe tiếng của tôi tớ Ngài? Kẻ nào
đi trong tối tăm và không có sự sáng thì hãy
trông cậy danh Đức Giê-hô-va, hãy nương nhờ
Đức Chúa Trời mình.
11 Kìa, hết thảy các ngươi là kẻ thắp lửa và
đốt đuốc vây lấy mình, thì hãy đi giữa ngọn lửa
mình và giữa những đuốc mình đã đốt! Aáy là
sự tay ta đã làm cho các ngươi, các ngươi sẽ nằm
trong sự buồn bực!

51

1 Các ngươi là kẻ theo sự công bình, là kẻ tìm
Đức Giê-hô-va, hãy nghe ta! Khá nhìn xem vầng
đá mà các ngươi đã được đục ra, và cái lỗ của
hang mà các ngươi đã được đào lên!
2 Hãy nghĩ đến tổ ngươi là Aùp-ra-ham, cùng
Sa-ra, là người đã sanh sản các ngươi; ta đã gọi
Aùp-ra-ham khi người chỉ có một mình; ta đã
ban phước cho người nên nhiều.
3 Vì Đức Giê-hô-va đã yên ủi Si-ôn; Ngài đã yên
ủi mọi nơi đổ nát của nó. Ngài đã khiến đồng
vắng nên như vườn Ê-đen, nơi sa mạc nên như
vườn Đức Giê-hô-va; giữa vườn ấy sẽ có sự vui
vẻ, mừng rỡ, tạ ơn, và tiếng ca hát.

4 Hỡi dân ta, hãy chăm chỉ mà nghe ta; hỡi
nước ta, hãy lắng tai cho ta! Vì sẽ có luật pháp
ra từ ta, và ta sẽ lập sự công bình làm sự sáng
cho các dân.
5 Sự công bình của ta đã gần; sự cứu rỗi của
ta đã ra, cánh tay ta sẽ xét đoán các dân. Các cù
lao sẽ trông đợi ta, và chúng nó sẽ nhờ cậy cánh
tay ta.
6 Hãy ngước mắt lên các từng trời và cúi xem
dưới đất; vì các từng trời sẽ tan ra như khói, đất
sẽ cũ như áo, dân cư trên đất sẽ chết như ruồi:
nhưng sự cứu rỗi của ta còn đời đời, sự công
bình của ta chẳng hề bị bỏ đi.
7 Hỡi dân biết điều công nghĩa, ghi luật pháp
ta trong lòng, hãy nghe ta! Chớ e người ta chê
bai, đừng sợ họ nhiếc móc.
8 Vì sâu sẽ cắn nuốt họ như cắn áo, mọt sẽ ăn
họ như ăn lông chiên; nhưng sự công bình của
ta sẽ còn mãi, sự cứu rỗi của ta còn đến muôn
đời.
9 Hỡi cánh tay Đức Giê-hô-va, hãy thức dậy,
thức dậy! Hãy mặc lấy sức mạnh đi! Hãy thức
dậy như ngày xưa, như các đời thượng cổ! Há
chẳng phải Ngài là Đấng đã phân thây Ra-háp
và đâm con quái vật lớn sao?
10 Há chẳng phải Ngài là Đấng đã làm cạn biển,
tắt nước vực lớn, làm cho biển sâu ra một con
đường, hầu cho dân đã được chuộc đi qua sao?
11 Dân mà Đức Giê-hô-va đã chuộc sẽ trở về, sẽ
hát mà đến Si-ôn. Sự hỉ lạc vô cùng sẽ đội trên
đầu họ, họ sẽ được vui vẻ mừng rỡ; sự buồn bực
than vãn sẽ tránh đi.

12 Ta, chính ta, là Đấng yên ủi các ngươi.
Ngươi là ai, mà sợ loài người hay chết, sợ con
trai loài người là kẻ sẽ trở nên như cỏ?
13 mà lại quên Đức Giê-hô-va, Đấng tạo ngươi,
đã giương các từng trời và lập nền đất, và trọn
ngày cứ run sợ về cơn giận của kẻ ức hiếp khi
nó toan hủy diệt ngươi? Vậy thì bây giờ chớ nào
cơn giận của kẻ ức hiếp ấy ở đâu?
14 Kẻ bị bắt đem đi sẽ chóng được tha ra;
sẽ chẳng chết trong hầm, và cũng không thiếu
lương thực.
15 Vì ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, tức
là Đấng làm cho biển động, sóng bổ ầm ầm. Đức
Giê-hô-va vạn quân là danh Ngài.
16 Ta đã để lời nói ta trong miệng ngươi, và
cho ngươi núp dưới bóng bàn tay ta, đặng dựng
các từng trời và lập nên đất, cùng nói với Si-ôn
rằng: Ngươi là dân ta!
17 Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy thức dậy, thức dậy,
và đứng lên! Ngươi đã uống chén thạnh nộ từ
tay Đức Giê-hô-va; đã uống cạn chén xoàng-ba,
uống cho tới cặn.
18 Trong vòng các con trai mà Giê-ru-sa-lem
đã sanh ra, chẳng một đứa nào để dắt nó; trong
vòng các con trai nó đã nuôi, chẳng một đứa nào
đến cầm lấy tay.
19 Hai sự nầy, tức là diệt vong và hủy phá, đói
kém và gươm đao, đã đến cho ngươi, mà ai là kẻ
sầu não vì ngươi? Ta sẽ lấy gì yên ủi ngươi?
20 Các con trai ngươi đều hao mòn, nằm ngổn
ngang nơi ngã ba đường phố, như con nai mắc

trong lưới, đầy cơn giận của Đức Giê-hô-va và sự
quở trách của Đức Chúa Trời ngươi!
21 Vậy, bây giờ, hỡi ngươi là kẻ khốn nạn, là kẻ
say nhưng không vì rượu, hãy nghe điều nầy.
22 Chúa Giê-hô-va ngươi, Đức Chúa Trời ngươi,
là Đấng binh vực dân mình, phán như vầy: Nầy,
ta đã lấy lại chén xoàng ba từ tay ngươi, tức là
cặn của chén thạnh nộ ta, rày về sau ngươi sẽ
không uống nó nữa.
23 Ta sẽ để chén ấy trong tay các kẻ hà hiếp
ngươi, tức là các kẻ bảo ngươi rằng: Hãy cúi
xuống, đặng chúng ta bước ngang qua! Rồi
ngươi cong lưng sát đất, như con đường cho
người ta qua lại.

52

1 Hỡi Si-ôn, hãy thức dậy, thức dậy, mặc lấy
sức mạnh ngươi! Hỡi Giê-ru-sa-lem, là thành
thánh, hãy mặc lấy áo đẹp! Vì rày về sau kẻ
không chịu phép cắt bì và kẻ ô uế sẽ không vào
nơi ngươi nữa.
2 Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy chổi dậy, dũ bụi bặm
đi, và ngồi lên; hỡi con gái Si-ôn, là kẻ phu tù,
hãy cởi trói nơi cổ ngươi.
3 Vì Đức Giê-hô-va phán như vầy: Các ngươi
đã bị bán nhưng không; cũng sẽ được chuộc lại
chẳng bằng tiền bạc.
4 Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Xưa kia dân ta
xuống Ê-díp-tô đặng trú ngụ; song người A-si-ri
vô-cớ mà hà hiếp nó.

5 Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ, ta làm gì đây?
Vì dân ta đã vô cớ bị đày đi. Đức Giê-hô-va phán:
Những kẻ cai trị nó cất tiếng van la cả ngày, nói
phạm đến danh ta không thôi.
6 Vậy nên dân ta sẽ biết danh ta; thật, trong
ngày đó, nó sẽ biết rằng chính ta là Đấng phán
rằng: Nầy, ta đây!
7 Những kẻ đem tin tốt, rao sự bình an, đem
tin tốt về phước lành, rao sự cứu chuộc, bảo Si-
ôn rằng: Đức Chúa Trời ngươi trị vì, chân của
những kẻ ấy trên các núi xinh đẹp là dường nào!
8 Tiếng những kẻ canh của ngươi! họ cất
tiếng, cùng nhau hát xướng; vì họ sẽ thấy mắt
đối mắt khi Đức Giê-hô-va trở về Si-ôn.
9 Hỡi những nơi hoang vu của Giê-ru-sa-lem,
hãy trổi giọng hát mừng chung rập. Vì Đức Giê-
hô-va đã yên ủi dân Ngài, đã chuộc lại Giê-ru-
sa-lem.
10 Đức Giê-hô-va đã tỏ trần cánh tay thánh Ngài
trước mắt mọi nước; mọi đầu cùng đất đã thấy
sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời chúng ta!
11 Các ngươi hãy đi, hãy đi, đi ra khỏi đó! Đừng
động đến đồ ô uế, hãy ra khỏi giữa nó. Các
ngươi là kẻ mang khí dụng Đức Giê-hô-va, hãy
làm cho sạch mình!
12 Vả, các ngươi đi ra không cần phải vội vàng,
cũng không cần phải trốn tránh; vì Đức Giê-hô-
va sẽ đi trước mặt các ngươi, và Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên đi sau gìn giữ ngươi.
13 Nầy, tôi tớ ta sẽ làm cách khôn ngoan; sẽ
được tôn lên, dấy lên, và rất cao trọng.
14 Như nhiều kẻ thấy ngươi mà lấy làm lạ (mặt

mày người xài-xể lắm hơn kẻ nào khác, hình
dung xài-xể hơn con trai loài người),
15 thì cũng vậy người sẽ vảy rửa nhiều dân, và
các vua ngậm miệng lại vì người; vì họ sẽ thấy
điều chưa ai nói cho mình, và sẽ hiểu biết điều
mình chưa hề nghe.

53

1 Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và
cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai?
2 Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một
cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng
có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta
thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa
thích được.
3 Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ,
từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh
như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem;
chúng ta cũng chẳng coi người ra gì.
4 Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta,
đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta
lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh
và đập, và làm cho khốn khổ.
5 Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết,
vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa
phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lằn
roi người chúng ta được lành bịnh.
6 Chúng ta thảy đều như chiên đi lạc, ai theo
đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của
hết thảy chúng ta đều chất trên người.

7 Người bị hiếp đáp, nhưng khi chịu sự khốn
khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt
đến hàng làm thịt, như chiên câm ở trước mặt
kẻ hớt lông, người chẳng từng mở miệng.

8 Bởi sự ức hiếp, và xử đoán, nên người đã bị
cất lấy; trong những kẻ đồng thời với người có
ai suy xét rằng người đã bị dứt khỏi đất người
sống, là vì cớ tội lỗi dân ta đáng chịu đánh phạt?

9 Người ta đã đặt mồ người với những kẻ ác,
nhưng khi chết, người được chôn với kẻ giàu;
dầu người chẳng hề làm điều hung dữ và chẳng
có sự dối trá trong miệng.

10 Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn
thương người, và khiến gặp sự đau ốm. Sau
khi đã dâng mạng sống người làm tế chuộc tội,
người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày người
sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay
người được thạnh vượng.

11 Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh
hồn mình, và lấy làm thỏa mãn. Tôi tớ công
bình của ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho
nhiều người được xưng công bình; và người sẽ
gánh lấy tội lỗi họ.

12 Vậy nên ta sẽ chia phần cho người đồng với
người lớn. Người sẽ chia của bắt với những kẻ
mạnh, vì người đã đổ mạng sống mình cho đến
chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội
lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm
tội.

54

1 Hỡi kẻ son sẻ, không sanh đẻ kia, hãy ca hát.
Hỡi ngươi là kẻ chưa biết sự đau đớn sanh nở,
hãy hát xướng reo mừng, vì con cái của vợ bị bỏ
sẽ đông hơn con cái của đàn bà có chồng, Đức
Giê-hô-va phán vậy.
2 Hãy mở rộng nơi trại ngươi, giương màn chỗ
ngươi ở. Chớ để chật hẹp; hãy giăng dây cho
dài, đóng nọc cho chắc!
3 Vì ngươi sẽ lan rộng ra bên hữu và bên tả;
dòng dõi ngươi sẽ được các nước làm cơ nghiệp,
và sẽ làm cho các thành hoang vu đông dân cư.
4 Đừng sợ chi; vì ngươi sẽ chẳng bị hổ thẹn.
Chớ mắc cỡ; vì ngươi chẳng còn xấu hổ nữa.
Ngươi sẽ quên điều sỉ nhục lúc còn thơ ấu, và
đừng nhớ lại sự nhơ nhuốc trong khi mình đang
góa bụa.
5 Vì chồng ngươi tức là Đấng đã tạo thành
ngươi; danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân.
Đấng chuộc ngươi tức là Đấng Thánh của Y-sơ-
ra-ên, sẽ được xưng là Đức Chúa Trời của cả đất.
6 Đức Giê-hô-va đã gọi ngươi, như gọi vợ đã bị
bỏ và phiền rầu trong lòng, như vợ cưới lúc còn
trẻ và đã bị để, Đức Chúa Trời ngươi phán vậy.
7 Ta đã bỏ ngươi trong một lát; nhưng ta sẽ lấy
lòng thương xót cả thể mà thâu ngươi lại.
8 Trong cơn nóng giận, ta ẩn mặt với ngươi một
lúc, nhưng vì lòng nhân từ vô cùng, ta sẽ thương
đến ngươi, Đấng Cứu chuộc ngươi là Đức Giê-hô-
va phán vậy.
9 Điều đó cũng như nước lụt về đời Nô-ê, như

khi ta thề rằng nước lụt của Nô-ê sẽ không
tràn ra trên đất nữa; thì ta cũng thề rằng ta
sẽ không giận ngươi nữa, và cũng không trách
phạt ngươi.
10 Dầu núi dời, dầu đồi chuyển, nhưng lòng
nhân từ ta đối với ngươi chẳng dời khỏi ngươi,
lời giao ước bình an của ta chẳng chuyển, Đức
Giê-hô-va, là Đấng thương xót ngươi, phán vậy.
11 Hỡi ngươi đang cùng khốn, bị bão lung lay,
mất sự yên ủi, nầy, ta sẽ lấy đơn sa lát đá ngươi,
sẽ lập nền ngươi bằng thanh ngọc.
12 Ta sẽ lấy hồng ngọc làm tường xép ngươi,
lấy san hô làm các cửa ngươi, và cả bờ cõi ngươi
đều làm bằng đá quí.
13 Hết thảy con cái ngươi sẽ được Đức Giê-hô-
va dạy dỗ, và sự bình an của con cái ngươi sẽ
lớn.
14 Ngươi sẽ được đứng vững trong sự công
bình, tránh khỏi sự hiếp đáp, vì chẳng sợ chi
hết. Ngươi sẽ xa sự kinh hãi, vì nó chẳng hề
đến gần ngươi.
15 Nầy, nếu người ta lập mưu hại ngươi, ấy
chẳng phải bởi ta. Kẻ nào lập mưu hại ngươi
sẽ vì cớ ngươi mà sa ngã.
16 Nầy, chính ta đã tạo thành người thợ rèn
thổi lửa than, chế ra khí dụng để dùng; và cũng
chính ta đã tạo thành kẻ phá diệt đặng làm sự
phá diệt.
17 Phàm binh khí chế ra nghịch cùng ngươi sẽ
chẳng thạnh lợi, và ngươi sẽ định tội mọi lưỡi
dấy lên để xét đoán ngươi. Đức Giê-hô-va phán:

Aáy là phần cơ nghiệp của các tôi tớ Đức Giê-hô-va, và sự công bình bởi ta ban cho họ.

55

1 Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! Và người nào không có tiền bạc, hãy đến, mua mà ăn! Hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá.

2 Sao các ngươi trả tiền để mua đồ không phải là bánh? Sao các ngươi đem công lao mình đổi lấy vật chẳng làm cho no? Hãy chăm chỉ nghe ta, hãy ăn của ngon, và cho linh hồn các ngươi vui thích trong của béo.

3 Hãy nghiêng tai, và đến cùng ta; hãy nghe ta, thì linh hồn các ngươi được sống. Ta sẽ lập với các ngươi một giao ước đời đời, tức là sự nhân từ chắc thật đã hứa cùng Đa-vít.

4 Nầy, ta đã lập người lên làm chứng kiến cho các nước, làm quan trưởng và quan tướng cho muôn dân.

5 Nầy, ngươi sẽ kêu gọi nước mà ngươi chưa hề biết, và nước chưa hề biết ngươi sẽ chạy đến cùng ngươi, vì cớ Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã làm vinh hiển ngươi.

6 Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được; hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần!

7 Kẻ ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha thứ dồi dào.

8 Đức Giê-hô-va phán: týõÒng ta chãÒng
phaÒi yì týõÒng caìc ngýõi, ðýõÌng lôìi caìc
ngýõi chãÒng phaÒi ðýõÌng lôìi ta.
9 Vì các từng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì
đường lối ta cao hơn đường lối các ngươi, ý
tưởng ta cao hơn ý tưởng các ngươi cũng bấy
nhiêu.
10 Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và
không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm
cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ giao,
có bánh cho kẻ ăn,
11 thì lời nói của ta cũng vậy, đã ra từ miệng ta,
thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm
trọn điều ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai
khiến nó.
12 Vì các ngươi sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi
trong sự bình an. Trước mặt các ngươi, núi và
đồi sẽ trổi tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng
sẽ vỗ tay.
13 Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây
sim sẽ lớn lên thay cho gai gốc; điều đó sẽ làm
cho biết danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời
đời không hề tiệt diệt.

56

1 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Hãy giữ điều
chánh trực, và làm sự công bình; vì sự cứu rỗi
của ta gần đến, sự công bình của ta sắp được
bày tỏ.
2 Phước thay cho người làm điều đó, và con
người cầm vững sự đó, giữ ngày Sa-bát đặng

đừng làm ô uế, cấm tay mình không làm một
điều ác nào!
3 Người dân ngoại liên hiệp cùng Đức Giê-hô-
va chớ nên nói rằng: Đức Giê-hô-va chắc sẽ biệt
ta ra khỏi dân Ngài. Kẻ hoạn cũng chớ nên nói
rằng: Nầy, ta là cây khô.
4 Vì Đức Giê-hô-va phán như vầy: Những kẻ
hoạn hay giữ các ngày Sa-bát ta, lựa điều đẹp
lòng ta, cầm vững lời giao ước ta,
5 thì ta sẽ ban cho họ tại trong nhà ta và trong
tường ta một chỗ, và một danh tốt hơn danh của
con trai con gái; ta lại sẽ ban cho họ một danh
đời đời chẳng hề dứt đi.
6 Các người dân ngoại về cùng Đức Giê-hô-va,
đặng hầu việc Ngài, đặng yêu mến danh Đức
Giê-hô-va, đặng làm tôi tớ Ngài; tức là hết thảy
những kẻ giữ ngày Sa-bát cho khỏi làm ô uế, và
cầm vững lời giao ước ta,
7 thì ta sẽ đem họ lên trên núi thánh ta, làm
cho họ vui mừng trong nhà cầu nguyện ta. Của
lễ thiêu và hi sinh họ dâng trên bàn thờ ta, sẽ
được nhận lấy; vì nhà ta sẽ gọi là nhà cầu nguyện
cho mọi dân tộc.
8 Chúa Giê-hô-va, Đấng nhóm dân tan lạc của
Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Dân nó đã được nhóm
lại rồi, ta sẽ còn nhóm các dân khác lại về cùng
nó.
9 Hỡi loài thú đồng, loài thú rừng, hết thảy hãy
đến mà cắn-nuốt.
10 Những kẻ canh giữ của Y-sơ-ra-ên đều là đui
mù, không biết chi hết. Chúng nó thảy đều là
chó câm, chẳng biết sủa, đều chiêm bao, nằm

sóng sượt, và ham ngủ;
11 lại là chó mê ăn, không biết no. Aáy là
những kẻ chăn chiên chẳng khôn sáng; mọi
người theo đường riêng mình, mỗi người tìm tư
lợi mình, người nào cũng vậy.
12 Nó nói rằng: Hãy đến, ta sẽ lấy rượu, chúng
ta say vì rượu mạnh; ngày mai sẽ cũng như ngày
nay, trọng thể quá bội.

57

1 Người công bình chết, chẳng ai để ý đến;
người nhân đức bị cất đi, chẳng ai suy nghĩ rằng
người công bình bị cất đi khỏi tai vạ hầu đến.
2 Người vào trong sự bình an. Mỗi người đi
trong đường ngay thẳng, thì được an nghỉ nơi
giường mình.
3 Nhưng các ngươi, là con trai của bà bóng,
dòng dõi của kẻ gian dâm và người đĩ thõa kia,
hãy lại gần đây!
4 Các ngươi nhạo cười ai? Các ngươi há miệng
rộng và le lưỡi nghịch cùng ai? Các ngươi há
chẳng phải con cái bội nghịch, dòng dõi nói dối
sao?
5 Các ngươi hành dâm với nhau trong cây dẽ,
dưới cây rậm, giết con cái nơi trũng, dưới lỗ nẻ
vầng đá!
6 Những đá bóng láng nơi khe suối, tức là phần
riêng ngươi; thật, đó là phần ngươi; nên ngươi
làm lễ quán và dâng của lễ chay cho những đá
đó! Ta há chẳng giận về những sự đó sao?

7 Ngươi đặt giường trên núi rất cao, và lên đó
đặng dâng của lễ.
8 Ngươi đặt dấu ghi đằng sau cửa và sau các
trụ cửa; vì ngươi đã trần mình cho kẻ khác và leo
lên; ngươi đã làm rộng giường mình và lập giao
ước với chúng nó. Ngươi lại ngó xem giường
chúng nó và ưa thích!
9 Ngươi đã đem dầu và gia thêm hương liệu
dân cho vua kia; đã sai sứ giả mình đi phương
xa; đã hạ mình xuống đến âm phủ!
10 Ngươi đã mệt nhọc vì đường dài; mà chưa
từng nói rằng: Aáy là vô ích! Ngươi đã thấy sức
lực mình được phấn chấn, cho nên ngươi chẳng
mòn mỏi.
11 Vậy thì ngươi kiêng ai? ngươi sợ ai, nên mới
nói dối, nên nới không nhớ đến ta, và không lo
đến sự đó? Có phải tại lâu nay ta làm thinh mãi,
nên ngươi không kính sợ ta chăng?
12 Nầy, chính ta sẽ rao sự công bình ngươi, mọi
việc ngươi làm đều là không ích cho ngươi.
13 Khi ngươi sẽ kêu, hết thảy các thần mà ngươi
đã nhóm họp hãy giải cứu ngươi! Gió sẽ đùa
các thần ấy đi, một cái thở là làm mất hết thảy.
Nhưng kẻ nào ẩn náu nơi ta, sẽ hưởng đất nầy,
và được hòn núi thánh của ta làm cơ nghiệp.
14 Người sẽ nói rằng: Hãy đắp đường, hãy đắp
đường! hãy ban cho bằng! hãy cất lấy sự ngăn
trở khỏi đường dân ta!
15 Đấng cao cả, ở nơi đời đời vô cùng, danh
Ngài là Thánh, có phán như vầy: Ta ngự trong
nơi cao và thánh, với người có lòng ăn năn đau

đớn và khiêm nhường, đặng làm tươi tỉnh thần
linh của những kẻ khiêm nhường, và làm tươi
tỉnh lòng người ăn năn đau đớn.
16 Ta chẳng muốn cãi lẽ đời đời, cũng chẳng
tức giận mãi mãi; vì thần linh sẽ mòn mỏi trước
mặt ta, và các linh hồn mà ta đã dựng nên cũng
vậy.
17 Aáy là vì tội tham lam của nó mà ta giận, và
đánh nó. Trong cơn giận, ta đã ẩn mặt ta với nó;
nhưng nó cứ trở lui đi, theo con đường của lòng
mình.
18 Ta đã xem thấy đường lối nó, ta sẽ chữa lành
cho; sẽ dắt đưa và thưởng cho nó sự yên ủi, cùng
cho những kẻ lo buồn với nó.
19 Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta dựng nên trái
của môi miếng: bình an, bình an cho kẻ ở xa
cùng cho kẻ ở gần; ta sẽ chữa lành kẻ ấy.
20 Song những kẻ ác giống như biển đang
động, không yên lặng được, thì nước nó chảy
ra bùn lầy.
21 Đức Chúa Trời ta đã phán: Những kẻ gian
ác chẳng hưởng sự bình an.

58

1 Hãy kêu to lên, đừng dứt; hãy cất tiếng lên
như cái loa; rao bảo tội lỗi dân ta cho nó, và rao
bảo sự gian ác nhà Gia-cốp cho nhà ấy!
2 Ngày ngày họ tìm kiếm ta và muốn biết
đường lối ta; như dân đã theo sự công bình
và chưa từng bỏ luật pháp của Đức Chúa Trời
mình! Họ cầu hỏi ta sự đoán xét công bình; và
vui lòng gần gũi Đức Chúa Trời,

3 mà rằng: Sao chúng tôi kiêng ăn mà Chúa
chẳng đoái xem? sao chúng tôi chịu dằn lòng
mà Chúa chẳng biết đến? Nầy, trong ngày các
ngươi kiêng ăn, cũng cứ tìm sự đẹp ý mình, và
làm khổ cho kẻ làm thuê.
4 Thật, các ngươi kiêng ăn để tìm sự cãi cọ
tranh cạnh, đến nỗi nắm tay đánh nhau cộc cằn;
các ngươi kiêng ăn trong ngày như vậy, thì tiếng
các ngươi chẳng được nghe thấu nơi cao.
5 Đó há phải là sự kiêng ăn mà ta chọn lựa, há
phải là ngày người ta dằn lòng mình đâu? Cúi
đầu như cây sậy, nằm trên bao gai và trên tro,
đó há phải điều ngươi gọi là kiêng ăn, là ngày
đẹp lòng Đức Giê-hô-va sao?
6 Sự kiêng ăn mà ta chọn lựa, há chẳng phải
là bẻ những xiềng hung ác, mở những trói của
ách, thả cho kẻ bị ức hiếp được tự do, bẻ gãy
mọi ách, hay sao?
7 Há chẳng phải là chia bánh cho kẻ đói, đem
những kẻ nghèo khổ đã bị đuổi đi về nhà mình,
khi thấy kẻ trần truồng thì mặc cho, và chớ hề
trớ trinh những kẻ cốt nhục mình, hay sao?
8 Bấy giờ sự sáng ngươi sẽ hừng lên như sự
sáng ban mai, ngươi sẽ được chữa lành lập tức;
sự công bình ngươi đi trước mặt ngươi, sự vinh
hiển của Đức Giê-hô-va sẽ gìn giữ sau ngươi.
9 Bấy giờ ngươi cầu, Đức Giê-hô-va sẽ ứng;
ngươi kêu, Ngài sẽ phán rằng: Có ta đây! Nếu
ngươi cất-bỏ cái ách khỏi giữa ngươi, không chỉ
tay và không nói bậy;
10 nếu ngươi mở lòng cho kẻ đói, và làm no kẻ

khốn khổ, thì sự sáng ngươi sẽ sáng ra trong tối
tăm, và sự tối tăm ngươi sẽ như ban trưa.
11 Đức Giê-hô-va sẽ cứ dắt đưa ngươi; làm cho
ngươi no lòng giữa nơi khô hạn lớn; làm cho
cứng mạnh các xương ngươi, ngươi sẽ như vườn
năng tưới, như nước suối chẳng hề khô vậy.
12 Những kẻ ra từ ngươi sẽ dựng lại nơi đổ nát
ngày xưa; ngươi sẽ lập lại các nền của nhiều đời
trước. Người ta sẽ xưng ngươi là Kẻ tu bổ sự hư
hoại, và là Kẻ sửa đường lại cho người ở.
13 Nếu ngươi ngừa giữ chân mình trong ngày
Sa-bát, không làm vừa ý mình trong ngày thánh
của ta; nếu ngươi xưng ngày Sa-bát là ngày vui
thích, coi ngày thánh của Đức Giê-hô-va là đáng
kính; nếu ngươi tôn trọng ngày đó, không đi
đường riêng mình, không theo ý riêng mình, và
không nói lời riêng mình,
14 bấy giờ ngươi sẽ lấy Đức Giê-hô-va làm vui
thích, ta sẽ làm cho ngươi cỡi lên các nơi cao
trên đất, và lấy sản nghiệp của Gia-cốp, tổ phụ
ngươi, mà nuôi ngươi; vì miệng Đức Giê-hô-va
đã phán vậy.

59

1 Nầy, tay Đức Giê-hô-va chẳng trở nên ngắn
mà không cứu được; tai Ngài cũng chẳng nặng
nề mà không nghe được đâu.
2 Nhưng ấy là sự gian ác các ngươi làm xa cách
mình với Đức Chúa Trời; và tội lỗi các ngươi đã
che khuất mặt Ngài khỏi các ngươi, đến nỗi Ngài
không nghe các ngươi nữa.

3 Vì tay các ngươi đã ô uế bởi máu, ngón tay
các ngươi đã ô uế bởi tội ác; môi các ngươi nói
dối, lưỡi các ngươi lằm bằm sự xấu xa.
4 Trong các ngươi chẳng có ai lấy lẽ công bình
mà kêu rêu; chẳng có ai lấy điều chân thật mà
đối nại. Hết thảy đều cậy sự hư không, nói lời
dối trá, cưu mang điều ác và đẻ ra tội trọng.
5 Họ ấp trứng hổ mang và dệt màng nhện; ai
ăn những trứng đó sẽ chết và nếu một cái trứng
giập ra, sẽ nở thành rắn lục.
6 Những màng họ không dùng làm áo được,
không thể mặc được hàng họ đã dệt ra; công
việc họ là công việc đáng tội, tay họ làm những
việc hung tàn.
7 Chân họ chạy đến điều ác, nôn nả làm đổ
máu vô tội; tư tưởng họ là tư tưởng gian tà, sự
phá hại diệt vong là ở trên đường lối họ.
8 Họ không biết đường bình an, trong đường
họ đi không có sự công nghĩa. Họ tự làm những
lối quanh queo: ai đi trong đó thì chẳng biết sự
bình an!
9 Vậy nên sự công bình đã cách xa chúng ta,
sự nhân nghĩa cũng không theo kịp chúng ta.
Chúng ta trông mong sự sáng, mà sự tối tăm
đây nầy, trông mong sự sáng láng, mà đi trong
u ám.
10 Chúng ta đi dọc theo tường như người mù;
rờ rẫm như người không có mắt; đúng trưa mà
vấp chân như chạng vạng; giữa những kẻ mạnh
mẽ mà mình như người chết.
11 Chúng ta cứ rên siếc như con gấu, và rầm
rì như chim bò câu; trông sự công bình, mà nó

không đến, đợi sự cứu rỗi, mà nó cách xa!
12 Phải, sự phạm phép chúng tôi đã thêm nhiều
trước mặt Ngài, tội lỗi chúng tôi làm chứng
nghịch cùng chúng tôi. Vì sự phạm phép chúng
tôi ở cùng chúng tôi, và chúng tôi biết sự gian
ác mình.
13 Chúng tôi đã bạn nghịch, chối Đức Giê-hô-
va, và trở lòng chẳng theo Đức Chúa Trời mình.
Chúng tôi nói sự bạo ngược và phản loạn, cưu
mang những lời giả dối trong lòng và nói ra!
14 Cho nên sự công bình trở lui lại, sự nhân
nghĩa đứng xa; vì lẽ thật vấp ngã giữa đường
phố, và sự ngay thẳng chẳng được vào.
15 Lẽ thật đã không còn, ai lánh điều dữ thì
phải cướp bắt. Đức Giê-hô-va thấy không có sự
công bình thì chẳng đẹp lòng,
16 thấy không có người, chẳng ai cầu thay, thì
lấy làm lạ lùng. Ngài bèn dùng chính cánh tay
mình đem sự cứu rỗi đến; lấy sự công bình mình
mà nâng đỡ.
17 Ngài mặc sự công bình làm giáp, đội sự cứu
rỗi trên đầu làm mão trụ; lấy sự báo thù làm áo
mà bận, lấy sự sốt sắng làm áo tơi mà choàng
mình.
18 Ngài báo trả cho người ta tùy việc họ làm:
sự thạnh nộ cho kẻ đối địch Ngài, sự báo oán cho
kẻ thù nghịch; Ngài sẽ báo trả các cù lao.
19 Người ta sẽ kính sợ danh Đức Giê-hô-va từ
phương tây, và sự vinh hiển Ngài từ phương mặt
trời mọc lên; vì Ngài sẽ đến như sông tràn dẫy
bởi hơi Đức Giê-hô-va thổi giục.

20 Đấng Cứu chuộc sẽ đến Si-ôn, đến cùng
những kẻ thuộc về Gia-cốp, là kẻ bỏ tội lỗi, Đức
Giê-hô-va phán vậy.
21 Đức Giê-hô-va phán: Về phần ta, nầy là giao
ước ta đã lập với họ. Thần ta ở trên ngươi, cả đến
những lời ta đã đặt nơi miệng ngươi, sẽ chẳng
lìa khỏi miệng ngươi, miệng dòng dõi ngươi, và
miệng dòng dõi của dòng dõi ngươi, từ bây giờ
cho đến đời đời! Đức Giê-hô-va phán vậy.

60

1 Hãy dấy lên, và sáng lòe ra! Vì sự sáng ngươi
đã đến, và vinh quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên
trên ngươi.
2 Nầy, sự tối tăm vây phủ đất, sự u ám bao bọc
các dân; song Đức Giê-hô-va dấy lên trên ngươi,
vinh quang Ngài tỏ rạng trên ngươi.
3 Các dân tộc sẽ đến nơi sự sáng ngươi, các vua
sẽ đến nơi sự chói sáng đã mọc lên trên ngươi.
4 Hãy ngước mắt lên xung quanh ngươi, và
nhìn xem: họ nhóm lại hết thảy, và đến cùng
ngươi. Con trai ngươi đến từ xa, con gái ngươi
sẽ được bồng ẵm trong cánh tay.
5 Bấy giờ ngươi sẽ thấy và được chói sáng, lòng
ngươi vừa rung động vừa nở nang; vì sự dư dật
dưới biển sẽ trở đến cùng ngươi, sự giàu có các
nước sẽ đến với ngươi.
6 Muôn vàn lạc đà sẽ che khắp xứ ngươi, cả
đến lạc đà một gu ở Ma-đi-an và Ê-pha cũng vậy.
Nầy, hết thảy những người Sê-ba đem vàng và

nhũ hương đến, và rao truyền lời ngợi khen Đức
Giê-hô-va.
7 Hết thảy bầy súc vật của Kê-đa sẽ nhóm lại
nơi ngươi, những chiên đực xứ Nê-ba-giốt sẽ
làm của ngươi dùng, dâng lên bàn thờ ta làm
một của lễ đẹp ý, nên ta sẽ làm sáng nhà của sự
vinh hiển ta.
8 Những kẻ bay như mây, giống chim bò câu
về cửa sổ mình, đó là ai?
9 Các cù lao chắc sẽ trông đợi ta, các tàu bè
của Ta-rê-si trước nhất đem con trai ngươi từ xa
về, cùng với bạc vàng của họ, vì danh của Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi, và vì Đấng Thánh
của Y-sơ-ra-ên, bởi Ngài đã làm vinh hiển ngươi.
10 Các người dân ngoại sẽ sửa xây thành ngươi,
các vua họ sẽ hầu việc ngươi; vì khi ta giận,
có đánh ngươi, nhưng nay ta ra ơn thương xót
ngươi.
11 Các cửa ngươi sẽ mở luôn, ngày đêm đều
không đóng, hầu cho người ta đem của báu các
nước đến cho ngươi, và dẫn các vua đến làm
phu tù.
12 Vì dân và nước nào chẳng thần phục ngươi
thì sẽ bị diệt vong. Những nước đó sẽ bị hoang
vu cả.
13 Những cây tùng, cây sam, cây hoàng dương
vốn là sự vinh hiển của Li-ban, sẽ cùng nhau bị
đem đến cho ngươi để trang hoàng nơi thánh ta.
Ta sẽ làm cho chỗ ta đặt chân được vinh hiển.
14 Các con trai của những kẻ ức hiếp ngươi sẽ
cúi đầu đến cùng ngươi; mọi kẻ vốn khinh dể
ngươi sẽ quì lạy nơi bàn chân ngươi. Ngươi sẽ

được xưng là Thành của Đức Giê-hô-va, là Si-ôn
của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên.
15 Xưa kia ngươi đã bị bỏ, bị ghét, đến nỗi
không ai đi qua giữa ngươi, ta sẽ làm cho ngươi
nên cao trọng đời đời, nên sự vui mừng của
nhiều đời.
16 Ngươi sẽ hút sữa của các nước; bú vú của
các vua; ngươi sẽ biết ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng
Cứu ngươi, Đấng Chuộc ngươi, và là Đấng Toàn
năng của Gia-cốp.
17 Ta sẽ ban vàng thay cho đồng, ban bạc thay
cho sắt, ban đồng tay cho gỗ, ban sắt thay cho
đá. Ta sẽ khiến sự bình an làm quan cai trị
ngươi, và sự công bình làm quan xử đoán ngươi.
18 Trong xứ ngươi sẽ chẳng nghe nói về sự
hung dữ nữa, trong bờ cõi ngươi cũng không
có sự hoang vu và phá hủy nữa; nhưng ngươi sẽ
gọi tường mình là "Cứu-rỗi," cửa mình là "Ngợi
khen."
19 Ngươi sẽ chẳng nhờ mặt trời soi sáng ban
ngày nữa, và cũng chẳng còn nhờ mặt trăng
chiếu sáng ban đêm; nhưng Đức Giê-hô-va sẽ
làm sự sáng đời đời cho ngươi, Đức Chúa Trời
ngươi sẽ làm vinh quang cho ngươi.
20 Mặt trời của ngươi không lặn nữa; mặt
trăng chẳng còn khuyết, vì Đức Giê-hô-va sẽ là
sự sáng đời đời cho ngươi, những ngày sầu thảm
của ngươi đã hết rồi.
21 Còn dân ngươi, hết thảy sẽ là công bình. Họ
sẽ hưởng được xứ nầy đời đời; ấy là nhánh ta đã
trồng, việc tay ta làm để ta được vinh hiển.

22 Kẻ rất nhỏ trong vòng họ sẽ nên một ngàn,
còn kẻ rất hèn yếu sẽ trở nên một dân mạnh. Ta,
Đức Giê-hô-va, sẽ nôn nả làm điều ấy trong kỳ
nó!

61

1 Thần của Chúa Giê-hô-va ngự trên ta; vì Đức
Giê-hô-va đã xức dầu cho ta, đặng giảng tin lành
cho kẻ khiêm nhường. Ngài đã sai ta đến đặng
rịt những kẻ vỡ lòng, đặng rao cho kẻ phu tù
được tự do, kẻ bị cầm tù được ra khỏi ngục;
2 đặng rao năm ban ơn của Đức Giê-hô-va, và
ngày báo thù của Đức Chúa Trời chúng ta; đặng
yên ủi mọi kẻ buồn rầu;
3 đặng ban mão hoa cho kẻ buồn rầu ở Si-
ôn thay vì tro bụi, ban dầu vui mừng thay vì
tang chế, ban áo ngợi khen thay vì lòng nặng
nề; hầu cho những kẻ ấy được xưng là cây của
sự công bình, là cây Đức Giê-hô-va đã trồng để
được vinh hiển.
4 Họ sẽ xây lại các nơi hoang vu ngày xưa,
dựng lại các nơi hủy hoại lúc trước, lập lại thành
bị hủy phá, là những nơi đổ nát lâu đời.
5 Những người khách lạ sẽ đứng đặng chăn
bầy chiên các ngươi, những người ngoại quốc sẽ
làm kẻ cày ruộng và trồng nho của các ngươi;
6 nhưng các ngươi thì sẽ được gọi là thầy tế lễ
của Đức Giê-hô-va; sẽ được xưng là chức dịch
của Đức Chúa Trời chúng ta; sẽ ăn của báu các
nước, và lấy sự vinh hoa của họ mà khoe mình.

7 Các ngươi sẽ được gấp hai để thay vì sự xấu
hổ; chúng nó sẽ vui vẻ về phận mình để thay sự
nhuốc nhơ. Vậy nên chúng nó sẽ có sản nghiệp
bội phần trong xứ mình, và được sự vui mừng
đời đời.
8 Vì ta, Đức Giê-hô-va, ưa sự chánh trực, ghét
sự trộm cướp và sự bất nghĩa. Ta sẽ lấy điều
thành tín báo trả lại, và lập giao ước với chúng
nó đời đời.
9 Dòng-dõi chúng nó sẽ nổi tiếng trong các
nước, con cháu sẽ nổi tiếng trong các dân; phàm
ai thấy sẽ nhận là một dòng dõi mà Đức Giê-hô-
va đã ban phước.
10 Ta sẽ rất vui vẻ trong Đức Giê-hô-va, linh
hồn ta mừng rỡ trong Đức Chúa Trời ta; vì Ngài
đã mặc áo cứu rỗi cho ta; khoác áo choàng công
bình cho ta, như chàng rể mới diện mão hoa trên
đầu mình, như cô dâu mới dồi mình bằng châu
báu.
11 Vả, như đất làm cho cây mọc lên, vườn làm
cho hột giống nứt lên thể nào, thì Chúa Giê-hô-
va cũng sẽ làm cho sự công bình và sự khen ngợi
nứt ra trước mặt mọi dân tộc thể ấy.

62

1 Ta vì cớ Si-ôn sẽ chẳng làm thinh, vì cớ Giê-
ru-sa-lem sẽ chẳng an nghỉ, cho đến chừng nào
sự công bình nó rực rỡ như sự sáng, và sự cứu
rỗi nó chói lòa như ngọn đèn.
2 Bấy giờ các nước sẽ thấy sự công bình ngươi,
các vua sẽ thấy sự vinh hiển ngươi, ngươi sẽ

được xưng bằng tên mới mà miệng Đức Giê-hô-
va đặt cho.
3 Ngươi sẽ làm mão triều thiên đẹp đẽ trong
tay Đức Giê-hô-va, làm mão miện vua trong tay
Đức Chúa Trời ngươi.
4 Người ta sẽ chẳng gọi ngươi là Kẻ bị bỏ nữa,
chẳng gọi đất ngươi là Đất hoang vu nữa; nhưng
sẽ gọi ngươi là Kẻ mà ta ưa thích; và đất ngươi
sẽ được xưng là Kẻ có chồng; vì Đức Giê-hô-va
sẽ ưa thích ngươi, và đất ngươi sẽ có chồng.
5 Như người trai tráng cưới người nữ đồng
trinh, thì các con trai ngươi cũng sẽ cưới ngươi;
chàng rể mới vui mừng vì vợ mới mình, Đức
Chúa Trời ngươi cũng vui mừng vì ngươi.
6 Hỡi Giê-ru-sa-lem, ta đã đặt các vọng canh
trên thành ngươi; cả ngày và đêm chúng nó
chẳng hề im lặng. Hỡi các ngươi là kẻ nhắc nhở
Đức Giê-hô-va, chớ có nghỉ ngơi chút nào.
7 Đừng để Ngài an nghỉ cho đến chừng nào
đã lập lại Giê-ru-sa-lem và dùng nó làm sự ngợi
khen trong cả đất!
8 Đức Giê-hô-va đã chỉ tay hữu mình và cánh
tay quyền năng mình mà thề rằng: Ta chắc sẽ
chẳng ban lúa mì ngươi cho kẻ thù ngươi ăn nữa,
những người dân ngoại sẽ chẳng còn uống rượu
nho mới ngươi mà ngươi đã khó nhọc làm ra.
9 Song những kẻ có gặt sẽ ăn hoa lợi mình, và
khen ngợi Đức Giê-hô-va; những kẻ có hái nho sẽ
uống rượu mình trong hành lang của nơi thánh
ta.
10 Hãy đi qua, bởi cửa thành đi qua; hãy ban

bằng đường của dân; hãy đắp đường, hãy đắp
đường cái; bỏ hết đá; dựng một cờ xí cho các
dân tộc.
11 Nầy, Đức Giê-hô-va đã rao truyền ra đến đầu
cùng đất rằng: Hãy bảo con gái Si-ôn rằng: Nầy,
sự cứu rỗi ngươi đến! Phần thưởng đi theo Ngài,
và sự thưởng đi trước Ngài.
12 Người ta sẽ gọi chúng nó là Dân thánh, tức
những Kẻ được chuộc của Đức Giê-hô-va; còn
ngươi, sẽ được xưng là Thành hay tìm đến, tức
Thành không bị bỏ.

63

1 Đấng từ Ê-đôm đến, từ Bốt-ra tới, mặc áo
nhuộm, bận đồ hoa mĩ, cậy sức mạnh cả thể,
kéo bộ cách oai nghiêm, là ai? Aáy, chính ta, là
Đấng dùng sự công bình mà nói, và có quyền
lớn để cứu rỗi!
2 Aùo ngươi có màu đỏ, áo xống của ngươi như
của người đạp bàn ép rượu là vì sao?
3 Chỉ một mình ta đạp bàn ép rượu, trong vòng
các dân chẳng từng có ai với ta. Trong cơn giận
ta đã đạp lên; đang khi thạnh nộ ta đã nghiền
nát ra: máu tươi họ đã vảy ra trên áo ta, áo xống
ta đã vấy hết.
4 Vì ta đã định ngày báo thù trong lòng ta, và
năm cứu chuộc của ta đã đến.
5 Ta đã xem, chẳng có ai đến giúp ta; ta lấy
làm lạ vì chẳng có ai nâng đỡ ta! Cánh tay ta
bèn cứu ta, sự thạnh nộ ta bèn nâng đỡ ta.

6 Ta đã giày đạp các dân trong cơn giận; đã
khiến chúng nó say vì sự thạnh nộ ta, và đã đổ
máu tươi chúng nó ra trên đất.
7 Ta sẽ nói đến những sự nhân từ của Đức Giê-
hô-va, và sự ngợi khen Đức Giê-hô-va, y theo mọi
sự Đức Giê-hô-va đã ban cho chúng ta, và thuật
lại phước lớn Ngài đã ban cho nhà Y-sơ-ra-ên, y
theo những sự thương xót và sự nhân từ vô số
của Ngài.
8 Vì Ngài có phán: Thật, chúng nó là dân ta,
tức con cái sẽ chẳng làm dối; vậy Ngài đã làm
Đấng Cứu họ.
9 Hễ khi dân Ngài bị khốn khổ, chính Ngài cũng
khốn khổ, và thiên sứ trước mặt Ngài đã cứu họ
rồi. Chính Ngài đã lấy lòng yêu đang thương
xót mà chuộc họ. Ngài đã ẵm bồng, và mang họ
trong các ngày thuở xưa.
10 Song họ đã bội nghịch, đã làm cho Thần
thánh Ngài buồn rầu, Ngài bèn trở làm cừu thù
với họ, và chính mình Ngài chinh chiến cùng họ.
11 Bấy giờ dân nhớ lại ngày xưa, về Môi-se và
dân sự người, mà nói rằng: Nào Đấng đã làm
cho dân và người chăn bầy vật mình ra khỏi biển
ở đâu? Nào Đấng đã đặt Thần thánh mình giữa
dân sự ở đâu?
12 là Đấng lấy cánh tay vinh hiển đi bên tay
hữu Môi-se; là Đấng đã rẽ nước ra trước mặt
họ, đặng rạng danh vô cùng;
13 là Đấng đã dắt dân qua trên sóng đào, như
ngựa chạy đồng bằng, và không sẩy bước.
14 Thần của Đức Giê-hô-va đã khiến dân sự yên

nghỉ, như bầy vật xuống nơi trũng. Cũng vậy,
Ngài đã dắt dân mình đi đường, để cho rạng
danh vinh hiển mình.
15 Xin Chúa từ trên trời ngó xuống, từ chỗ ở
thánh và vinh hiển của Ngài mà nhìn xem! Chớ
nào lòng nóng nảy và công việc lớn Ngài ở đâu?
Lòng ước ao sốt sắng và sự thương xót của Ngài
bị ngăn trở đến cùng tôi.
16 Thật Ngài là Cha chúng tôi, dầu Aùp-ra-ham
chẳng biết chúng tôi, Y-sơ-ra-ên cũng chẳng
nhận chúng tôi; hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài là Cha
chúng tôi, danh Ngài là Đấng Cứu chuộc chúng
tôi từ trước đời đời.
17 Hỡi Đức Giê-hô-va, sao để chúng tôi lầm lạc
xa đường Ngài? sao để lòng chúng tôi cứng cỏi
đến nỗi chẳng kính sợ Ngài? Xin hãy vì cớ các
tôi tớ Ngài và các chi phái của cơ nghiệp Ngài
mà trở lại!
18 Dân thánh của Ngài được xứ nầy làm kỷ vật
chưa bao lâu; mà kẻ thù chúng tôi đã giày đạp
nơi thánh của Ngài.
19 Từ lâu nay chúng tôi đã như một dân không
hề được Ngài cai trị, và không còn đội danh Ngài
nữa.

64

1 ôi! ước gì Ngài xé rách các từng trời, Ngài
ngự xuống và làm rúng động các núi trước mặt
Ngài,
2 như lửa đốt củi khô, như lửa làm sôi nước,
hầu cho kẻ thù nghịch biết danh Ngài, các dân
tộc run rẩy trước mặt Ngài.

3 Khi Ngài đã làm những sự đáng sợ mà chúng
tôi không trông mong, thì Ngài ngự xuống, và
các núi đều rúng động trước mặt Ngài.
4 Từ xưa người ta chưa hề biết, tai chưa hề
nghe, mắt chưa hề thấy ngoài Ngài có Đức Chúa
Trời nào khác, hay vì kẻ trông đợi mình mà làm
những sự thể ấy.
5 Ngài đã đón rước kẻ vui lòng làm sự công
bình, kẻ đi trong đường lối Ngài và nhớ đến
Ngài. Nầy, Ngài đã nổi giận vì chúng tôi phạm
tội; đã lâu như vậy, thì còn được cứu sao?
6 Chúng tôi hết thảy đã trở nên như vật ô uế,
mọi việc công bình của chúng tôi như áo nhớp;
chúng tôi thảy đều héo như lá, và tội ác chúng
tôi như gió đùa mình đi.
7 Chẳng có ai kêu cầu danh Ngài, hay là gắng
sức đặng cầm lấy Ngài; vì Ngài đã ẩn mặt khỏi
chúng tôi, để chúng tôi bị tiêu mất bởi tội ác
mình.
8 Hỡi Đức Giê-hô-va, dầu vậy, bây giờ Ngài là
Cha chúng tôi! Chúng tôi là đất sét, Ngài là thợ
gốm chúng tôi; chúng tôi thảy là việc của tay
Ngài.
9 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin Ngài chớ quá giận,
đừng luôn luôn nhớ đến tội ác chúng tôi! Nầy,
chúng tôi xin Ngài hãy đoái xem, chúng tôi đều
là dân Ngài!
10 Các thành thánh của Ngài đã nên đồng
vắng; Si-ôn đã trở nên đồng vắng, Giê-ru-sa-lem
đã trở nên hoang vu.
11 Nhà thánh và đẹp đẽ của chúng tôi, tức là

nơi tổ phụ chúng tôi ngợi khen Ngài, thì đã bị
lửa đốt cháy rồi; mọi nơi vui vẻ của chúng tôi
đều đã bị hủy hoại.
12 Hỡi Đức Giê-hô-va, đã đến nỗi nầy, Ngài còn
nín nhịn được sao? Có lẽ nào Ngài cứ làm thinh,
khiến chúng tôi chịu khổ không ngần.

65

1 Những kẻ vốn chẳng cầu hỏi ta thì đã hỏi
thăm ta; những kẻ vốn chẳng tìm ta thì đã gặp
được ta. Ta đã phán cùng một dân chưa kêu cầu
danh ta, mà rằng: Ta đây, ta đây!
2 Ta đã giang tay ra trọn ngày hướng về một
dân bội nghịch, là những kẻ đi trong đường
không tốt, theo ý riêng mình,
3 là một dân kia hằng chọc giận ta trước mặt
ta, tế trong vườn, đốt hương trên đống gạch,
4 ngồi trong mồ mả, trọ trong nơi kín, ăn thịt
heo, đựng nước của vật gớm ghiếc trong khí
mạnh nó,
5 và dám nói rằng: Hãy đứng riêng ra, đừng
lại gần ta, vì ta thánh sạch hơn ngươi! Bọn đó là
khói nơi lỗ mũi ta, như lửa cháy cả ngày.
6 Nầy, đã ghi chép trước mặt ta rằng ta sẽ
không làm thinh đâu, song ta sẽ báo trả, thật
ta sẽ báo trả vào ngực nó,
7 tức là tội ác các ngươi, luôn với tội ác tổ phụ
các ngươi, là những kẻ đã đốt hương trên các
núi, và nói phạm đến ta trên các gò: nên ta sẽ
đo lường việc trước chúng nó vào ngực chúng
nó. Đức Giê-hô-va phán vậy.

8 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Khi người ta
thấy rượu mới trong chùm nho, thì rằng: Đừng
làm hư đi, vì trong trái đó có phước lành; ta cũng
sẽ làm như vậy vì cớ các tôi tớ ta, hầu cho ta
không hủy diệt cả.
9 Ta sẽ khiến một dòng dõi ra từ Gia-cốp, và
một kẻ kế tự các núi ta ra từ Giu-đa; những kẻ
lựa chọn của ta sẽ được xứ nầy làm kỷ vật, tôi
tớ ta sẽ ở đó.
10 Trong dân ta, những kẻ nào đã tìm kiếm ta,
sẽ được đồng Sa-rôn dùng làm chỗ chăn chiên,
nơi trũng A-cô dùng làm đồng cỏ thả bò.
11 Còn như các ngươi, là kẻ đã bỏ Đức Giê-hô-
va, đã quên núi thánh ta, đã đặt một bàn cho
Gát, và rót chén đầy kính Mê-ni,
12 nên ta định cho các ngươi phải gươm dao,
các ngươi thảy đều cúi xuống và bị giết; vì ta
đã kêu, các ngươi không đáp lại; ta đã nói, các
ngươi không lắng nghe, nhưng các ngươi đã làm
điều ta ghét, và đã chọn điều ta chẳng đẹp lòng.
13 Vậy nên Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Nầy,
các tôi tớ ta sẽ ăn, còn các ngươi thì đói; nầy,
tôi tớ ta sẽ uống, còn các ngươi thì khát; nầy, tôi
tớ ta sẽ được vui vẻ, còn các ngươi thì bị nhuốc
nhơ;
14 nầy, tôi tớ ta sẽ hát mừng vì lòng đầy vui
vẻ, còn các ngươi thì khóc lóc vì lòng buồn bực,
kêu than vì tâm thần phiền não.
15 Danh các ngươi sẽ còn lại làm tiếng rủa sả
cho những kẻ lựa chọn của ta; Chúa Giê-hô-va
sẽ giết ngươi; nhưng Ngài sẽ lấy danh khác đặt

cho các tôi tớ mình.
16 Vì vậy, phàm ai ở trên đất chúc phước
cho mình thì sẽ cầu phước lành nơi danh Đức
Chúa Trời chân thật; còn ai ở trên đất mà thề
nguyền, thì sẽ chỉ Đức Chúa Trời chân thật mà
thề nguyền; vì những sự khốn nạn trước đã quên
hết, và đã khuất khỏi mặt ta.
17 Ta sẽ dựng trời mới đất mới; những việc
trước sẽ chẳng nhớ nữa, chẳng còn nhắc đến
nữa.
18 Thà các ngươi hãy mừng rỡ và vui vẻ đời đời
trong sự ta dựng nên. Thật, ta dựng nên Giê-ru-
sa-lem cho sự vui, và dân nó cho sự mừng rỡ.
19 Ta sẽ vui vì Giê-ru-sa-lem, ta sẽ mừng vì dân
ta; tại đó sẽ chẳng còn nghe tiếng khóc lóc kêu
la nữa.
20 Tại đó sẽ không có trẻ con chết non, cũng
chẳng có ông già nào chẳng trọn đời mình; vì
chết lúc trăm tuổi, còn là chết trẻ, và kẻ có tội
lúc trăm tuổi, ấy là bị rủa sả.
21 Dân ta sẽ xây nhà và ở, trồng vườn nho và
ăn trái.
22 Họ chẳng xây nhà cho người khác ở, chẳng
trồng vườn nho cho người khác ăn; vì tuổi dân
ta sẽ như tuổi cây, những kẻ lựa chọn của ta sẽ
hằng hưởng công việc tay mình làm.
23 Họ sẽ không nhọc mình vô ích nữa, không
kẻ con ra để gặp sự họa, vì họ là dòng dõi của
kẻ được ban phước bởi Đức Giê-hô-va, con cháu
họ cùng với họ nữa.
24 Ta sẽ nhậm lời họ trước khi kêu cầu ta; họ
còn nói, ta đã nghe rồi.

25 Muông sói với chiên con sẽ ăn chung, sư tử
ăn rơm như bò, rắn ăn bụi đất. Sẽ chẳng có ai
làm tổn hại hay là hủy phá trong khắp núi thánh
ta, Đức Giê-hô-va đã phán vậy.

66

1 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Trời là ngai ta,
đất là bệ chân ta. Các ngươi sẽ xây nhà thể nào
cho ta? Các ngươi sẽ lấy nơi nào làm chỗ nghỉ
ngơi cho ta?
2 Đức Giê-hô-va phán: Mọi sự nầy đều bởi tay
ta làm ra, và có như vậy. Nầy là kẻ mà ta đoái
đến: tức là kẻ nghèo khó, có lòng ăn năn đau
đớn, nghe lời nói ta mà run.
3 Làm thịt một con bò, cũng như giết một
người; tế bằng một con chiên con, cũng như bẻ
cổ một con chó; dâng của lễ chay, cũng như chọc
huyết heo; đốt hương cũng như ngợi khen thần
tượng. Vì những kẻ ấy đã chọn đường mình,
lòng ưa thích những việc gớm ghiếc,
4 thì ta cũng kén chọn những sự phỉnh dỗ, lấy
những điều họ sợ mà giáng cho. Vì ta đã gọi mà
chẳng ai thưa, ta đã phán mà họ không nghe,
lại làm điều ác trước mắt ta, chọn điều ta không
vừa ý.
5 Hỡi các ngươi là kẻ nghe lời phán Đức Giê-hô-
va mà run, hãy nghe lời Ngài: Anh em các ngươi
ghét các ngươi, vì cớ danh ta bỏ các ngươi, từng
nói rằng: Xin Đức Giê-hô-va được vinh hiển,
đặng chúng ta thấy sự vui mừng các ngươi;
nhưng chính họ sẽ bị hổ thẹn.

6 Có tiếng om sòm nổi lên từ trong thành; có
tiếng la lối vang ra từ đền thờ; là tiếng của Đức
Giê-hô-va, Ngài báo trả cho kẻ thù nghịch mình.
7 Nó chưa ở cữ, đã sanh nở; chưa chịu đau
đớn, đã đẻ một trai.
8 Ai đã hề nghe một sự thể nầy? Ai đã hề thấy
sự gì giống như vậy? Nước há dễ sanh ra trong
một ngày, dân tộc há dễ sanh ra trong một chặp?
Mà Si-ôn mới vừa nằm nơi, đã sanh con cái.
9 Đức Giê-hô-va phán: Ta là Đấng đã mở lòng
mẹ ra, há chẳng săn sóc sự sanh đẻ hay sao? Đức
Chúa Trời ngươi phán: Ta là Đấng đã khiến sanh
đẻ, há lại làm cho son sẻ hay sao?
10 Các ngươi là kẻ yêu Giê-ru-sa-lem, hãy vui
với nó, hãy mừng vì nó! Các ngươi là kẻ đã khóc
vì Giê-ru-sa-lem, hãy cùng nó hớn hở vui cười;
11 hầu cho các ngươi sẽ được bú và no bởi vú
của sự yên ủi nó; được vắt sữa và lấy làm vui
sướng bởi sự dư dật của vinh quang nó.
12 Vì Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy, ta sẽ
làm cho sự bình an chảy đến nó như một con
sông, và sự vinh hiển của các dân như nước vỡ
bờ; các ngươi sẽ được bú, được bồng trên hông,
và mơn trớn trên đầu gối.
13 Ta sẽ yên ủi các ngươi như mẹ yên ủi con,
và ấy là tại trong Giê-ru-sa-lem mà các ngươi sẽ
được yên ủi.
14 Các ngươi sẽ thấy mọi điều đó, thì trong lòng
được sự vui vẻ, và xương cốt các ngươi sẽ nẩy
nở như cỏ non; tay Đức Giê-hô-va sẽ tỏ ra cùng
tôi tớ Ngài, và Ngài sẽ giận nghịch cùng kẻ cừu

địch.
15 Nầy, Đức Giê-hô-va sẽ đến với lửa, và xe cộ
Ngài giống như gió lốc, hầu cho cơn giận của
Ngài thêm nóng nảy, và sự quở trách của Ngài
biến thành ngọn lửa hừng.
16 Đức Giê-hô-va sẽ lấy lửa và gươm làm sự xét
đoán Ngài trên mọi xác thịt, và số những kẻ phải
chết bởi Đức Giê-hô-va là nhiều lắm.
17 Những kẻ biệt mình riêng ra và tự làm sạch
mình để đến các vườn, ở đằng sau một cái cây
giữa đó, ăn thịt heo, thịt chuột, và những đồ ăn
gớm ghiếc, thì sẽ chết với nhau, Đức Giê-hô-va
phán vậy.
18 Về phần ta, ta biết việc làm và ý tưởng chúng
nó; kỳ đến mà ta sẽ nhóm các nước và các thứ
tiếng; chúng nó sẽ đến và thấy sự vinh hiển ta.
19 Ta sẽ đặt một dấu hiệu giữa họ; những kẻ
trong vòng họ đã tránh khỏi nạn, thì ta sẽ sai
đến khắp các nước, tức là đến Ta-rê-si, Phun,
Lút là dân có tài bắn cung, Tu-banh và Gia-van,
cho đến trong các cù lao xa, là nơi chưa hề nghe
danh tiếng ta, và chưa từng thấy sự vinh hiển
ta. Bấy giờ chúng sẽ rao truyền sự vinh hiển ta
ra trong các nước.
20 Đức Giê-hô-va phán: Các dân ngoại sẽ đem
hết thảy anh em các ngươi cỡi ngựa, xe, kiệu,
la, lạc đà một gu, từ các nước mà đem đến núi
thánh ta, là Giê-ru-sa-lem, đặng dâng họ cho
Đức Giê-hô-va làm của lễ, cũng như con cái Y-
sơ-ra-ên đem của lễ trong đồ-đựng sạch sẽ mà
vào đền thờ Đức Giê-hô-va vậy.

21 Đức Giê-hô-va phán: Ta lại từ trong đám họ
lựa kẻ làm thầy tế lễ và làm người Lê-vi.
22 Đức Giê-hô-va phán: Vì như trời mới đất
mới mà ta hầu dựng, sẽ cứ còn trước mặt ta thể
nào, thì dòng giống và danh hiệu các ngươi cũng
sẽ cứ còn thể ấy.
23 Đức Giê-hô-va phán: Từ ngày trăng mới nầy
đến ngày trăng mới khác, từ ngày Sa-bát nọ đến
ngày Sa-bát kia, mọi xác thịt sẽ đến thờ lạy trước
mặt ta.
24 Khi dân sự ra ngoài, sẽ thấy thây của những
người đã bội nghịch cùng ta; vì sâu chúng nó
chẳng hề chết, lửa chúng nó chẳng hề tắt; chúng
nó sẽ làm sự gớm ghiếc cho mọi xác thịt.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e